

உ

கணபதி துணை.

சேறைக்கவிராசபிள்வன்

இயற்றிய

திருக்காளத்திநாதருலா.

இஃது,

ஆலங்காடு

ம-ந-ந-நீ

ராம. சிதம்பரசெட்டியாரவர்கள்

விருப்பத்தின்படி,

சென்னைப் பிரஸிடென்ஸி காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதராகிய

உத்தமதானபுரம்

வே. சாமிநாதையரால்

பலபிரதிருபங்களைக்கொண்டு பரிசோதித்துத்

தாம் நூதனமாக எழுதிய அரும்பதவுரை முதலியவற்றுடன்

சென்னபட்டணம் :

வைஜயந்தி அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

குரோதிஸ் புரட்டாசினீ.

1904

விலை அனா. கூ.

Copyright Registered.

இப்புத்தகத்திலடங்கியவை.

க. முகவுரை. க.

உ. நூலாசிரியர் வரலாறு. ச.

ஈ. திருக்காளத்திநாதருலா ஆராய்ச்சி: எ-க௦.

[இதில், ஸ்தலத்திற்குரிய நாடு, ஸ்தலவிநாயகர் திருநாமம், ஸ்வாமியின் திருநாமங்கள், அம்பிகையின் திருநாமங்கள், ஸ்தலத்தின் திருநாமங்கள், தீர்த்தங்கள், ஸ்தலவிருத்திகள், மலைகள், வழிபட்டுப் பேறுபெற்றோர்களுடைய திருநாமங்கள், இதிலுள்ள மடங்கள், திருக்கோயிலில் தொண்டிபுண்டொழுக்கியவர்கள் இன்றார் இன்னொன்பது, விசேடச்செயல்கள், ஸ்தலத்திற்குரிய ஆகமம், தேவாரங்கள், கக - ம் திருமுறைப்பிரபந்தங்கள், வடமொழிப்புராணங்கள், தமிழ்ப்புராணங்கள், தமிழ்ப்பிரபந்தங்கள் என்னும் இவற்றை முறையே அறிந்துகொள்ளலாம்.]

ச. திருக்காளத்தி நாதருலா. க-கஉ.

ரு. திருக்காளத்திநாதருலாப் பாடபேதம். ஈரு-ஈஅ.

கூ. திருக்காளத்திநாதருலா அரும்பதவுரை. ஈகூ-ரு௦.

இத்தலத்திற்குரிய தமிழ்ப்பிரபந்தச் செய்யுட்கள் :

திருக்காளத்திநாதர் கட்டளைக்கலித்துறைமலை.

தருமந் தவஞ்சந் றறியாத வேடுவன் றன்செருப்பு
மருமுந்து வேணிக் கணிமா மலரவன் வாயுதகந்
திருமஞ் சனப்புனல் பல்லா லவன்மென்று தின்றதசை
யருமந்த போனக மன்றோநந் காளத்தி யப்பருக்கே.

திருக்காளத்திநாதர் கட்டளைக்கலிப்பா.

இருப்புக் காலினும் வன்காலென் காறின
மிரப்புக் காக நடக்கவென் றுலெந்தை
பொருப்புக் கால்வலஞ் செய்யென்று மேலவர்
புகன்றக் காலிது பொய்க்காலென் சொல்லுவேன்
செருப்புக் காலொற்றிச் செவ்வாய்ப் புனல்விட்டுச்
சென்னிப் பூப்பெய்து செங்கையி லுன்னைவத்துக்
கருப்புக் கான்மட்டுந் தின்ற லெனநின்ற
கண்ணப் பன்பணி காளத்தி வாணனே.

திருக்காளத்திநாதர் பதிகம்.

பஞ்சனைய சிற்றடிப் பேரமர்க் கட்கொடிய
பாவையர் திறத்து மழலைப்
பன்மகார் தந்திறத் துந்தேக வபிமான
பாசநே சத்தி றத்தும்
விஞ்சபல காலம்யான் பாழுக் கிறைத்தமன
வெப்பெலா மாறு மாறு
விரிதினா சுருட்டுமணி யொளிவீசு பொன்முகரி
வெள்ளநீ ராடு வித்துத்
தஞ்சமா முன்றிருச் சேவையெனு மமுதசஞ்
சீவியுந் தந்த ளித்தாய்
தராயில்பா னினிவழுவி யுற்பவக் கொடியவெந்
தளையுறு வரம ளிப்பாய்
கஞ்சனுங் கஞ்சவிழி மஞ்சனுந் தேடக்
கனற்பிழம் பான வொளியே
காளத்தி மலைமேவு கருணைமலை யேதிருந்
தண்ணப்பர் காதன் மலையே.

மு க வு னா .

“காளத்தி காணப் பெற்ற கண்களே கண்க ளென்றுங்
காளத்தி நகருக் கேழுங் கால்களே கால்க ளென்றுங்
காளத்தி புகுங்க ருத்தே கருத்தென்றுங் கைலை நாமக்
காளத்தி புகழு நாவே நாவென்றுங் கற்றோர் சொல்வர்.”

உலாவென்பது, தமிழ்ப்பாஷைக்குரிய தொண்ணூற்று
வகைப் பிரபந்தங்களுள் ஒருவகைநூல்; ஒருதலைவன், * பேதைமுதற்
பேரிளம்பெண் ஈறாகிய ஏழுபருவ மகளிர்களும் தன்னைக்கண்டு கா
தல்கூரும்படி † வீதியிற் பவனிபோந்தாவென்று கலிவெண்பாவாற்
கூறல்வேண்டுமென்பது அந்நூலுக்குரியவிதி. இதனை, “திறந்தெரிந்த
பேதை முதலெழுவர் செய்கை, மறந்தபர வந்தான் மறுகென் -
றறைந்தகலி, வெண்பா வுலாவாம்” என்னும் வச்சணந்திமாலையால்
உணர்க. இப்பிரபந்தத்தின் இலக்கணவிரிவு, பன்னிருபாட்டியல்முத
லிய பழைய பாட்டியல்களில் விளங்கக் காணப்படும்.

தாம் வழிபடுதற்குரிய கடவுள்மீதும் தம்மை ஆதரித்த தலைவர்
கன்மீதும் பண்டைக்காலந்தொடங்கிப் பெரியோர்கள் செய்துபோந்த
பற்பல உலாக்கள் இத்தமிழ்நாட்டில் வழங்கிவருகின்றன. ஆதியுலா
முதலியவைகளும், மூவருலா முதலியவைகளும் மேற்கூறிய இருபகுதி
களுக்கும் முறையே உதாரணங்களாகும்; அவற்றுள்,

திருக்காளத்திநாதருலா வென்பது, திருக்காளத்தியிற் கோயில்
கொண்டெழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமான்மீது சேறைக்கவிராச
பிள்ளை யென்னும் கவிஞர்பெருமான் இயற்றியது; இதில், ஞான அ-கண்
ணிக ளுள்ளன.

பாட்டுடைத்தலைவராகிய திருக்காளத்திநாதருடைய பெருங்கரு
ணைத்திறமும், இத்தலவிசேடமும், தீர்த்தவிசேடங்களும், இங்கேவழி
பட்டுப் பேறுபெற்ற மெய்யன்பர்களுடைய அருமை பெருமைகளும்,
வேறுதலங்களின் விசேடங்களும், பழைய சிவபுராணங்களிலுள்ள

* பேதைமுதல் ஏழுபருவமாதர்களாவார்: பேதை, பெதும்பை, மங்
கை, மடந்தை, அரிவை, தெரிவை, பேரிளம்பெண் என்பவர்கள்.

† வீதியென்றது, இங்கே உருத்திரகணிகையர்வீதியை; கருது-கருது.

விசேட சரித்திரங்களும், தேவார திருவாசகமுதலிய அருட்பாக்களி லுள்ள அருமைப்பிரயோகங்களும், பொருளை வருத்தமின்றி இனிது விளக்கும் பலவகையான மடக்கணிகள், சிலைடைகள், கேட்டோர் வியத்தற்குரிய தொனிகள் முதலியனவும், அக்காலத்தில் இத்தலத்தி லிருந்தமடங்கள் இன்னவென்பதும், இத்திருக்கோயிற்சூரிய பலவகை யான திருத்தொண்டுசெய்துபோந்தவர்கள் இன்ன இன்னவகையா ரென்பதும், பிறவும் இந்நூலிற் காணலாகும்.

கிடைத்த கையெழுத்துப்பிரதிகளிற் பாடபேதங்கள் பலவாறு வேறுபட்டு மிகுதியாகக் காணப்பட்டமையின், அவற்றைத் தனிபே தொகுத்துப் புலப்படுத்துப்படி நேர்ந்தது. இந்நூல் பதிப்பித்தான பின்பு கிடைத்த இரண்டு கையெழுத்துப்பிரதிகளிற் கண்ட வேறு பாடங்களுள் பொருட்சிறப்புள்ளவற்றிற்குமுன்னே * இவ்வடையா ளம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

எனக்குத் தோற்றியவளவு ஏதோ ஒருவாறு குறித்திருக்கும் அரும்பதவுரையை அறிஞர்கள் கூழித்து அங்கீகரிப்பார்களென்று நம்புகிறேன்; சிலகண்ணிகளின் கருத்து விளங்காமையால், அவற்றிற் குப் பொருளெழுதவில்லை. நட-ஆம் கண்ணியிற் சிவபெருமான் இத் தலத்தில் ஆகாயவடிவாக எழுந்தருளியிருக்கின்றன என்று கூறி யிருப்பதற்குத் தக்க ஆதாரம் கிடைக்கவில்லை.

கையெழுத்துப் பிரதிகளுள் ஒன்றன் தலைப்பில்மட்டும் இந்நூல் இரட்டையர்களியற்றியதென்று எழுதப்பட்டிருந்தது; சேறைக் கவி ராசபிள்ளை இயற்றியதாகத் தக்க ஆதாரங்கள் கிடைத்தமையாலும் அவரியற்றிய வேறு உரைக்கருக்கும் இதற்குமுள்ள (பிரம்பப்பிரதிபிம் பம்போன்ற) நடையொற்றுபையாலும் இரட்டையர்களுடைய செய்யு ணடைக்கும் இதற்குமுள்ள நடைவேறுபாட்டினாலும் இஃது இவ ரியற்றியதென்றே நிச்சயிக்கலாயிற்று.

இந்நூல் ஸம்பந்தமாக அறியவேண்டியவற்றை அறிந்துகொள் ளுதற்குச் சிலவருடங்களுக்குமுன்னர்த் திருக்காளத்திக்குப் போ யிருந்தேன்; அப்போது அங்கே மானேசராக இருந்த மா-ந-ஸ்ரீ, ஏ. எஸ். பொன்னுஸாமிஸுயரவர்கள் வேண்டிய சகாயம் செய்தார்கள்.

இந்நூற் பரிசோதனை முதலியவற்றிற்கு உடனிருந்தவர்களுள், சென்னை ரியூயிங்டன்ஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதராகிய ப்ரஹ்மஸ்ரீ திரு.

கீருஷ்ணையரவர்கள் மிக்க அன்புடன் செய்துவந்த பேருதவி மறக்
கற்பாலதன்று.

கிடைத்த கையெழுத்துப் பிரதிகள்.

தீருக்கையைய பரம்பரைத்		
திருவாவதுறை யாதீனத்துப்		பிரதி க
திருநெல்வேலி மேலை ரதவீதி,		
ஸ்ரீ அம்பலவாண கவிராயரவர்கள் வீட்டு	...	„ க
மேலகரம்,		
ஸ்ரீ சண்பகக் குற்றலக்கவிராயரவர்கள்		„ க
சேன்னை, துறை,		
ம-ம-ம-ஸ்ரீ அப்பன் செட்டியாரவர்கள்		„ க
மன்னார்கோயில் தாலாகா, நோச்சியூர்,		
„ வைத்தியலிங்கசேர்வைகாரரவர்கள் வீட்டு		„ க
„ கனகசபைச்சேர்வைகாரரவர்கள் வீட்டு		„ க
சேன்னை,		
„ தே. வே. திருநாகேசுவர முதலியாரவர்கள்	* „	க
„ முத்துக்குமாரசாமி முதலியாரவர்கள்	* „	க

ஆகப் பிரதிகள்...அ

நொச்சியூர்ப்பிரதிகளிரண்டும், பின்னத்தூர், பரஹ்மஸ்ரீ நாராயண
சாமி ஐயரவர்களாற் கிடைத்தன.

* இந்த அடையாள முள்ளவைகள் இந்நூலைப் பதிப்பித்தபின்பு
கிடைத்த பிரதிகள்.

மேலேகாட்டிய உபகாரிகளுக்கு நான்செய்யும் கைம்மாறு யா
தனது ; திருவருள் துணைசெய்யவேண்டும்.

இங்ஙனம்,

வே. சாமிநாதையன்.

நூலாசிரியர் வரலாறு.

இந்நூலாசிரியராகிய சேறைக் கவிராசபிள்ளையென்பவருடைய இயற்பெயர் இன்னதென்று தெரியவில்லை; வீணைக்கவிராசபண்டிதர், செங்கோட்டைக்கவிராசபண்டிதர் மென்னும் பெயர்களை நோக்குங்கால், பண்டைக்காலத்திற் சிலருக்குக் கவிராசரென்றே இயற்பெயரிருந்ததாகத் தெரிகின்றது.

சேறைக்கவிராசபிள்ளை யென்று இவர்பெயர் வழங்குதலால், இவருடைய ஊர் சேறையென்று தெரிகின்றது; சேறையென்பது, சோழநாட்டிலுள்ளதும் தேவாரம்பெற்றதுமாகிய திருச்சேறையென்பதோ அல்லது சேற்றாறொன்பதன்மருஉவோ யாதும் தெரிந்திலது. இந்நாட்டிற் சேற்றாறொன்றுபெயருள்ள ஊர்கள் பலவுள்ளன. இவர், ஒருசமயத்திற் பாண்டிநாட்டினானோர்க்கி* “இந்தத் தேசப்புலவர் மனத்துக்கிடையென வந்தேன்காண்” (ரு) என்று கூறியிருந்தலின், பாண்டிநாட்டினரல்லொன்று கருதப்படுகிறார்.

இவர் சாதியாற் கருணைகர்; இதனை, ‘கருணைசன் சேறைக் கவிராசராசன்’ (ங) என்பதற்கு ஊண்க.

சைவசமயம் பூண்டொழுங்கியவர்; முருகக்கடவுள் உபாதித்து மந்திரசித்திபெற்றவர்.

தமிழ்லக்கண இலக்கிய நூல்களிலும் சைவசித்தாந்த சாஸ்திரங்களிலும் சிவபுராணங்களிலும் மிக்க பயிற்சியுள்ளவர். சொல்லினிமைபொருளினிமைவாய்ந்து அதிவிசித்திரகரமான செய்யுட்கள்செய்தலில் வல்லவர். இவருடையசெய்யுட்கள் செம்பாகமானவைகள். இவர் இன்னராதல் இவருடையநூல்களுள் எதேனும் ஒருபாகத்தைப் படித்தறியும் வீவேங்களுக்கு நன்கு புலப்படும்.

தமிழ்ப்புலவர்களால் மிக்க வணக்கமுடையவர்; வாதுக்கு வந்தோர்களை வென்று அடக்கும் ஆற்றலுமுடையவர்; ச, ரு.

செய்யுட்களை விரைந்துசெய்யும் ஆற்றலுடையவராயிருந்தமையின் ஆசிரியராகரென்றும், அங்ஙனம்பாடும் புலவர்பலரினும் மேம்பட்டு விளங்கினமையின் ஆசிரியராகராகரென்றும் ஆசிரியராகரிங்கமென்றும், வண்ணம்பாடுதலில் மிக்க ஆற்றலுடையவராக இருந்தமையின் வண்ணங்காஞ்சியமென்றும் வழங்கப்பெறுவர். இவர் வண்ணம்பாடுதலில் மிக்க ஆற்றலுடையவரொன்பதற்கு “சிலைக்காம னுடலெரிய” என்னும் திருவண்ணாமலை யார் வண்ணத்தில் உ-ஆம் கலையிற் சிவஸ்தலப்பெயர்களை அடைமொழியின்றி அமைத்திருத்தலே போதிய சான்றாகவுள்ளது.

திருக்காளத்தியிலிருந்தவரும் செங்குந்தர்மரபினரும் சிவபத்திச்செல்வம் வாழ்ந்தவருமாகிய வேங்கடராசமுதலியாரொன்னும் பிரபுவின் அருமைப்புலவராகவிரூந்து அவரால் அன்புடன் ஆதர்க்கப்பெற்று அந்தத்தலத்திற் பெரும்பாலுந்தங்கிக் காலங்கழித்தவர். அவர்பால் மிக்க நன்றியறிவுடை

* இந்தச்செய்யுளின் முழுப்பாகத்தையும் பின்னர்க்காட்டப்பட்டவற்றின் முழுப்பாகத்தையும் இவ்வரலாற்றின் பிற்பாகத்திற்காண்க.

யவர் ; 'தக்கிண கயிலையில்வாழ், செங்குந் தக்குல வேங்கட ராயன்' நிருவா சற்புலவன்' (௫) எனத்தம்மை இவர் புலப்படுத்தியிருத்தலால் இதனையுணர்க. திருக்காளத்திநாதருலாவைச் செய்வித்தவர் மேற்கூறிய பிரபுவாகவேயிருக் கவேண்டுமென்றும் இதனால் தெரிகிறது.

அந்தப் பிரபுவினாலும் பிற கொடையாளிகளாலும் பல்லக்குவரிசை முதலியனவும் மிக்க பரிசில்களும் பெற்றவர்.

பாண்டிநாட்டிலிருந்த கீவிலிமாறருடைய பரம்பரையைச் சார்ந்தவ ரும் இராமபாண்டியரென்று பெயர்பெற்றவருமாகிய சிற்றரசரோருவ ரிடம்சென்று வினாவாகப்படும் தம்முடையஆற்றலைப் புலப்படுத்தி அவரை வியப்புறச்செய்து பலபரிசில்கள்பெற்றுமீண்டவர் ; ௫.

திருவண்ணாமலைநாதர்மீது வண்ணம்பாடிக்கொண்டு அரங்கேற்றுவதற் காக அத்தலத்திற்கு இவர் பலசிதர்ப்புடன் சென்றாரென்றும், அக்காலத்தில் அவ்வுரிவிருந்த உண்ணுழலையெல்லப்பநயினாரென்னும் தமிழ்ப்புலவர் இவர் வரவைக்கண்டு ஒதுங்கி மறைந்தாரென்றும், அதுதெரிந்த பாமேசுவரப் புலவரொன்பவர் அவரை அவமதித்துக்கூறினாரென்றும் தெரிகின்றன.

அந்தக்கவிவீரராகவழதலியார், தாமியற்றிய சேயுழ்முருகன்பிள்ளைத் தமிழில் (அம்புலி, ௧௦) 'தவிராத' என்னுஞ்செய்யுளில் இவர்செய்த சேயுழ் முருகனுலாவைப் பாராட்டிக்கூறியிருத்தலால், இவருடைய காலம் அவரு டையகாலத்திற்கு முந்தியதென்று தெரிகின்றது. தமிழ்நாவலர்சரிதையில் அம்முதலியாருடைய செய்யுட்களுக்கு முன்னே இவருடைய செய்யுட்கள் வைக்கப்பெற்றிருத்தலும் இதனை வலியுறுத்தும். தமிழ்நாட்டிலும் ஈழநாட்டிலும் கவிஞர்பெருமானென்று புகழ்படைத்துவிளங்கிய அம்முதலியார் மேற் கூறியசெய்யுளில் திருமுருகாற்றுப்படை, திருப்புக்கழ், கந்தப்புராண மாகிய இவற்றின்வரிசைகளில் இவரியற்றிய உலாவின்பெயரை வைத்திருத்தலன்றி, 'திருவுலாவைக்கற்றருகலாம்' என்றும் அருமையாகப் பாராட்டிக்கூறியிருத் தல் இவருடைய வாக்கின் உயர்வையும் அதன் நடையின் இனிமையையும் அதிலமைந்துள்ள புத்திச்சுவையையும் விளங்கச்செய்கின்றது.

மேற்கூறிய சேயுழ்முருகனுலாவில், 'சேறைக் கவிராசன், சொன்ன வுலாப்படித்துச் சோதிபெறத் தாலாட்டி' (உ) என்றுகூறியிருத்தலையும், திருக்காளத்திநாதர் கட்டளைக்கலித்துறைமாலையில், "செவிராசியம்" என் னும் எ-ம் செய்யுளில், 'புவிராச பாண்டியன் சித்தத்துக் கேற்பப் புகன்ற சித்தர், கவிராச ராச கயிலா புரேசநங் காளத்தியே' என்று துதித்துருத்தலையும் பிறசெய்யுட்களில் இங்ஙனங்கூறியிருத்தலையும் நோக்குகையில், தம் முடையவாக்கில் தம்முடைய பெயரையும் தம்முடையசெய்யுணயத்தையும் எச்சவகையாகவாவது எடுத்துக்காட்டும் ஒருவகைவழக்கம் இவருக்கிருந்த தென்று தெரிகின்றது.

திருவண்ணாமலைப் பாமேசுவரப்புலவர், உண்ணுழலைஎல்லப்பநயினார் முதலியோர்கள் இவர்காலத்திருந்த புலவர்கள்.

திருக்காளத்திநாதருலா, திருக்காளத்திநாதர் கட்டளைக்கலித்துறைமலை, சேயுழ்முருகனுலா, திருவாட்போக்கிநாதருலா, திருவண்ணாமலையார்வண்ணம் ஆகிய இந்நூல்களும் சிலதனிப்பாடல்களும் இவரார்செய்யப்பெற்றன வென்று இப்பொழுது தெரிகின்றன.

திருக்காளத்திநாதருலாவில் எ-அ-ஆம் கண்ணிமுதலியவற்றிற்காலவிசே டப்பெயர்களும், எ-அ-ஆம் கண்ணிமுதலியவற்றில் பன்னிரண்டு இராசிப் பெயர்களும், கூ-ஓ-ஆம் கண்ணிமுதலியவற்றிற் பருத்திநாற் காரியப்போருள் கள் பலவற்றின் பெயர்களும், உ-எ-ஓ-ஆம் கண்ணிமுதலியவற்றிற் பலவ

கையான நீநிலைப்பெயர்களுநம் நடை-ஆம் கண்ணிமுதலியவற்றில் ஸ்தலப் பெயர்களுந் தொனிக்கும்படி இவர்பாடியிருத்தலையும், பின்னும் ஆங்காங்கு அடைந்துள்ள செம்பாகமான பலவகை அடிமடக்குகள், சிலேடைகள் முதலியவற்றையும், சிவோத்கருஷங்களுக்கும் உற்றுநோக்குகையில், இவருடைய செய்யுள்நடை திருவானைக்காவலாவுடையாராகிய காளமேகப்புவலநுடைய அகிலிசித்திரகரமான செய்யுள்நடைபோல மதிக்கப்படுகின்றது.

இவ்வரலாறு, கர்ணபரம்பரைச்செய்தியாலும் சில பழையசெய்யுட்களாலும் தெரிந்து எழுதப்பெற்றது. அச்செய்யுட்கள் வருமாறு:—

சேயூழ்நகுகுளிபிள்ளைத்தமிழ், அம்புலிப். கடு.

க. தவிராத வெவ்வினை தவிர்க்குமுரு காறுந்
தரித்தா நெழுத்தோதலாஞ்
சந்திகக் கருணகிரி நாதன் நிருப்புகழ்ச்
சந்தம் புகழ்ந்துய்யலாம்
புவிராசன் வளவன் கழுக்குன்றன் வளமைபுரி
புண்ணியந் தரிசிக்கலாம்
பொருகுர னைப்பொருங் கதைமுதற் கந்தப்
புராணக் கடற்காணலாங்
கவிராச னிப்பிரான் மிசைசெய்த திருவுலாக்
கவிவெள்ளை கற்றுருகலாங்
கவிலீர ராகவன் சொற்றபின் னைக்கவி
கலம்பகக் கவிவினவலா
மலிராட கக்கோயில் புக்குவினை யாடலா
மம்புலி யாடவாவே
யயிலவன் செய்கையின் மயிலவன் கந்தனுட
னம்புலி யாடவாவே.

* சேயூழ்நகுகுலா, கண்ணி, கடுஉ - கடுநு.

உ. செவிரா சியங்கடந்த சேறைக் - கவிராசன்
சொன்ன வுலாப்படித்துச் சோதிபெறத் தாலாட்டிக்
கன்ன லறிந்தந்திக் காப்பேற்றி - யன்னநடை
காட்டியிடை காட்டியுடை காட்டிவிழி காட்டிமொழி
காட்டியியல் காட்டிமயல் காட்டியே - நாட்டவரைப்
புவரடி யாராக்கிப் புன்முறுவ லாலுருக்குந்
தேவ ரடியார் திறஞ்சூழ்.

சை உலாச்சிறப்புப்பாயிரம்: வெண்பா.

ங. கொற்றவரெண் செய்யுர்க் குமர.....
கற்றவ ரெல்லாங் களிக்கவே - வெற்றிக்
கருணைசன் சேறைக் கவிராச ராசன்
.....சொன்ன வுலா.

* இவ்வுலாவை இச்சமயத்துத் தந்துதலியவர், ம-ந-ந-ஸ்ரீ, க. குப்பு
சாமிமுதலியார், B. A.

தமிழ்நாவலர்சரிதை :

ஆசுவிராசசிங்கம், கழிகையாடாப்பாடியது : வெண்பா.

ச. செந்தமிழோர் தங்களிரு சீபாத நூளிப்பொரு
வந்த புலவோர்த மாப்பாணி - கந்த
னழிகையா ரப்பரவு யாகுகவி ராசன்
கழிகையார் கோலா கலன்.

பாண்டியராசா ஆரேன்று கேட்டபோது இவர் பாடியது: விருத்தம்.

ந. தென்பா மாறா மறிவிற் குறுமுனி தேக்கிண கயிலையில்வாழ்
செங்குந் தக்குல வேங்கட ராயன் நிருவா சற்புலவ
னென்பேர் வண்ணக் கட்சிய தன்றி யெனிர்த்தவர் மாப்பாணி
யிர்த்தத் தேசப் புலவர்ம னத்துக் கடியென வந்தேன்கா
ணுன்பால் யான்வர வாசற் காறர்க் குத்தா ரம்பண்ணி
யுள்ளுக் கென்னையழைப்பித் தாசி னுனாக்குங் கவிதைகள் கேட்
டென்பால் வரிசைகள் பரிசில் கணல்க் கிரட்சித் திடவேணு
மிராமா சிவிலி மாறா பாண்டிய ராச வரோதயனே.

திருவண்ணாமலையில் பரமேசுவரப்புலவர் பாடியது :

கட்டளைக்கவித்துறை.

க. கண்ணார் மதிக்குங் கவிராச சிங்கங் கடந்துதிரு
வண்ண மலையப்பர் மேல்வண்ணம் பாடிமுத் தாலத்திகொண்
டெண்ண யிரமட வார்குழப் பல்லக்கி லேறிவந்தா
னுண்ண முலையெல்லன் மூலை டோறு மொ துங்கினனே.

பழைய தனிப்பாடல் : வெண்பா.

எ. ஆறுமுக னுனை யவனடியார் தம்மாணை
யேறு மயிலாணை யென்னுனை - வீறுபுகழ்
தேறு கவிராச ராசன் நிருவாணை
யேறிய கொம்பா லிறங்கு.

இந்தவெண்பா, நல்லபாம்புதிண்டப்பெற்று ஒருவர் மயங்கியபேர்து
விஷவேகத்தை இறக்குதற்கு இவருடையமானுக்கரொருவர் சொன்னதென்
பது கர்ணபரம்பரைச்செய்தி.

[குறிப்பு: (க)—முருகாறு - திருமுருகாற்றுப்படை. வளவன்கழுக்குள்
றன் - சேயூர்க்கோயிலிற் திருப்பணிசெய்த ஒருபிரபு. திருவுலா - சேயூர்
முருகனுலா. பிள்ளைக்கவி - சேயூர்முருகன் பிள்ளைத்தமிழ். கலம்பகம் -
சேயூர் முருகன் கலம்பகம். செய்கை - செய்யுரென்பதன்மரபு; சேயூர்க்குச்
செய்யுரென்றும் பெயருண்டு. (உ)—ராசியம் - இரக்கியம். உலா-சேயூர்முரு
கனுலா. கன்னல்-நாழிகை. (ங)—கருணைசன்-கருணைக்கச்சா தியாருடையதலை
வர். (ச)—கழிகையார்-கழிகைப்புலவர். (ரு)—தக்கிண கயிலை-திருக்காளத்தி.
வண்ணக்கட்சி-வண்ணக்களஞ்சியம்; கட்சி - கூடு. உத்தாரம் - கட்டளை;
உலகவழக்கு. ஆசில் - விரைவில். (சு)—கண்ணார் - பகைவர். கடந்து -
பகைவரை வென்று. உண்ணாமுலையெல்லன் - உண்ணாமுலையெல்லப்பறியு
றொன்னும் புலவர்.

திருக்காளத்தி நாதருலா ஆராய்ச்சி.

இத்தலத்திற்குரிய விசேடங்களைப் பலவகையாக இந்நூலுள் ஆசிரியர் அமைத்திருத்தல், மிகவும் இன்புறற்பாலது; ஒவ்வொன்றற்கும் பின்னுள்ள எண்களாற்சுட்டப்படும் கண்ணிகளைப் படித்தலால்விளங்கும்.

இத்தலமுள்ள நாடு, ஆற்றார்வள நாடு. கண்ணி-௬௨, நுக௭.

ஸ்தலவிநாயகர்: அஞ்சந்திவிநாயகர்; இப்பெயர் ஐஞ்சந்தியென்றதன் மருஉ; காப்பு, நுக௭.

ஸ்வாமியின்திருநாமங்கள் :

காளத்திநாதர்.—சிலந்தி காளனென்னும்பாம்பு யானை என்னும் இம்மூன்றாலும் வழிபடப் பெற்றவரென்பது இதன்பொருள்.

திருக்காளத்திநாதர். எ௭, நுக௭.

அழைத்து வாழ்வித்தவர். எ௬, உச௧.

ஆயிரநாமத்தவர். நுகு, உ௦௬.

ஆராவமுதர். எ௭, உ௮௩, உசுகு, நுகு௮.

ஆல். நுகு௭.

ஐந்துகொழுந்து. ந௦௭.

கணநாதர். உ௭௬.

கரும்பு. உ௮௪.

கல்லாலடிக்கரும்பு. உ௨௧, உ௭௬, ந௦௭.

கல்லாலடியார் (கல்லாலடி). நுகு, ௯௦, ௧௧௦, ந௦௩, ௪௦௦, ௪௨௬, ௪௪௦, ௪௮௭, ௫௪௧, ௫௭௪.

கல்லாலின் கணி. உ௭௮.

காபாவி. நுகு, நுக௧.

காளத்தி. ௪௩.

காளத்தியானை. ௧௪௩, ௪௫௭, நுகு௫.

சார்ந்தாரைக்காத்தவர். எ௪, உ௦௩, உ௭௬, நுகு௮, நுகு௯.

சேரந்தார்க்குணியார். உ௦௩.

சோதிப்பெருந்தேவர். உ௦௫.

சோதிவிடங்கர். எ௪, உ௦௫, ந௭௦, நுக௭.

தருமமுனைத்தவர். நுகு௮.

தென்கைலைநாயகர். ௧௧௫, நுக௬.

பச்சிமவாயிற்பரமர். ௬௫, எ௬, ௪௯௧.

புலி. அரு, உ௦௬, ௪௭௦.

மலைக்கொழுந்து. உ௦௭, நுக௬, நுகு௭. செவ்வந்திப்புராணம், திருமலைச்சருக்கம், ௪௮, ௪௯-ஆம் பாடல்களைப்பார்க்க.

மாணிக்கச் சோகிமலை. உ௦௧.

மும்முடிச்சோழபுரமூர்த்தி. ௬௪.

மெய்த்தேவர். எ௪.

யானைத்துணை. உ௦௪.

வரந்தருவார். ௪௧௧, நுகு௧.

அம்பிகையின்திருநாமங்கள் :

ஞானப்பூங்கோதை. இப்பெயர் ஞானப்பூவெனவும் ஞானமெனவும் வழங்கும். எ௩, ௧௧௧, உ௭௭, நுகு௬.

வண்டார்குழலாள். நுகு, நுக௭.

ஸ்வாமியின்பீடம்: ஆகம்பீடம்.

தகடினாழித்தீயின்பீடம்: வைதிகபீடமெனவும் தென்பீடமெனவும் வழங்கும். ௧௩௫.

ஸ்தலத்தின்திருநாமங்கள்.

கண்ணப்பபுரம். ௬௫.

கயிலை. உ௫௦, நுக௬, ௪௮௦.

திருக்காளத்தி. ௪௬.

தென்கயிலை=தகடினனைகலாஸம். ௬, ௧௧௫, உ௬௫.

மும்முடிச்சோழபுரம். ௬௪.

தீர்த்தங்கள் :

பொன்முகரியாறு. ௧௫-௨௩, ௧௩௪,

கசக, உருஅ, நு௦அ, சகஉ, நுநங்,
நுநங்.

அரகரதீர்த்தம். நுநு.

உருத்திரதீர்த்தம். நங்.

மகாகாளிதீர்த்தம். நங்.

மகாமோகினிதீர்த்தம். நங்.

மணிகங்கை அல்லது மணிகர்ணி
கை. நங்.

மாயுரச்சுனை. நங்.

மாரக்கண்டதீர்த்தம். நங்.

வச்சிரதீர்த்தம். நசு.

விருகடிம் :

அகண்டவில்வம். க௦க.

கல்லால். இது சிலைவடம், கனகக்
கல்லாலைனவும் வழங்கும். நுஅ,
கக௦, உஉக, உநங், உகங், நு௦ங்,
நு௦ங், ச௦௦, சஉக, சச௦, சஅங்,
நுஉக, நுசக, நுநு, நுநு.

மலைகள் :

அகத்தியமலை. கங்.

துர்க்கைமலை. நசு.

தேன்கைமலை. கங், ககநு, ககக,
கசங், நுநுங்.

நீலமலை. நங்.

வழிபட்டுப்பேறுபெற்றோர் :

அக்கினிப்பிரபன். உங்.

அரிச்சந்தரன். சநுநு.

அருச்சுனன். சநுநு.

ஆதிசேடன். உநசு, நுநுங்.

இந்திரன். உங்.

கண்ணப்பர். சங் - நுஉ, கஉ௦,
கச௦, கஅங், உ௦சு, உஉந், உஉங்,
உசங், உருசு, உந், நுநு௦, நுநுநு,
ச௦அ, சஅசு, நுஉங், நுநுநு, நுநுங்.

கன்னியரிருவர். நுநு, கஉக,

கஅங், நுநு, நுஉக, நுநு.

காளனென்னும்பாம்பு. சக-சங்,
கஉக, கசக, கஅநு, உநு, உரு,
உகஉ, நுநு, நுநு, சஅ௦, சஅங்,
நுஉசு.

கௌசிகர். உஅ.

சனகாதிகள். உஅ, ககங்.

சித்திரசேனன். உக, நுநு.

சிலந்தி=சிலம்பி. நக-ச௦, கநக,
கஅநு, ந௦க, நுநு, சஅங், நுஉங்,
நுநு.

சிலந்தி முதலிய எண்மர். ந௦க.

சிவகோசரியார்=சிவகோசன். சக-
நுஉ, கஅங், உ௦ந், உசக, நுநு.

சுந்தரபாண்டியன். சநு.

சோழர்மூவர். சநு, கக௦.

திருமால். கங், கஉஉ, நுநு.

துர்க்கை. நசு.

நக்கீரர். நுசு, கஅங், உசஅ, சஅங்,

நுஉந், நுநுசு, நுநு.

நீல. உங்.

பசிரதன். சநுநு.

பிரமன். கங்-உந், சக௦, நுநு.

மகாகாளி. நங்.

மணிமான். உக, நுநு.

முகஞந்தன். உங்.

முகனெருவன். நுநு.

யாதவன். சங்-உ, ககக.

யானை. கக - சங், கஉக, கச௦,

கஅங், உந், உசங், நுநு, நுநு,
நுஉஉ, நுநு.

வசிட்டர். உஅ.

ஸரஸ்வத்தேவி. உசு, நுநு, நுநு,

இத்தலத்திற் பண்டைக்காலத்
திருந்த மடங்கள் இன்னவென்ப
தும் திருக்கோயிலிறொண்டு பூண்
டொழுகியவர்கள் இன்ன இன்ன
வகையா ரென்பதும் இன்ன இன்ன
செயல் விசேட மென்பதும் இந்நூ
லால் விளங்குகின்றன ; அவை வரு
மாறு :—

மடங்கள் :

பதினெண்மடம். ககசு.

பரத்துவாசாச்சிரமம். நங்.

மணிகங்கை மடம். ககந்.

வடமடம். ககந்.

திருத்தொண்டு பூண்டொழுகிய

வர்கள் :

ஆறுகொத்தார். ககசு.

எட்டுக்கொத்து இனையநாயக்கர்
கள். ககந்.

கோயிற் கணக்கர். ககந்.

சிட்டயராமன். ககஉ.

பத்துக்குழ வேதபாரசு. ககரு.
மந்திரவோலைக்குணக்கர். ககரு.

விசேடச் செயல்கள்:

தென்கலையை வலம் வருதல்.
நா. நூல்கள்.

மேற்குச் சாளரவாயிலின் வழியே
திருக்காளத்திநாதரைத் தரிசித்தல்.
நூல்கள்.

இத்தலத்திற்குரிய ஆகமமும் தே
வார முதலியனவும் வருமாறு:—

ஆகமம்:

காரணம்.—கரு, சகரு—ஆம் கண்
னிகளைப் பார்க்க.

தேவாரம்:

திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி நாயனார்.

சந்தமாரகிலொடு—கொல்லி.

வானவர்கடானவர்கள்—சாதாரி.

திருநாவுக்கரசு நாயனார்.

விற்பாறெண் நிலலாத—திருத்
தாண்டகம்.

சந்திரமூர்த்தி நாயனார்.

செண்டாடும் விடையாய்—நட்ட
ராகம்.

கக - ஆம் திருமுறை.

நக்கீர தேவநாயனார்.

கயிலைபாதி காளத்திபாதித் திரு
வந்தாதி.

போற்றிக்கலிவெண்பா.

கண்ணப்பதேவர் திருமறம்.

கல்லாட தேவநாயனார்.

கண்ணப்பதேவர் திருமறம்.

புராணங்கள்:

வடமொழி.

தக்ஷிணகைலாஸ் மாகாத்மிய முத
லாகிய புராணங்கள் - ஏ.

தேவநாகு.

தூர்ஜமகவி இயற்றிய புராணம்-க.
[இதன் மொழிபெயர்ப்பே தமிழ்ச்
சொளத்திபுராணம்.]

தமிழ்.

திருக்காளத்திபுராணம் - க.

சொளத்திபுராணம் - க.

தமிழ்ப் பிரபந்தங்கள்:

திருக்காளத்தி நாதர் கட்டளைக்
கலித்துறைமலை, செய்யுள் - கரு.
திருக்காளத்தி நாதர் கட்டளைக்
கலிப்பா - உரு.

திருக்காளத்தி நாதர் பதிகம் - க.
வடமொழியில் இத்தலத்திற்கேயு
ரிய ஸஹஸ்ர நாமமும் பலவகை ஸ்து
திகளும், தமிழிற் பல தனிப்பாடல்க
ளும் உள்ளன.

விசாரித்துப் பார்த்ததில் இப்பொ
ழுதுதெரிந்தவை இவ்வளவே.

வடமொழிநூல் தமிழ்நூல்களின்
கூறப்பெற்றுள்ள திருக்காளத்தியின்
விசேடங்கள் இன்னும் எவ்வளவோ
பற்பல இருப்பினும் இவ்வுலாவில்
வந்துள்ளவற்றைமட்டும் விளக்கு
தற்பொருட்டே சுருக்கமாக இங்
வனம் தெரிவிக்கலாயிற்று.

திருக்காளத்திநாதர் துணை.

கணபதி துணை.

திருக்காளத்தி நாதருலா.

கா ப் பு.

நேரிசைவேண்பா.

காருலா வுஞ்சோலைக் காளத்தி யாள்வார்க்குச்
சீருலா விண்ணப்பஞ் செய்யவே - பாரில்
விளங்கருளஞ் சந்தியான் வேழமுக மாணன்
களங்கருளஞ் சந்தியான் காப்பு.

நூ ல்.

- க. சீர்பூண்ட ஞானச் சிறப்பிற் பராபரமா
யார்பூண்ட கொள்கைக்கு மாதியா - யேர்பூண்ட
- உ. மூலமாய் மூலத்தின் முப்பொருளா யப்பாலைக்
கோலமாய்க் கோலக் குணக்குன்றாய்க் - காலமாய்ச்
- ங. சண்டமா யங்கடந்து தன்வேலை யைந்திபற்றப்
பிண்டமா யாட்டுவிக்கும் பேராள - னண்டங்க

தலவிசேடம்.

- ச. ளாணியா கச்சமைத்த வன்றே தனக்கமைத்த
காணியா குந்தென் கயிலாயன் - பேணி
- ந. வடகயிலா யத்தொருநாள் வாணோ ரயன்மா
லடகயிலா யத்தோ ரவைக்கே - புடையிருந்த
- க. மாதேவி நின்றுதனை வாழ்த்தியே நிற்பதிக
ளேதேது பாரி லெனக்கேட்க - மேதினிமே
- எ. லாயிரத்தெட் டிண்டுபதி யாய்ந்தாய்ந் தவற்றெடுத்த
நாயகமா கும்பதிக ணைக்கவற்று - ணீயெம்மைக்
- அ. கூடிவினை யாடுவது கோவ்வட காசியிலே
யாடல் புரிவதுபொன் னம்பலத்தே - நீடுமுது
- க. குன்றிற் குலாவல் குடும்பத் துடனிருக்கை
தென்றிக் கயிலையிலே சேயிழையா - யென்றலுமே

- க௦. வேத வியாதன் விடைகொண்டு காசிபுகப்
போதன் முதிய பொருப்பேற - மாதலத்தோர்
- கக. மன்றுகொழுத் தன்னெதிரே மாலிரண்டு யோசனையி
னின் றுதொழுங் கல்லாவி னீழலான் - மன்றலுமை
- கஉ. யம்மை மணத்தி றுள்கொண்டு தெற்கில்வருஞ்
செம்மை முனியயனைச் சென்றேத்தி - யிம்மை
- கங. யகத்தியமாக் குன்றி லமைத்த நதியாய்ப்
பகுத்தபெருங் கங்கையிலோர் பங்காய்த் - தொகுத்த
- கச. மருவா ரிருகரையு மாகடலின் மட்டாய்த்
திருவார் சிவாலயங்கள் செய்தே - சுரர்முனிவர்
- கரு. சிலத் தவம்புரியச் செம்பொன் கொழித்துநடந்
தாலிக்கும் பொன்முகரி யாற்றினான் - பாலர்
- கசு. சதுரா னனற்குமொழித் தையலுக்கு மூன்று
பதினா யிரப்பிறந்தேழ் பாரு - மதிரப்
- கஎ. பரதாரங் கொண்டரக்கர் பல்கோடி நல்கி
விரதா திகளழிக்க விண்ணோர் - கருதிவிதி
- கஅ. யானோனைக் கண்டுலாக்க வாங்கவனுந் தன்னவரைத்
தானோர் மகவீன்று சாடென்னப் - போனோன்
- கக. கடிந்தவரைக் கொல்லத்தன் கானையர்க ளெல்லா
மடிந்தபம்ம கத்தி வரலும் - படிந்தரணைப்
- உ௦. பூசித்தா லன்றியிது போகாதென் றஞ்செழுத்தும்
பேசித் தவஞ்செய் பிரமற்கா - மாசி
- உக. வரமகத்திற் றேன்றியே மற்றவனைச் சூழ்ந்த
பிரமகத்தி யைப்போக்கப் பின்னுந் - திரமகத்திற்
- உஉ. பொன்முகரி யாடியவன் புத்திரன்வேண் டிப்போற்ற
நன்மகவை யிந்தந்த நாளிலே - நின்முகரி
- உங. யாடிவலஞ் செய்தோ றனைவர்க்கு மைந்தர்களு
நாடியது நல்கென்ன நல்கினோ - னீடுதவப்
- உச. பாங்கலனோ டோவாது பாடி யவன்சபிக்க
மூங்கைவடி வாய்வெண் முளரியா - ளீங்கிறைஞ்சத்
- உரு. தாக்குகொடுஞ் சாபந் தவிர்த்துச் சகலகலை
வாக்குவி யாக வரந்தந்தோன் - கோக்குலிசத்
- உசு. திந்திரன்பூ சித்தருளு மெம்பிரா னீலையெனுந்
தந்திரமா சத்திதொழந் தம்பிரா - னந்தமுசு
- உஎ. குந்தன் பணிவான் குளிரக் கினிப்பிரபன்
வந்தன் புடனே வழிபட்டோன் - சந்தன்

௨௮. வசிட்டன் கவுசிகன்முன் வாசவனை வைத
விசிட்டன் சனகாதி மேலோர் - கசட்டறிவு
௨௯. சென்றமணி மான்வீணைச் சித்திரசே நன்பணிவான்
குன்றமணி மாசித்தி கூட்டுவோன் - கன்றையூ
௩௦. ராஜாரி லேபுனியா யானைக்கா விற்புனலாய்ச்
சீரு ருணையிலே செந்தீயாய்ப் - பேரூரு
௩௧. மேகாம் பரத்தி லியங்கொலியாய்த் தன்னூரி
லாகாய மாய்நிற்கு மாடலான் - மாகாயம்
௩௨. பொன்னாக்குந் தன்னாற்றிற் பொன்றிற் பரமுத்தி
யின்னார்க்கென் னும வினிதனிப்போன் - முன்னாற்றி
௩௩. கல்லென்ற தாருகனைக் காளி தனைவகுத்துக்
கொல்லென்று விட்டான் குழையிட்டான் - வல்லியிடைத்
௩௪. துற்கை யிருந்து தொழுமலையா னிந்திரனார்
செற்குலிசத் தாற்கண்ட தீர்த்தத்தா - னிற்கு
௩௫. மரகதீர்த் தத்தி லபர்ந்தருள்வான் பேரா
யிரமுடையன் பொற்கோயி லீசன் - பரமளிக்கு
௩௬. மார்க்கண்டன் மாகாளி மாமோ கினித்தடத்தான்
சேர்க்கு மயூரத் திருச்சுனையா - னார்க்கு
௩௭. முருத்திரதீர்த் தத்தா னுயர்நீல வெற்பான்
பரத்துவச னாச்சிரமப் பாங்கான் - கருத்தொலைக்கு
௩௮. மென்மணிகங் கைத்தடத்தா னீங்கிலவையெல் லாஞ்சூழ்ந்த
தன்மலையைத் தான்குழுந் தன்மையான் - கன்மமற
௩௯. நெஞ்சிலந்தி வண்ணனே நித்தா வெனப்போற்றிச்
செஞ்சிலந்தி நூலினாற் செய்கோயில் - பஞ்சிலங்கு
௪௦. தீபம் படவதுதன் சீவன் விடத்தோன்றி
நீபங் கயத்தாளி னில்லென்றோன் - கோபக்
௪௧. கடுவரிக்கா ளன்மணியைக் கல்லென்று தள்ளித்
தடமதக்கைந் நீராட்டித் தந்தி - யிடுமலரைச்
௪௨. செற்றையெனப் பாம்பிகழச் செய்ந்நாளின் மற்றிரண்டு
மொற்றை யொருநா னுவாவரலும் - புற்றரவ
௪௩. மூக்கிற் புகுந்து முடிசூடைய வெய்யவிடந்
தாக்கித் தலைமண்டை தான்கொண்டு - மாக்கிரியை
௪௪. முட்டிநா கப்பெட்டி முத்துமா ணிக்கத்தின்
பெட்டிபோற் சும்பம் பிளந்திரண்டும் - பட்டளவிற்
௪௫. கைந்நாகம் பைந்நாக கங்கணம்பூ ணப்பொருமப்
பைந்நாகங் கைந்நாகப் பட்டுடுக்க - முன்னாகித்

திருக்காளத்தி நாதருலா.

- சக. தாளிற் கலந்தவற்றூற் றன்பேருங் கொண்டுநங்
காளத்தி பூராகக் கற்பித்தோ - னீளத்
- சஎ. திருவார் சடையிற் செருப்புக்கா னீட்டி
யருவாது வாய்கீர்கொண் டாட்டி - மருவாரும்
- சஅ. பச்சிலையைச் சூட்டிப் பசித்ததெனச் சீராட்டி
யெச்சி லிறைச்சி யினிதூட்டி - வைச்சிருந்த
- சக. சீரன்ப னன்பைச் சிவகோச னேமறைந்து
பாரென் றிருத்தியொரு பார்வைக்கே - சோரிவிடச்
- ரு௦. சென்றடியான் கண்டு தியங்கி மயங்கிமருந்
தொன்றிலுமா ரும லுபாயம்போய் - நின்றிடந்து
- ருக. தூயவிழி யப்பியிடச் சோரிபோய் மற்றைவிழி
பாய வவனுங்கண் பாய்ச்சாழுன் - வாய்திறந்து
- ருஉ. கண்ணப்பா வென்றுருகிக் கண்டமறை யோனுடனே
வண்ணப்பா தங்கொடுத்து வாழ்வித்தோ - னண்ணிக்
- ருங. கயிலை மலைபாதி காளத்தி பாதி
பயிலுமறை தூறெறிந்து பாடிச் - சயிலிசை
- ருச. யந்தாதி கீர னருளத் திருமேனி
யிந்தாதி யாக மெனத்தந்தோ - னந்தாத
- ருரு. பாண்டிவள நாட்டிலுந் பாவலனைப் போலவே
யீண்டி யிருங்கதியை யெய்தவே - வேண்டி
- ருசு. வரும்புண்ட ரீகவிழி மாணுரைத் தாளி
லிரும்புண்ட ரீராக்கு மெங்கோன் - சுரும்புண்ட
- ருஎ. பொன்னின் சரணப் புகலியார் வேந்தனுக்குச்
சின்னங் கொடுத்த சிவபிரான் - வன்னமறைத்
- ருஅ. தேவார வாசீசர் செம்பொற்கல் லாஸடியிற்
காவாலி யென்ற கணநாத - னாவலான்
- ருக. கொண்டாட வண்டார் குழலா னுடன்புகுந்து
செண்டா டியவிடையான் சீருடையான் - பண்டைதூற்
- சு௦. பண்ணை மறைத்தோதப் பாகவத னம்மாணக்
கண்ணை மறைத்தோதக் கண்ணீர்தோன் - விண்ணவரும்
- சுக. பூச்சுரு முந்திருமேற் பூச்சினுன் பூசலிடு
மோசைக் கலிங்க னுயிருண்டோன் - வாசவனார்
- சுஉ. பொன்னுலகைப் பூஞ்சோலை பூவுலக மாக்கவே
மன்னிவள ராற்றார் வளநாடன் - முன்னே
- சுங. மதிவிக்க மச்சோழன் வண்குலோத் துங்கன்
துதிபெற்ற ராசேந்தர் சோழன் - கதிபெற்ற

- சூச. செம்மையர்க ளாகத் திருப்பணிக ளாற்பணியு
மும்முடிச் சோழபுர மூர்த்தியான் - மெய்ம்மைக்
- சூரு. கனகந் தரமாறன் கண்டமணி வாய்தற்
புனிதன்கண் ணப்ப புரத்தா - னனகனணி
- சூசு. யாதவற்குத் தால மிவோளைப் புல்கிநீ
போதியெனப் போதுபோய்ப் போந்தானே - யாதவனுஞ்
- சூசி. சீரளகங் கொய்யத் திரும்பிவந்து நைவானேத்
தாரளகங் கூடத் தடவியே - பேரவென
- சூசு. வந்தானைக் கூந்தல் வருவித்தா ராரொன்னத்
தந்தாரைச் சொல்லவிறை தாள்போற்றி - யெந்தாய்
- சூசு. தலமே தெனக்கயிலைச் சங்கமனா முன்னை
நலமேவப் பண்ண நடந்தே - முலகி
- எடு. லீரும்பெல்லாங் கூட்டென் றிரதவா தஞ்செய்
தரும்பொ னளகேச னுக்கித் - திரும்பவுந்தன்
- எக. கோபுரங்கண் மண்டபங்கள் கோயில் வலமேறு
மாபுரங்கொள் வீதி மணித்தேர்கள் - சோபனங்க
- எஉ. ளாகத் திருப்பணிகொண் டந்தத்தி லேயவனை
யோகக் கதவுதிறந் துட்ொண்டோன் - பாகத்து
- எங. நாலெட் டறம்வளர்க்கு ஞானப்பூங் கோதையிடு
மாலுக்கு வாய்த்த மணவாளன் - சூலத்தன்
- எச. மெய்த்தேவன் சோதி விடங்க னிருநான்கு
கைத்தேவன் சார்ந்தாரைக் காத்தபிரான் - மொய்த்தேறு
- எரு. நாகநில யத்திமையோர் நாயகன் மாலிடப
வாகன தேவன் மகதேவன் - சேகரித்த
- எசு. பச்சிம வாயிற் பரமனா ராவமுதன்
மெச்சி யழைத்துவாழ் வித்தருள்வோ - னச்சன்
- எஎ. கயிலாய மேவினான் காளத்தி யாள்வா
னுயர்திருக்கா ளத்தி யுடையான் - பயனறிந்து
- எஅ. சொல்வார்க் கணுவன் றுடியன் கலைகாட்டான்
மல்லாய்த்த பேய்க்கணத்தான் மாத்திரையா - னெல்லைக்
- எக. கடிகையா னண்பகலான் காலையுச்சி வைத்தா
னடியிரவன் செவ்வந்தி நாத - னெடிய
- அடு. வருத்ததியன் வார னொருவனன்பு காணத்
திருத்திய னக்கத் திரத்தன் - மருத்தடைத்து
- அக. வைத்தமக யோகன் கரணன் மறமிகுத்துப்
பத்திபுரி யோரையுள்ளான் பஞ்சாங்கன் - சத்தியெனு

திருக்காளத்தி நாதருலா.

- அஉ. மாத னுவாவருடன் வாலுகத்தன் கற்பத்தன்
தாதுண் சடைச்சுரும்பர்ச் சங்காரன் - போதுநீர்
- அங. வைகைக் தெதிரே வருமேடன் சைவத்தார்க்
குய்கை மறையோ ருபநிடவன் - செய்கை
- அச. யிதமிதுநந் தொண்டற் கெனத்தூது சென்றோன்
கதிரொளிவீ சுங்கற் கடக - னுதயகலைச்
- அரு. சிங்கப் புலியன் சிலர்க்கன் னியனானேன்
சொங்கொண்ட சங்கத் துலாத்தினு - னங்கை
- அசு. விரிச்சிகத்தா ராதிப்பான் வீணைத் தனுசன்
கரத்திணை பாய்மகரக் காதான் - புரத்தகையன்
- அஎ. விறசாத கும்பன் விதிக்குமீ னங்கெடுத்தோ
னெற்சாம கீத விராசியான் - பொற்சாயற்
- அஅ. கையே றியதலையான் கண்ணே றியறுதலான்
மெய்யே றியநாவான் மேற்காலான் - செய்யார்
- அசு. திருமுல்லை வாயான் சிறந்தகுட மூக்கான்
கருமங்கு மஞ்சைக் களத்தா - னருமந்த
- கூ௦. பச்சை வடத்தான் பலகலைமேற் கட்டியா
னச்சிறுபா கைக்குள்ளே யாட்கொண்டோ - னச்சரவப்
- கூக. பேரணையான் பாகன் பெருங்காழிச் சட்டையான்
பாரியகச் சூரான் பவந்தடுப்பான் - சீரநுறங்
- கூஉ. துப்பட்டி யாட்டினுன் துண்டப்புள் பூசித்தான்
முப்பத் திரண்டறமு முட்டாதா - னெப்பொழுதுங்
- கூங. கோவணத்தான் போர்வையான் கோயிலிலே தேவவொலா
மேவி விளைத்தபரி வேட்டியா - னேவருக்கு
- கூச. மந்திரவஞ் சக்கரத்தான் மாற்கருளஞ் சக்கரத்தான்
றந்திரவீ ணைக்கனகஞ் சக்கரத்தான் - முந்திவருங்
- கூரு. காலகா லன்பலநூல் காட்டினுன் காட்டினு
னாலகா லன்பழிசை யாட்டினுன் - கோலநான்
- கூசு. மாடன்மா டன்மதனை மாட்டினுன் மாட்டினுன்
வேடன்வே டன்முயலை வீட்டினுன் - மூடர்களைச்
- கூஎ. சோதியான் சோதியான் றேலைத்தோ லாக்கினு
னாதியான் மாலைமா லாக்கினுன் - பாதிதுகி
- கூஅ. ராகத்தா னாகத்தா னம்பினு னம்பினு
னாகத்தா னாகத்தா னம்பினுன் - சேகில்
- கூசு. கெழுமிவள ராகாச கேசன் மகேசன்
பழகி யறிபாசன் பாச - னழகார்

- க00. நகுவெண் டலையனா னந்த னனந்தன்
றகுசெங் கனற்சந்தன் சந்த-னகிலங்
- க0௧. கடிவில்லன் வில்லன் கதனல்ல னல்லன்
வடிவங் குழைவல்லன் வல்ல - னடியார்
- க0௨. பணியும் பணியான் பணியும் பணியா
னணியு மணியா னணியா - னணிய
- க0௩. மலையான் மலையான் மலையா னிலவின்
கலையான் கலையான் கலையான் - புலையகலுங்
- க0௪. தேதாரன் கொக்கினிற தேதாரன் மூவிரட்டி
யாதார னெவ்வுயிர்க்கு மாதாரன் - வேதா
- க0௫. மதித்தவளத் தண்ணு மலையான் கனலா
மதித்தவளத் தண்ணு மலையான் - விதித்ததிருக்
- க0௬. கச்சாலை யானாடுங் கம்பத்தா னாடுதூர
கச்சாலை யானாடுங் கம்பத்தான் - விச்சான்
- க0௭. றிருப்பாசை யானடங்குஞ் சித்தான் பவுரி
திருப்பாசை யானடங்குஞ் சித்தான் - றருப்போ
- க0௮. விரங்குகயி லாயமலை யேற்றான் பஸ்பு
விரங்குகயி லாயமலை யேற்றான் - மருங்கு
- க0௯. தரவரத்தி னுன்கடுக்கைத் தாரான் பிறவித்
தரவரத்தி னுன்கடுக்கைத் தாரான் - விரவியபொற்
- க௧0. கல்லா லடியான் கடாவினுன் போர்வென்றான்
கல்லா லடியான் கடாவினு - னல்லாவி
- க௧௧. னூல்வர்க்கும் போதித்தான் னூனத்தின் பாகத்தான்
மால்வர்க்குஞ் சோதித்தான் மாயத்தா - னூல்வர்க்க
- க௧௨. மேலானான் மேலானோர் வீடானான் வீடாதோர்
பாலானா னென்னாவின் பாலானான் - வாலாருந்
- க௧௩. தும்பையன் சண்பையன் சுந்தரன் சந்தரன்
சம்புவண் டன்சிவன் சங்கரன் - சிம்புளன்
- க௧௪. வானனிலந் தீநனிலம் வாரியெனு மைந்தொகைதா
னுனவன் பேதமு மானவன் - மீனவன்
- க௧௫. பற்கன் விசிட்டன் பரம பதமென்னுந்
தெற்கண் கயிலைச் செகநாதன் - முற்கோலி
- க௧௬. வேதப் பெருமான் விதித்த பெருமாசி
மாதத் திருநாளின் மற்றொருநா - ளாதி
- க௧௭. புரண பரஞ்சோதி பொன்மண் டபத்தே
முரணகல வீற்றிருந்து முன்னாட் - பொருளுதவத்

- ககஅ. திண்காப் பணிகரத்திற் சிந்தா மணிகளுமிழ்
வண்காப் பணிந்தருளி மற்றைநா - ளொண்கதிரோன்
- ககக. நென்கயிலா யம்பணிந்து செல்வான் வடவெள்ளிப்
பொன்கயிலா யம்பணியப் போனதற்பி - னன்கருணைக்
- கஉ௦. கள்ளமிழிக் கண்மணிதான் கண்ணப்பன் கண்மணிக்கா
வுள்ளொதுங்கி மேல்வந் துதித்ததென - நள்ளருளின்
- கஉ௧. கோலத்தி லேகலந்த கோளரவி னுலமென
நீலக் கரிமதத்தி னீரொன்னப் - பாலடைந்தார்
- கஉ௨. துன்றளக மென்னத் தொழுதெதிரோ கோடேறி
நின்ற முராரி நிழலென்னச் - சென்றுவளை
- கஉ௩. முன்கையபி ராம முளரிக் கலங்கரித்த
மென்கடக நீலமணி விப்பமெனத் - தன்களங்கந்
- கஉ௪. திங்கள் சொரிந்ததெனச் சித்தசவே ளன்றெரியப்
பொங்குவிழி யின்னும் புகைந்ததென - வங்குரிக்க
- கஉ௫. வெங்கோபங் கொண்டெழுந்த வீரன் கருவென்னச்
செங்கோ கனகத்துத் தேனென்னத் - துங்கத்
- கஉ௬. திருவிற் குனித்துச் செருமுகத்தே வாங்கும்
புருவத் திடைநாண் புரளக் - கரியகணை
- கஉ௭. வைத்ததெனக் காமன் வடிவழகை வாங்கிவைத்த
சித்ரமெனக் கங்கை செயலெல்லா - மெத்தெனவே
- கஉ௮. யொற்றிருந்து கேட்கு முமையென்னத் தேவருடன்
மற்றவரைக் காத்த மறுவென்ன - நெற்றித்
- கஉ௯. திலகமுற நீலத் திருச்சாந்து சாத்தி
யலகிலணி பூண்ட வழகா - யுலக
- க௩௦. மொருமூன்று நான்மறையு மும்பர்களும் போற்றத்
திருவீதி போந்து திரும்பி - யருளியபின்
- க௩௧. பண்பட்ட நூற்சிலந்தி பத்திமையா லுண்மகிழ
வெண்பட்டு நூலாடை மேற்சாத்திக் - கண்பணிப்பக்
- க௩௨. கற்பூரஞ் சாத்திக் கலவைகுனி ரச்சாத்திச்
சொற்பூர் தவளத் தொடைசாத்தி - நற்புடையில்
- க௩௩. வெண்சா மரையிரட்ட வேயுறுதோ ளாற்பரித்துத்
தண்சாய னுமகளிர் சங்கமாய்ப் - பண்சாரச்
- க௩௪. செந்தீபக் கஞ்சந் திரண்டலரப் பொன்முகரி
யிர்தீ வரமுண் டிளந்தென்றல் - வந்துலவத்
- க௩௫. திங்க ணிலாவெறிப்பத் தென்பீட முன்றிலிலே
யங்க னுலாப்போர் தருளியபி - னெங்கள்பெருஞ்

- கநகூ. சைவ மறையோர் சதுமறையின் காரணத்துத்
தெய்வமகா பூசை செலுத்துதலுங் - கையி
- கங்எ. வரும்பள்ளி வேனெய்ய வன்றவனைப் பாரா
வரும்பள்ளி வாச மணுகி - விருப்பி
- கங்அ. யகிலாண்ட மீன்றானை யன்றிரவிற் கூடி
யகிலாண்ட பூண்முலைப்போ ராடி - மிகவுறங்கிச்
- கநகூ. செங்குதிரோன் கைமலரச் செந்தா மலாமலர
மங்கையுடன் செங்கண் மலர்ந்தருளிக் - கங்கைநீர்
- கச0. கண்ணப்பன் வாய்நீர் கரியுமிழ்நீர் கண்ணப்பன்
வண்ணச் செருப்பிருந்த வார்சடைமே - வெண்ணத்திற்
- கசக. புக்கார் பவங்கடியும் பொன்முகரி நீராடி
மிக்கான பூசை விதிகொண்டு - திக்காடை
- கசஉ. மண்டுகரி யேற மதவாடை கொம்புகொளப்
புண்டரிக வாடை பொறிதாக்கக் - கண்டிகழா
- கசங். நீனிக் கலைசாத்தி நீடலையி லேழுலகைப்
பூவிட்ட கச்சப் புறத்தார்த்து - மூவுருவு
- கசச. மொன்றாதல் காட்டு முபவீத மார்பணிந்து
பொன்றாத தொல்லைப் பொருளெல்லாஞ் - சென்று
- கசரு. முடியு மிடத்தே முடிபுனைந்து சேணுர்
சடையு மிளம்பிறையுந் தாமழ் - பிடியிடஞ்சே
- கசகூ. ரிக்கயிலைக் காளத்தி யானைக் கியலோடை
தக்கதெனப் பட்டந் தரித்தருளி - நக்கநக்குத்
- கசஎ. தேங்குழையுந் தோடுஞ் சிலையிடத்தி லுள்ளவெனப்
பூங்குழையுந் தோடும் புடைசூட்டி - மூங்கிற்
- கசஅ. சகோதரொன் றரத் தழீஇக்கழுத்து முத்த
மகோத்திரீ லத்தை மறைக்கக் - ககோதரந்
- கசகூ. பையரா மெய்க்குளுமிழ் பன்மா மணிவடம்போற்
செய்யமா ணிக்கஞ் சிறந்திலங்க - வெய்யிற்
- கரு0. கணத்தணியாய்ப் பல்லுலகாய்க் கங்கைப் படியாய்
மணிப்பதக்க ராசி மலியப் - பணிக்கிரணப்
- கருக. பார்தண் மலைவலியைப் பார்த்துச் சுழலலிட்டுப்
போந்ததென வாகு புரிவயங்கக் - காந்தி
- கருஉ. யுருக்கொள்வல யத்துமணி யொன்பதாக னுற்ற
திருப்பதிக மென்னத் திகழ - மருப்பதத்துச்
- கருங். சந்திரனு மந்தகனுந் தாருகனை வென்றானுஞ்
சிந்தை யதிரச் சிலம்பதிர - வந்தரத்திற்

௧௫௪. கோத்தபெரு வெள்ளங் குடிக்கப் பசுகொண்டு
காத்திருந்த வங்கி சுரத்தோங்கக் - கோத்திரத்தி
௧௫௫. லம்மை மருங்கிற் கலைந்துதலை மோதுவபோற்
சும்மைகொடு செங்கைத் துடிதுடிப்பக் - கொம்மைத்
௧௫௬. தனங்களுடை யார்வீதி சார்வளவு நில்லென்
றறங்கனையங் கோர்கை யமைக்கப் - புனைந்தமணிப்
௧௫௭. பச்சைக் கொழுந்தைப் பசும்புற் கொழுந்தெனவே
நச்சிக் கறவ்வி நாடீட்ட - மெச்சு
௧௫௮. பணியாட நீராடப் பைங்குவளை மாலை
யணியாடப் பொன்னிதழி யாட - மணமுண்டு
௧௫௯. வண்டாடக் கோடிதலை மாலையா டச்சுருதி
கொண்டாடத் தேவர்குழாங் கூத்தாடச் - சண்ட
௧௬௦. முரசுதிரத் தெய்வ முழுவதிர நாக
சுரமதிரச் சங்கந் தொனிப்ப - வரையரையன்
௧௬௧. மாக்கற் பகவல்லி வாளிக் கிரணவிழி
நாக்கத் திருவாடு நண்டேறி - நோக்கினுற்
௧௬௨. சீறுமத னுக்குகவி செய்யவோ வென்றணுகிக்
கூறு மதிபோற் குடைநிழற்றத் - நேறமுத
௧௬௩. லன்னமா னுன்கண் டதிரயித்துப் பார்க்கவுழல்
வன்னமாய் வெண்சா மரையசையத் - தன்னை
௧௬௪. யலக்கணற் வாழ்த்து மடியார் பவத்தை
விளக்குவபோ ளாவைட்டம் வீசத் - துலக்குமணி
௧௬௫. யம்பொற் களாசி யடைப்பைவரக் கஞ்சுக்கிள்
செம்பொன் மணிவேத் திரம்பிறங்க - வெம்பரிதித்
௧௬௬. தேசு பெறுங்கனகத் திண்கோ புரநிராயின்
வாசல் பலகடந்து வந்தருளி - வீசுகதி
௧௬௭. ராழியாற் பொற்கொடியா லாடகப் பொற்றொடையால்
வாழி மணிவடத்தான் மாலையாற் - கேழ்கிளருஞ்
௧௬௮. சங்க மணிக்குப்பந் தாங்கலாற் பாகத்துச்
செங்கணெடு மாலையை தேரோறி - மங்கையுடன்
௧௬௯. சங்கு திமிலை தடாரி குடமுழா
மங்கல சீத மகரயாழ் - பொங்கிய
௧௭௦. சச்சரி பேரி தலைமயங்கிக் கம்பிக்கப்
பிச்ச வணிகள் பிறங்கியிட - வுச்சியிலே
௧௭௧. யண்சந் திரன்வளர வாண்டவற்குச் சந்திரன்போல்
வெண்சந் திரவட்ட மேலாடக் - கண்சாந்து

- கஎஉ. வள்ள லதுபமத்து மாலுமய னுங்கருடப்
புள்ளுமன்னப் புள்ளும் பொலிந்தேறத் - தள்ளிக்
- கஎங. கிரியி னரியுமெரி கின்றவனும் வெள்ளைக்
கரியு மரியுங் கடவப் - பெரிய
- கஎச. தடையுநு வானவணந் தானவனும் பொற்பா
ரிடமயிட மேறியிறைஞ்சக் - குடதிசையிற்
- கஎரு. காணேறு நீர்க்கரையைக் கந்தச் சமீரணனை
மீனேறு மாணேறு மேற்கொள்ள - வானூருஞ்
- கஎசு. சுற்றமா சுக்கலந்த தோழனுந் தோழனும்
பெற்றறிமா னத்தேறிப் பின்செல்ல - வொற்றைமருப்
- கஎஎ. பாளிதுடி யாளியெனு மாபுதர் புதர்பெருச்
சாளியினு ஞானியினுந் தானுன்ற - வேளு
- கஎஅ. நயச்செண் டடிப்பவனு நற்புடைக்கே சொற்கே
கயத்துங் கயத்துங் களிப்ப - வியற்காளி
- கஎக. துங்கக் கலையேறச் சூலினெடும் பேயேறச்
சிங்கத்தி லேறச் செழுங்கன்னி - சங்கமா
- கஅ௦. யோரெழுவு ரோரெண்ம ரொன்பதின்ம ரோர்பதின்மர்
பாரப் பதினொருவர் பண்ணிருவ - ரீரெழுவர்
- கஅக. தத்தம் விமானந் தமிலேறக் கந்தருவர்
சித்தர் முனிவர் திரண்டேத்த - முத்தமிழாற்
- கஅஉ. பல்லக்கைப் பெண்ணாகப் பாடினோன் வெண்டாளப்
பல்லக்கி லேயிருந்து பண்பாடக் - கல்லொக்க
- கஅங. மேனாண் மிதந்தானை மெய்க்கா வணமேந்த
மாநா வலினரதை மாவேந்தக் - காந
- கஅச. நரிக்குதிரை கொண்டோ னரவா கனத்தே
தருக்கமணித் தண்டேறத் தண்டி - திருக்கழலை
- கஅரு. ஞாலின்வழி கண்டோனு நொந்தின்ற கற்கமத்திக்
கோலுஞ் சிவபதத்தைக் கொண்டோனுங் - காவிரண்டுந்
- கஅசு. தாவென்ன வெற்பிறற் றலைமோதி நின்றோனுஞ்
சீவன் செலவழியே சென்றோனுந் - பூவுலகி
- கஅஎ. னண்பாக வேநம்பி நான்வந்தே நென்றோனும்
வெண்பா விளக்கேற்றும் வித்தகனும் - பெண்பாகம்
- கஅஅ. பெண்க ளுடையெனப் பேரின்பம் பெற்றோருங்
கண்களிக்கக் கேடசத்திற் காட்சிதரப் - பண்களிக்கப்
- கஅக. பாடியுமர்ச் சித்தும் பணிந்தும் பதம்பெறும்பல்
கோடி யடியார் குழாங்கொள்ள - நாடனித்த

- கக௦. சோழ ரிருமருங்குஞ் சூழ்ந்துவரத் தொண்டையரும்
பூழி யருமருங்கு போற்றிசெய - லூழி
- கக௧. யெழுபிறப்புந் தானறுத்த யாதவர்கோ னின்று
செழுமணிப்பொற் செங்கோல் செலுத்தத்-தொழுகோயிற்
- கக௨. சட்டமிடத் தோன்றிச் சதகோடி வைபவஞ்செய்
சிட்டய ராமனின்று சேவித்துக் - கிட்ட
- கக௩. வடமடத்து மாமுனியு மாமணி கங்கைத்
திடமடத்து வாழ்தே சிகனுங் - கடலணைய
- கக௪. கொண்டற் கொடையாறு கொத்தாரும் வெண்ணீற்று
வண்டற் பதினெண் மடத்தாரும் - புண்டரத்துச்
- கக௫. சுத்த சிவாகமத்துத் தொல்லைநூற் காரணத்துப்
பத்துக் குடிவேத பாரகரு - மத்தனருள்
- கக௬. வைத்திடுகோ யிற்கணக்கு மந்திரவோ லைக்கணக்கு
முத்திரிக்குங் கூர முறையாரும் - பத்திபுரி
- கக௭. யெட்டுக்கொத் தான விளையநா யக்கார்களும்
வட்டக் களபமுலை வண்ணவா - யிட்ட
- கக௮. சிறுபத்தி முல்லைகைத் தேவரடி யார்க
ளறுபத்து நாலுவகை யாரு - முறுதியின்மற்
- கக௯. றுள்ள வடியாரு மோங்கு தமிழோருந்
தெள்ளிய பாடகருஞ் சேனிப்பக் - கள்ளமதன்
- உ௦௦. பூமழையு மேற்சொரிபொற் பூமழையு மந்தணர்கைப்
பூமழையு மண்டம் பொதிந்தேற - மாமறுகி
- உ௦௧. லாணிக் கனகத் தமைத்தசிலை யான்வந்தான்
மாணிக்கச் சோதி மலைவந்தான் - பா:
- உ௦௨. பத்துப் பிறப்பிற் பகழிப் பிரான்வந்தான்
செத்துப் பிறவாத தேவன்வந்தா - னித்தனாயிற்
- உ௦௩. சாரந்தானாக் காத்த தயாவா ரிதிவந்தான்
சேர்ந்தார்க் கினிய சிவன்வந்தான் - கூர்ந்தசிவ
- உ௦௪. நம்பிக்குந் திண்ணனுக்கு நம்பிக்கை யான்வந்தான்
றும்பிக்கை யானைத் துணைவந்தான் - செம்பவளச்
- உ௦௫. சோதிப் பெருந்தேவன் சோதி விடங்கன்வந்தான்
போதிக்க வொண்ணுப் பொருள்வந்தான் - கோதற்ற
- உ௦௬. வாயிரநா மத்தான்வந் தானன்று செங்காட்டிற்
போயிரந்த பிள்ளைப் புலிவந்தா - னையமென்றும்
- உ௦௭. வைத்த மலைக்கொழுந்தான் வந்தான்வந் தானென்று
பத்திபுரி சின்னம் பணிமாறத் - துத்திவரி

குழாங்கள்.

- உ௦அ. நாக ருலகமணி நாக நிதம்பியரும்
பாக ருலகமொழிப் பாகரு - மேகமணி
- உ௦க. சந்திரனே போன்றமுக சந்திரனோ கத்தாரு
மிந்திரனு ரிந்திரைக னெல்லாருங் - கந்தருவ
- உ௦௦. கன்னியருஞ் சித்தரிளங் கன்னியருங் கின்னராதங்
கன்னியருங் கிம்புருட கன்னியரும் - பொன்னின்
- உ௦க. சிலைவாழ் முநங்க சிலைப்புருவத் தாரு
மலைவாழ் முகிலனகத் தாரு - நிலையாய
- உ௦உ. கண்ண னுலகமலர்க் கண்ணாரும் பூலோக
வண்ண மகளிர் வடிவெய்திப் - பண்ணையா
- உ௦ங. யீட்டு மரவிற் கிடங்கொடுத்த தென்னென்று
கூட்டமிடுந் தோகைக் குழாங்களோ - காட்டுமுன்னே
- உ௦ச. யெங்க ணதியை யிவரடக்க லென்னென்று
பொங்கி வருமெகினப் புட்களோ - பங்கமகத்
- உ௦ரு. தோடு முழையை யுரித்தா ரிவரென்று
தாடி வருமானின் சங்கமோ - சூடேற்றி
- உ௦க. மீனக் கொடியாணை வென்றகொடி யாரெனச்சூழ்
கானக் குயிலின் கணங்களோ - யாணை
- உ௦௭. பிடித்தபிடி யாயுரித்த பேராள னைப்பின்
பிடித்த பிடியின் பெருக்கோ - சடைக்கு
- உ௦அ. ளிளைத்தமதி சிக்கியதென் றெவ்வுருவுங் கூடி
வளைத்தனவோ வென்று மருளக் - களித்துமணி
- உ௦க. மாளிகையிற் சூளிகையின் மண்டபத்திற் கோபுரத்தி
லாளிரிணா முற்றத்தி லாடரங்கிற் - சாளரத்தின்
- உ௦௦. மாடத்தி லாலயத்தின் மாமகர தோரணத்திற்
கூடத்திற் கூடிக் கொடியிடையீ - ரோடிவருங்
- உ௦௧. கல்லா லடியிற் கரும்பினிர தந்தன்னை
யெல்லாருங் கண்ண லினிதருந்தீர் - பொல்லாத
- உ௦௨. வாலால முண்டிலகை யாளு மடையாளக்
கோலா கலக்குறியைக் கும்பிடர் - காலா
- உ௦௩. லுதைத்தமுடி யார்வந் துலாத்துமது பாரீர்
பதைத்ததிரு வாபரணம் பாரீ - ரதற்கடங்கா
- உ௦௪. வெண்மதியைப் பாரீரங் வெண்மதிபோற் சிக்காமற்
பெண்மதியை நன்றூப் பிடித்திடர் - தின்மலையா

- உஉரு. பிச்சுதர்கள் வீறின ரித்தேவி யார்க்கின்னம்
பச்சுடம்பென் பாலென் பகர்ந்திட - சொச்சி
- உஉசு. லிறைச்சிதுகர் வோமென் றெலும்பணிய வேண்டா
மறைச்சுவில ரென்று வணங்கீர் - குறிச்சணிய
- உஉ௭. விந்தத் திருவுரத்துக் கேனக்கொம் பேன்கொங்கைத்
தந்திக்கொம் பாகாதோ தான்கேவீர் - முந்தியதா
- உஉ௮. யோங்கியவோங் காரத்தி னுட்பொருளாய் நின்றதுபோற்
றெங்குதிரு வாசியினைச் சேவியீ - ராங்கார
- உஉசு. மாலு மயனு மதிக்கமிநிக் சுப்பெற்ற
காலின் முயல்கனைக் கைதொழீர் - கோலியெதீர்
- உ௩௦. நில்லீ ரெனவெதிரோ நிற்பார் கதிரோனைப்
பல்லீருங் கையைப் பரவுவார் - வல்லி
- உ௩௧. திருத்தோடு நிற்கச் சிவந்தபா திக்குக்
கருத்தோடு நெஞ்சங் கணாவா - ரொருத்தோனே
- உ௩௨. வில்லடிமே லேயிந்த மெல்லடியா ளாரென்பார்
வல்லடியோ வந்த வரத்தென்பார் - நல்லடியான்
- உ௩௩. கண்களைபு மட்டுங் கலாயாத கன்னெஞ்சம்
பெண்களையோ நாடுமொனப் பேசுவார் - திண்கிரணத்
- உ௩௪. தெண்மணிக ளேசாத்திச் சேடன்பூ சித்தவர்மேற்
கண்மணிக ளேசாத்திக் காட்டுவா - ருண்மயங்கிப்
- உ௩௫. பூசலா மென்றாலும் பூசலாஞ் சந்தனத்திற்
பேசலா மோவென்று பேசுவா - ராசையா
- உ௩௬. லத்தியா னேழுருவா லக்காள் னேரானேம்
பத்தியா லாவீர் பரிந்தென்பார் - புத்தியெல்லாம்
- உ௩௭. போயிரங்கு வீர்ஞானப் பூவையனைந் தீரிளநீர்க்
காயையனை ஈரென்று கண்பிசைவார் - நேயங்
- உ௩௮. கனியார்கல் லாவின் கனியார் மடவார்க்
கினியா ரினியாரிங் கென்பார் - முனியாம
- உ௩௯. லேத்தவரு மெங்கட் கிரங்கிரோ சார்ந்தானாக்
காத்தவரோ யென்று கழறுவார் - பூத்த
- உ௪௦. பனியிதழி மார்பெமக்கே பங்கென்று கேட்கக்
கனியிதழி மாராக் கடிவார் - தினமு
- உ௪௧. மழைததுவாழ வந்தவமோ யானான் மடவீ
ரிழைப்பரோ வெம்மைநமக் கென்பார் - தழைத்தசுனாக்
- உ௪௨. காய்வீணை யிட்டிரோ கைத்தாய ராலெங்கு
வாய்வீணை யிட்டிரென் வந்தென்பர் - பாயவார்போற்

உச௩. பாணிமா னுக்கெதிரே பார்வைமா னைத்தரப்பார்
நாணிமா னித்தோமே நாமென்பார் - பூணை

உச௪. நெுவார் வடத்தி லுனமுச லாடப்
பெறுவா ரிவரினொரு பேதை - குறுகாத

பேதை.

உச௫. தாயிற் சிறந்தானாச் சாரும் புயங்கேசன்
வாயிற் பெருதவின மாணிசக - நாயனார்

உச௬. செம்பொற் சரணஞ் செறியங் களியாணைக்
கொம்பிற் பிறவாக் குறுந்தவள - நரப்பனார் [ருஞ்

உச௭. வேட்டிருக்கத் திண்ணனார் வேட்டம்போய்க் கொண்டுவ
குட்டி றைச்சி கோயாச் சுவைச்சிறுதே - னாட்டியத்தர்

உச௮. தண்டா மரையடிசேர் சங்கத்தோ னந்தாதி
யண்டா முழுச்சிற் றலங்காமர் - தொண்டாகித்

உச௯. தண்கயிலை யாராத் தழுவுஞ் சிவகோசன்
வண்கைப் புகுதா மருக்கொழுந்து - வெண்கிரணச்

உ௫௦. சோமன் செறிசடையார் சொற்கயிலை வீதிதொறுங்
காமன் வலையாக் கருப்புமுனை - யீமனார்

உ௫௧. கங்கைக் கரைக்காமன் காவீபோற் கூடலிலே
வெங்கழுவிற் புக்கார் விரதம்போ - லங்கவணைச்

உ௫௨. சொல்லா மகத்திற் சுரரெடுத்த வாயுதம்போற்
கல்லாக் கொலைபடைத்த கண்ணினு - னெல்லார்க்குந்

உ௫௩. தம்பிரான் பாலொடுங் தந் தக்கோரிருவருமா
யம்பினு கத்தொடுங்கு மண்டமுமாய்ச் - சம்பந்தன்

உ௫௪. வண்ணக் குடத்தென்பு வைத்தெழுப்பு மங்கையுமாய்த்
திண்ணற் கொளித்திருக்குஞ் செங்கையுமாய்க் - கண்ணிரு

உ௫௫. மண்டத் தமரு மருஞ்சக்கர வாகமுமாய்த்
துண்டப் பணிவாய்ச் சுடர்களுமாய்த் - தெண்டினைவா [ரு

உ௫௬. யான்றவமு தக்குடமா யாகத் திருந்தினிமேற்
றோன்றி வளருந் துணைமுலையா - னேன்றுவிட

உ௫௭. முண்டார் திருச்சடைமே லுன்மத்த முண்குதலை
வண்டாய் பிழற்று மழலையாள் - சண்டேசன்

உ௫௮. போற்றும் பரமனார் பொன்கொழிக்கும் பொன்முகரி
யாற்றி னறல்போ லளகத்தாள் - கூற்றிலே

உ௫௯. பாங்கவுரி யல்லா தரும்பியவெண் ணுன்கறமுந்
தாங்க முயன்றனைய தந்தத்தாள் - பாங்கியென

௨௬௦. நின்னுதனை நீங்கா நிழலை யுடன்கொண்டு
சென்று மனைபுகுந்து தேடுவாண் - முன்றிலிலே
௨௬௧. மெத்துமணற் சிற்றில் விருந்தருந்த வாவென்று
சித்திரத்தி னோடொல்கிச் செப்புவாள் - கைத்தாயை
௨௬௨. நீங்கிப் பிரியா ணிலைக்கண்ணு டிப்பொருளை
வாங்கித்தா வென்று வருத்துவா - ளாங்கருளை
௨௬௩. யர்யநீர்மை வேட னபிடேக மேனியைப்போல்
வாய்நீ ரமுதொழுது மார்பினு - யீயநீர்மை
௨௬௪. வள்ள லடியார் மனம்போ லனுவளவுங்
கள்ள மடையாக் கருத்தினுள் - கிள்ளையுடன்
௨௬௫. றுவித் தனைவளர்க்குந் தாயரள கச்சுநம்பை
நாவற் கனியெனவே நச்சுவாள் - பாவனையி
௨௬௬. லென்னிலா ஞானவெளி யேகாந்த யோகியைப்போற்
றன்னிலே தான்பேசுந் தன்மையா - ளன்னையார்
௨௬௭. மாணிக்கக் கல்லால் வயிடு ரியமணியா
லாணிக் கனகத்தா லாரத்தாற் - பேணிக்
௨௬௮. கொழுங்குமுகு நாட்டிக் குளவியமுற் றத்தே
செழும்பவளப் பொன்னாசல் செய்ய - வெழுந்திவளு
௨௬௯. மென்னை மணியூச லேற்று மெனவேற்றி
யன்னையர்க ளாட்டு மளவிலே - சின்னங்க
௨௭௦. ளார்ப்ப மணிமுழவ மார்ப்ப வலம்புரிக
ளார்ப்ப வருமறைக ளார்ப்பவே - போர்க்கடலா
௨௭௧. னென்றுங் கழியான்பச் சேரியா னீர்க்குளத்தான்
கன்றுந்து மாற்கின்னுங் கால்வாயா - னின்னுதனை
௨௭௨. யேத்தத் துரவா னிருங்கி னுறுந்தாரான்
சாத்தியநீர் வற்றாத் தடாகத்தான் - கோத்த
௨௭௩. புரமடுவான் முத்தி புகற்கேணி யாவான்
சுரரிதய வானியிலே தோய்வா - னிரவலர்நோ
௨௭௪. யாற்றினுன் சூலத் தகழுதிரங் கைத்தலையி
லுற்றினு னன்னினைவி லோடையா - னூற்றெட்டுத்
௨௭௫. தாளத்தி லாடுதிருத் தாளன் கயிலாயன்
காளத்தி நாதன் கணநாதன் - வேளத்தன்
௨௭௬. கற்றைச் சடையன் கனகக் கொடியாடும்
வெற்றித் திருத்தேர்மேன் மேவுதலுங் - கொற்றமதன்
௨௭௭. மாசிப் புதுத்தேர் மருவினுன் மற்றிவளு
மீசன் பழந்தேர்க் கிறங்கினு - ணைசத்தின்

௨௭௮. முத்தேர் நகையாரு முன்கொண்டு போய்த்தொழுதா
ரொத்தே தொழுதங் குழையோரை - யித்தேரி
௨௭௯. லாரொன்றாள் கல்லா லடிக்கரும்பென் றுரதனைத்
தாரு மெனக்கென்னத் தாய்மாருங் - காரிகையே
௨௮௦. யிர்தக் கரும்பெவர்க்கு மெய்தாக் கரும்புகா
ணந்தவயன் மாலுக் கரிதுகாண் - செந்தழிழ்சே
௨௮௧. ராலேவா யிற்பண்டு மாடுங்கா ணடியுங்கல்
லாலே யடைந்துமழி யாதுகாண் - சாலவொரு
௨௮௨. சற்றுங்கோ தில்லைக்காண் சாற்றி லதிகங்காண்
சிறின்பர் நாவிற்கே ராதுகாண் - முற்றும்பே
௨௮௩. ரின்பப் பெருக்கங்கா ணிச்சை கடந்தேறு
மன்பர்க்கோ ராரா வழதங்கா - னென்பளவிற
௨௮௪. நேருங் கரும்புந் தெருவகல நின்றமட
வாருங் கரும்பு பனைபுகுந்தார் - போர்மதனு
௨௮௫. ரிக்கரும்புக் கென்கரும்பை யிர்தாலு மீவரெனக்
கைக்கரும்பைக் கொண்டு கடிதகன்றா - னெக்குமே.
௨௮௬. பாலற் கவன்றந்தை பாற்கடலை யிர்தாரா
ராலேக் கரும்பளித்தா லன்றென்பார் - மேலொருத்தி

பெதும்பை.

௨௮௭. தக்க வெழிற்பெதும்பை தாதுநீங் காழுகுளப்
பக்குவப்போ தன்ன பருவத்தாள் - கைக்கு
௨௮௮. ளளவுமதன் செங்கோற் ககப்படா ளேனு
மிளவரங் தான்கொண் டெழுந்தாள் - குளபவிளங்
௨௮௯. குன்ற முலையார் குறிப்பறியுங் கொள்கையாள்
கன்று தளிர்கோதுங் கல்லியா - ளொன்றியசெம்
௨௯௦. பொன்னை யறியப் புழுகறியப் பூவறியத்
தன்னை யறியுந் தறுவாயா - ளன்னைமா
௨௯௧. ராலு நடையா லலையே றிளவன்னக்
காலி னடைசிறிது கைவந்தாள் - கோலமத
௨௯௨. வெற்புவரு மட்டுமிறை வென்னிலொடுங் கிப்பார்க்குஞ்
சற்ப முகத்துமுனை தன்னைப்போற் - புற்புதம்போற்
௨௯௩. சித்தர்கடங் கையிற் சிவலிங்கம் போற்சிறிது
முத்திவரத் தோற்று முலையின - ளத்தனுவே
௨௯௪. ளேழுலகு மோரிலக்கா வெப்பய வெனக்கினிமே
லேழு கணையா மெனுங்கண்ணாள் - சூழலகோர்

- உகூரு. பூராயக் காட்சியே போதுமெனத் தென்கயிலை
யாரா வழுத ரணிகொண்டாள் - பாரிரந்த
- உகூசு. தெண்டிறைமா லென்னச் சிறுகிக் கருகியடிச்
கொண்டுவள ராநின்ற கூந்தலா - னொண்டொடியா
- உகூஎ. னொத்திலங்கு மையெழுதி யோதிகோ திப்பின்னி
நித்திலம்பூட் டத்தரித்து நின்றிலாள் - சித்தசன்றன்
- உகூஅ. வாம்பரியுங் காகளமு மானத்தே ருங்குடையும்
பூம்பகழி யும்பயிலும் பூங்காவி - லாப்பளிக்கு
- உகூகூ. மண்டபத்திற் சோதி மலிக்கார்த வேதிகையிற்
புண்டரிக மான்போற் பொலிந்தேறி - வெண்டரள
- நூ௦௦. மூர லொளியீடு முத்தின் பருங்கழங்குங்
காரளக நீலக் கருங்கழங்கு - மாமமுதச்
- நூ௦௧. சேமனிதழைப்போற் சிவந்தபவ முக்கழங்குங்
காம ருகிர்வயிரக் கற்கழங்குந் - தாமமலர்க்
- நூ௦௨. கைச்செம் பதுமரா கக்கழங்கும் பொற்கழங்கும்
பச்சை மயிலியலின் பைங்கழங்கு - மெச்சவெடுத்
- நூ௦௩. தொன்றென் னுலகமெலா மொன்றா யொடுங்கினிடு
மன்றுமுள கல்லா லடிபாடி - நன்றென்
- நூ௦௪. நிரண்டென் றெழிலடியா ரீடேற நல்கும்
பரந்தவிரு பாதங்கள் பாடி - நிரந்தரமு
- நூ௦௫. மூன்றென்று மூன்று முதலிகளுந் தாம்புகழுஞ்
சான்ற சுருதித் தமிழ்பாடி - யான்றவொரு
- நூ௦௬. நாலென்று மாசிமக நாடோறுந் தெண்டனிடு
மூல மறையின் முடிபாடிச் - சாலவே
- நூ௦௭. யஞ்சென்று கல்லா லடியிற் கரும்பிலுய
ரஞ்சு கொழுந்தி னடிபாடி - நெஞ்சுருகி
- நூ௦௮. யாறென்று நாளு மமரர்புகுந் தாறுடி
நீறணியும் பொன்முகரி நீர்பாடி - வீறுடனே
- நூ௦௯. யேழென்று முன்சிலந்தி யெய்தொளியைப் பின்கூடி
வாழு மெருவர் வனம்பாடிச் - கேழின்
- நூ௧௦. மிசையேழு மாட விழியாட நாவி
லிசையேழு மாட விருந்தா - னாசையுமின்றா
- நூ௧௧. போது மடமயிலே போது மெனச்செங்கைப்
போதின்வினையாடல்விடும் போதிலே - பூதப்
- நூ௧௨. படையான் பணித்தொடையான் பாணிச் சடையா
னுடையான் புலித்தோ லுடையான் - விடையான்

௩௧௩. கழைத்தாயன் கண்டங் கரியா நருளுங்
கழைத்தாயன் கண்டங் கரியான் - குழைக்காதன்
௩௧௪. வேதப் பரியினுன் வேத ஞமலியான்
வேதப் பொருளினுன் வேதார்த - னாதன்
௩௧௫. குடங்கையணி தீயன் குளிர்த்தகயி லாயன்
றடம்பணில மாயன் சகாயன் - கடம்பவன்
௩௧௬. னன்கழ லாடி நமன்கழல வேதாக்கும்
பொன்கழ லாடிநேர் போந்திடலுந் - தன்கழலை
௩௧௭. யேழு பிறப்பு மெறிவ தெனவெறிந்தா
டோழிமார் தாய்மார் தொழக்கொழுதான் - சீழிற்
௩௧௮. படி நிரையு பால்பிரமன் பல்வெளியுங் காணு
வடிமுடி வையக் கண்ணு லனந்தாண் - முடியிற்
௩௧௯. கலைக்கொழுந்து முடுங் கயிலாபச் செம்பொன்
மலைக்கொழுந்தின் மீதிலே வைக்க - முலைக்கொழுந்து
௩௨௦. போதா தெனச்சிறிது புந்தியிலே சிந்திப்பாண்
மாதா யனாப்பார்த்தும் மாதீவனா - ராதிக்
௩௨௧. கிசைய வினிதிருந்தா னென்னையொரு பாவி
லசைய விருத்துமென வன்னார் - வசமோ
௩௨௨. மலைக்கு மலைகொடுத்த வாறாய்க் கயிலை
மலைக்கு மலைகொடுத்த மாலை - விலக்கியொரு
௩௨௩. மாதனிப்பா ருண்டோ மயிலேயென் பானை
ரோதறிவீர் பாரீ ரிவரவேணி - மீதிவனோ
௩௨௪. யென்றவர்க்குக் கையா லிசைவித்தீர் ளவ்வள விற
சென்றது திண்டேர் செலநோக்கி - நின்றபே
௩௨௫. ராசை யுடையீ ரறியாச் சிறியானை
யாரையுடை யாருக்குள் ளாக்கினீர் - சீசியுமைச்
௩௨௬. சொல்லாது சொல்லியலர் தூற்றோமோ கோற்றிப்போம்
புல்லா லிலையெடுத்துப் போடோமோ - சல்லாபக்
௩௨௭. கல்லினெறிந் தாறுலைப்புக் காணோமோ கைகொட்டி
யெல்லவரு மம்பலத்தி லேற்றோமோ - நல்லுடம்பைக்
௩௨௮. குத்துடம்பு செய்யோமோ கூத்தாடல் காணோமோ
நித்தமொரு காலி னிறுத்தோமோ - கற்றவரமுன்
௩௨௯. சங்கித் திடோமோ தலையி லடியோமோ
பங்கச் செருப்பேந்தப் பண்ணோமோ - செங்கைவிரன்
௩௩௦. மூக்கிலே தான்வைத்து முந்திச் செவிபுதைத்து
வாக்கிலே நன்றாக வையோமோ - நோக்கியுமைக்

- ந.ந.க. காபாலி யென்னோமோ காட்டஞ் சுமத்தோமோ
வாபோவென் றேவி வருத்தோமோ - பாப
- ந.ந.உ. மதித்துவட ராக்கோமோ மன்றாடி னுலு
மெதிர்த்தகொடு நஞ்சை யிடோமோ - புதைத்திவற்றைப்
- ந.ந.ந. பொய்தானென் றீரோற் புறம்பிடோ மோபண்டு
செய்தானா யேதேனுஞ் செய்தீரோ - கைதவத்தை
- ந.ந.ச. யேழைக்குக் காட்டுவீ ரீடேறு வீரதனால்
வாழு மிரப்பகன்று வாழுமென - யாழுநாயைக்
- ந.ந.ரு. கொண்டு மனைபுகுந்தார் கோலவே ளப்பருவங்
கண்டு சிறிதுசில காணுன்போல் - விண்டகன்றான்
மங்கை.
- ந.ந.சு. வேறொருத்தி பூமங்கை வெண்டா மரைமங்கை
தேறு மிமயச் செயமங்கை - கூறுபொரு
- ந.ந.எ. மும்மங்கை யர்க்கடந்து மூவனாமெய்க் காவலிடுஞ்
செம்மங்கை யாகிவளர் சீர்மங்கை - வெம்மைவிட
- ந.ந.அ. மன்றே தரித்தா நமுதகலா மண்டலமே
வின்றே யெழுந்த தெனுங்கண்ணுண் - மன்றேறி
- ந.ந.கூ. யாடும் பதத்தா நவன்சுரதக் கூத்தினுக்குக்
கூடியன தாளக் குவிமுலையாள் - பாடகக்காற்
- ந.ச.௦. பொற்றொடியாள் பாகன் புணர்ந்துபுக வீணையுள்ளாள்
பற்றுதுடி யுள்ளாள் பணியுள்ளாண் - முற்றிவளை
- ந.ச.க. * மோசைமுதற் கங்காளன் முன்னுக்கப் பின்னுக்கு
மாசையிருட் டன்ன வளசுத்தாண் - மாசில்
- ந.ச.உ. * விடைபிரிந்த வோதிமத்தின் மென்பெடைபோ லன்னை
யிடைபிரிந்து சேரு மினத்தாள் - கொடிமகரச்
- ந.ச.ந. * சித்தச வேந்தன் சிறந்தகலை நூல்படித்துப்
புத்தரங்கி லேறப் பொருந்துவான் - மத்தகத்துக்
- ந.ச.ச. * கன்பொடிசெய் தானந்தோ காற்பொடிசெய் தானிலையே
பென்பெருமா ளுக்கென்னும் பெற்றியாள் - பண்பிலவ
- ந.ச.ரு. நெய்யு மலரு மெழிலோ தியினலருஞ்
செய்யுஞ் செயலறிபுஞ் செய்கையாள் - பெய்வளைக்கைத்
- ந.ச.கூ. தோழியருந் தானுமிளந் தோகைக் குழாமெனவே
யேழுநிலைக் குன்றத் தினிலேறி - வேள்வியிலே
- ந.ச.எ. தன்னைமறந் தாட்டுத் தலைபடைத்த வம்மாளை
யன்னைதனை யின்றமலை யம்மாளை - முன்னைநாட்

* இக்கண்ணிகள் ஒஹிரதியில்மட்டு மிருந்தன.

௩௪௮. கொங்கையொரு மூன்றுடைய கொம்பையரு ளம்மாணை
யங்கையிலே வீற்றிருக்கு மம்மாணைக் - கங்கையெனு
௩௪௯. பம்மாணைப் பெற்றசடை யம்மாணைப் பாடியவ
ளம்மாணை யாடு மளவிலே - கைம்மாணைச்
௩௫௦. சீரா டியதுடையான் செண்டா டியவிடையான்
வேரா டியசடையான் வேடன்வாய் - நீராடிப்
௩௫௧. பாலாடி நெய்யாடிப் பண்டைத்தீ யாடியயன்
மாலாடி நின்னதொழு மன்றடி - மேலாடி
௩௫௨. செம்பொற் கொடியாடுந் தேர்மீது தோன்றுதலு
மம்பொற் கொடியாட லாங்கொழிந்தா - ளெம்பிரான்
௩௫௩. பாதம் பணிந்தாள்பின் பார்வையிலே யம்பணிந்தாள்
போதம் பணிந்தாள் புலனறிந்தாள் - காத
௩௫௪. லடிமுள முத்தணிக ளத்தனையு நீறாய்
பொடிமு டியதழலைப் போன்ற - ஞடையாணைக்
௩௫௫. கண்ட பொழுதே கறுத்தாள் கறுத்தவே
ளண்ட வருமினியென் றஞ்சுவாள் - விண்டிவருந்
௩௫௬. தாதியரை நோக்கித் தமியேனை யாள்வாரோ
மாதினிடத் தாரொன்றாண் மற்றவருங் - கோதைபே
௩௫௭. வண்டிலங்கு மேனியிலே வாழு மடவரலைக்
கண்டிலையோ நெஞ்சங் காங்காயோ - பண்டுநீ
௩௫௮. சுற்றகலை யெல்லாங் கழன்ற கலையுடனே
யற்றவோ நின்னை பவர்கொண்டா - லுற்றனைக்க
௩௫௯. மாமியா ருண்டோ மலையிற் பெருநீலி
யாமவளுஞ் சக்களத்தி யாகாளோ - காமிக்கை
௩௬௦. தோற்சேலைக் கோட்ச்சைச் சோற்றுக்கோ வோட்டுக்கோ
மேற்சாம்பற் கோகடலை வீட்டிற்கோ - நாற்சந்தி
௩௬௧. யம்பலத்துக் கோவெலும்பி னாபரணம் பூணுகைக்கோ
வெம்பணிமா லைக்கோபேய் வேலைக்கோ - சம்பந்த
௩௬௨. நல்லிடத்திற் சோதித்தாய் நம்போ லியிருக்கு
மில்லறத்திற் கித்தனையு மேற்குமோ - வல்லதுமில்
௩௬௩. வரண்டா ரொருவர்க் ககப்படுவ ரோவல்லர்
காண்டாயே யன்றிந்தக் கள்வரோ - வேண்டினாற்
௩௬௪. சீரு ரியுரத்துச் செங்கமல மங்கைக்கா
வாருரி லேசென் றருளன்பு - மோரூர
௩௬௫. னாசைப் பரவைதனை யப்பரவை மங்கைமுன்னே
நேசத் துடனே நிகழ்த்தன்பும் - பாச

௩௬௬. வலைச்சேரி யிற்பிறந்த மங்கைக்கா வந்நா
ளலைக்கே வலைவீசு மன்புந் - தலைக்கொண்ட
௩௬௭. கங்கைதனை யேவிவருந் கம்பையிலே யோர்மங்கை
கொங்கை தழுவக் குழையன்பு - ிங்கே
௩௬௮. சகலசலை மங்கை தவம்புரிந்து போற்ற
வகில் கலையுருநு மன்பு - நிகரில்லாப்
௩௬௯. பாகொத்த செய்யமொழிப் பாண்டிவன மங்கையரை
யாகத்தி லேவைத் துருளன்பு - நீசருதி
௩௭௦. பாதவத்தைச் செய்துவரு மங்கையர்க ளாகென்றே
யாதரித்துத் தேற்று மனவிலே - சோதி
௩௭௧. விடங்கர் விடங்கனித்தார் வேணியர்பொற் றிண்டே
ரடைந்த தயல்வீதித் கப்பான் - மடந்தை

மடந்தை.

௩௭௨. கரியகுழற் கன்னினத்தாள் கார்ப்புருவ நெற்றி
யரியதிரு விற்கோல மானாள் - வரிபரந்த
௩௭௩. காமர் விழியாலப் காட்டின னாகுகுமிழ்
மாமலரோ டெட்டி வணத்தினாள் - சோமகலை
௩௭௪. நன்னிலவே யன்ன நகைமுல்லை வாயினாள்
கன்னமணி வண்ணக் கருக்காதாள் - பன்னியபுட்
௩௭௫. சாற்றுங் களந்தனக்குச் சங்கநேர் கூடலாள்
போற்றுத்தோன் வேணு புரத்தினாள் - கோற்றொடிகை
௩௭௬. மேவுகம லாலயத்தாள் விம்பமுலைச் செங்கோட்டான்
கோவுகர மாமலக் கோழிலா - ளாவலா
௩௭௭. லுற்றுலகெ லாமுழுகு முந்தி வலஞ்சுழியாள்
சிற்றிடைதூ லாங்குறுக்கை சிந்தியாள் - வெற்றிசெறி
௩௭௮. வன்ன பணியல்குன் பாணிக்க நாகத்தா
ளன்ன துடையி னமம்பையாள் - கன்னியர்கைக்
௩௭௯. கஞ்ச மிசையிற் கணைக்கான் பகரத்தாள்
பஞ்சடியி னுற்சச்ச பாலயத்தாள் - செஞ்சொலாள்
௩௮௦. பூணு மழுகும் புறப்பொருளுந் தன்னிழலிற்
காண வழிகெறிக்குங் காந்தியாள் - வீணைமொழிப்
௩௮௧. பாங்கியரோ நானும் பணிந்துறங்கும் பாயலிலே
யின்கொருவ ளென்கனவி லெய்தினு - ராங்கவரை
௩௮௨. யாரென்றே னன்றெரிய லாரென்றா ரெத்தரோ
நீரென்றேன் சென்னியிலே நீரொன்றார் - பாருமிவர்

௩௮௩. பந்தென்றே னின்குதிபூம் பந்தென்றார் வெண்ணீரோ
சந்தென்றேன் போய்வந்தேன் சந்தென்று - ரொந்தவூர்
௩௮௪. நாடென்றே னல்லுறவோ நாடென்றார் கையிலே
யோடென்றேன் கோபமா யோடென்றார் - போடுபிது
௩௮௫. கோதென்றே னீயதரங் கோதென்று ரிங்குண்டோ
வாதென்றே னாடினேன் வாதென்று - ரோதுசடைப்
௩௮௬. புல்லென்றேன் வந்தியுகப் புல்லென்றார் நெஞ்சிவர்க்குக்
கல்லென்றே னேசமினிக் கல்லென்றார் - நல்லதிவர்
௩௮௭. வம்பென்றே னின்புழைக்கே வம்பென்று ரொண்ணியதெ
னம்பென்றே னம்மையே நம்பென்றார் - கெம்புமிவர்
௩௮௮. வாக்கென்றே னுடனைய வாக்கென்று ராருடனே [ரொன்
தாக்கென்றேன் கொங்கையொடு தாக்கென்றார் - போக்க
௩௮௯. போமென்றே னுல்வேதம் போமென்றார் பித்தரிவ
மோமென்றே னேதுமறியோ மென்றார் - தாமரைக்கைத்
௩௯௦. தீயேதென் றேன்காமத் தீயென்றார் கண்விழித்தேன்
போயே மறைந்தார் புறம்போகா - ராயவரைச்
௩௯௧. சொல்லி யருளுமெனத் தோகையே கோகிலமே
மெல்லியலே கொம்பே விரைத்தேனே - வல்லியே
௩௯௨. பொன்னே யிளரானே பூவையே பொற்கிளியே
மின்னே யருங்கன் விசயமே - யன்னமே
௩௯௩. தேளுன் கனவு கிடையாக் கனவுகா
ணளுந் துணையிறைவ னான்காண் - காளனுடன்
௩௯௪. செங்கையத்தி பூசித்த தெய்வத் திருவுடம்புன்
கொங்கையத்தி பூசைதனைக் கொள்ளுங்காண் - சங்கரனை
௩௯௫. நற்கனிவாய்ப் பூசித்தா னன்கனிவாய் நீர்போலுன்
பொற்கனிவாய் நீரும் புலப்படுங்காண் - கற்கனிந்து
௩௯௬. நல்குநா கத்தை நயந்தபிரான் பேரருளா
லல்குனா கத்தை யறிபுங்காண் - செல்கோயிற்
௩௯௭. சேமநூ லிற்செய் சிலந்தியையாட் கொண்டவனுன்
காமநூ லிற்செய் கனிவான்காண் - டாமதியா
௩௯௮. னென்று பொருள்விரிக்கு மெல்லைக்க னெவ்வுலகுஞ்
சென்று பணியரனார் சிற்பரனார் - குன்றதனிற்
௩௯௯. சம்பாதி போற்றினார் சங்கார நீற்றினார்
பம்பா நதியார் பரகதியார் - செம்பொற்
௪௦௦. சிலைவடத்தார் கஞ்சன் சிரமடர்த்தார் விண்ணோர்
தலைவடத்தா ரந்தகனைச் சாய்த்தார் - ருலைவடர்த்தா

- ச௦௧. ரன்பர்க்குத் தோற்று வா ரையர்கா ளத்தியா
ரிற்பத் திருத்தேர்மே லெய்துதலு - முன்பிரவிற்
- ச௦௨. கண்ணூரக் கண்ட கனவை வரக்கண்டாள்
பெண்ணு மவர்க்கிதுவே பேறென்று - ளெண்ணியவர்
- ச௦௩. தம்மைப்போற் செங்கைத் தனிர்முடிமேற் சூட்டினு
ளம்மைக்கண் மஞ்சனநீ ராட்டினுள் - வெம்மைமனம்
- ச௦௪. பித்தேறி னுள்பெண் பினைத்தேறி னுளைம்பூங்
கொத்தேறி யங்கங் குழைந்திட்டாள் - புத்தரசை
- ச௦௫. மீளத்தி யானியீர் வேதத் தியானத்தீர்
காளத்தி யாரே கடிதென்று - டோளிற்
- ச௦௬. கொதிகொ ளரவக் கொடும்பசிக்கு மாதர்
மதியை யினாயிடவோ வந்தீர் - புதிய
- ச௦௭. வுடம்போ டுயிரோ டொவுநரைப் பூண்ட
வடம்போல வாக்கவோ வந்தீர் - படிந்து
- ச௦௮. பரவு மிருவர்விழி பற்றும் லெங்கள்
வரிவிழியுங் கைக்கொளவோ வந்தீர் - கருதி
- ச௦௯. யெலிக்கு முடியிடுநீ ரின்றே யிவளைப்
புலிக்கு முடியிடவோ போந்தீர் - பலிக்கு
- ச௧௦. மொருமாலை வேண்டி யொருமாலைக் கஞ்சும்
பெருமாலை நீக்கீர் பிரானே - யருகி
- ச௧௧. வருவார்க்குப் பேசி வரந்தருவீ ரன்றோ
திருவாய் மலரீர் சிவனே - துருவி
- ச௧௨. யெரிகால் விடம்போ லிருள்வந்தா லென்ன
பரிகாறஞ் சொல்லீர் பரனே - யரிவளர்த்த
- ச௧௩. வெற்றிக் கணைக்காமன் வெஞ்சாபப் போர்க்குநீர்
நெற்றிக் கணைக்காட்டி நில்லென்னீர் - முற்றும்
- ச௧௪. பொருளாள ராயிருந்தும் பூண்டவளை கொண்ட
ரருளாள ரோசலமென் னாளீர் - மருளானேன்
- ச௧௫. பிள்ளைப் பழிபோதும் பெண்பழிவேண் டாமென்னுங்
கிள்ளைக் குரலிரக்கங் கேளாதே - தள்ளி
- ச௧௬. நடந்தா ரிவளின்கே நன்மரம்போ னின்றான்
மடந்தா யெனவழைத்து மாணர் - கடந்ததற்பின்

அரிவை.

- ச௧௭. ஆரமுத வண்ணத் தலங்காரத் தூரியத்தைச்
சீருடனே தோய்த்துத் திசைமுகத்தோன் - பாரிற்

- சகஅ. சதிராக வோவியத்தைச் சஞ்சரிக்கக் கீறு
மதிருப லேகை யரிவை - புதியவுறுப்
- சகக. பத்தனையுந் தத்தமிலே யாபரணம் போலுடலுக்
கொத்தழகு பொங்க வொழுதுவான் - மெத்து
- சஉ௦. மதுர வினந்தென்றன் மன்றவிளங் காவி
னிதழி விளமெல் வியலான் - முதியபகி
- சஉ௧. ரண்ட மலைய வகிலாண்ட முங்குலையக்
கண்ட வரிபிரமர் கண்முடப் - பண்டைநா
- சஉ௨. னேரம் பனைப்பெற்று ரோகிப் பலிக்காடும்
பேரந்த காரப் பெருங்குழலான் - சூரரஞ்சத்
- சஉ௩. தாண்டும் விடைப்புனிதன் சங்கர தாண்டவத்திற்
பூண்ட பிராகப் புருவத்தான் - பாண்டரங்கன்
- சஉ௪. பூசலிலே முன்பு புவனமெலாஞ் சுட்டெரிக்கும்
பாசு பதமனைய பார்வையா - வீசன்
- சஉ௫. மிகைத்தபுரந் தூளாக வில்வளைத்துச் சற்றே
நகைத்தநகை யன்ன நகையாள் - பகைத்தெண்
- சஉ௬. பகட்டைத் திசையொதுக்கிப் பண்டைய நண்ட
முகட்டையிடித் தன்ன முலையாள் - வகுத்தகலை
- சஉ௭. யோதுசம யங்க னுணராமற் குத்திபடும்
வாதுபொரு ளொத்த மருங்கினுள் - பூதலத்தி
- சஉ௮. லாதாரச் சேடனுமஞ் சல்குலாள் கூர்மத்தைப்
பாதாளத் தேதுரத்தும் பாதத்தான் - மேதினிமேற்
- சஉ௯. கல்லா லடிபோற் கடவுளரு நான்முகனு
மெல்லாரு மேத்து மெழிலினுள் - பொல்லாக்
- ச௩௦. கறைபற்றி யீரெண் கலையோன் குறைய
வறுபத்து நாலுகலை யாரந்தா - னிறைவுற்
- ச௩௧. நங்கனதி காரியிருந் தங்கரங்க போகந்
தினங்கருதிச் செய்யச் சிறந்தா - வினஞ்சுழ
- ச௩௨. முன்னாட் செழுநிலா முற்றத் தரியணைமேற்
பொன்னாட்டி லிந்தராணி போலேறித் - தன்னைக்
- ச௩௩. குறுகி யொருவிறலி கொண்டாடச் சாந்து
நறுவியையும் பூமலரு நல்கி - விறலியே
- ச௩௪. நாரியலா யாட்கொண்ட நாயகர்க்குள் ளேசிறந்த
பேரழகு நாயகரார் பேசென்ன - நேரிழையே
- ச௩௫. தாயி லறம்புரிந்த தங்கைக்கு மாறாய
சேயிழையா னுண்மைதனைச் செப்புதுமோ - தூய

- சுநசு. முகமிழந்து தன்மனை மூக்கிழந்து மின்ன
மகமகிழ்வா னைச்சொல்ல லாமோ - மகமதிலே
- சுநஎ. தேயந்தானைப் பல்லொடியச் சென்றானைப் பூங்குயிலாய்ப்
பாயந்தானைப் பேசிற் பழுதன்றோ - காயந்தாவி
- சுநஅ. னீரூயி னானை நிறத்திலுதை பட்டானைக்
கூறான கையானைக் கூறுதுபோ - தேறி
- சுநக. லருத்தியுள்ள பெண்ணுக்கு மாணுக்கு நாதன்
பெருந்த சிவனேகான் பெண்ணே - கருத்துனக்கென்
- சுச௦. சொல்லென்ற போதே கடுதென்ற லேதென்று
ளல்லென்ற பாவிக்க கப்பட்டாள் - கல்லால்
- சுசக. விரவிதேர் வந்தாலு மெல்லியலீர் நம்மூர்க்
கிரவிதேர் வராதிங் கென்றான் - கரதலத்தி
- சுசஉ. லன்று திருவினையாட் டானநாட் கண்புதைத்த
தின்று முளதோ விறைக்கென்றான் - கொன்றைக்
- சுசஃ. கிணைவிழியின் முத்துகுத்தா னெய்யாதே யென்று
கிணைமதனைத் தாமுங் கதைபோ - லிணைமேல்
- சுசச. விழுந்தா னெழுந்தஞ்சி வேதாவின் கற்பங்
கழிந்தாளிற் கங்குல் கழிந்தா - னெழுந்தாள்பி
- சுசரு. னேனைக் கருங்குழலீ ரின்றைக்கெவ் வாறுபெரு
மானைப் பிடிக்க வகையென்றான் - கானக்
- சுசக. குழலிலே சுண்ணிவைத்தாள் கொங்கையில்லா ரிட்டாள்
விழியைவலை யாப்த்திரைய விட்டாள் - பொழுதுணர்ந்து
- சுசஎ. நின்றான் வழிநோக்கி நிற்பா னிலையறியச்
சென்றாடு தீர்த்தன் கிராப்பளியான் - கன்றப்பூ
- சுசஅ. ரொள்ளிய தாணு வொருபாலன் பாலாழிப்
பள்ள வயனெழுந்த பாகத்தான் - றள்ளித்தன்
- சுசக. குன்ற மிடந்தவனைக் கொல்லாமற் பாரிடந்த
பன்றி சபதம் பரிகரித்தா - னன்றறியாப்
- சுரு௦. பாணனிடத் தொன்றியருட் பாணனைக்காத் தான்வடநூற்
பாணனியாழ்ப் பாணன்பண் பாடினான் - சேணகரா
- சுருக. னப்பாலைக் கப்பாலா னப்பாலற் கேவளைவா
னிப்பால னண்டரிதுத் தெண்கையான் - மூப்பாலா
- சுருஉ. முத்தியான் முத்தியான் முத்தா வணமகிழ்வான்
மத்தியா னக்கதிரின் வைகுவான் - பத்தி
- சுருஃ. யரிச்சந் திரனை யருச்சனைநைத் தன்கண்
கரிச்ச பகிரதனைக் காத்தான் - றரிச்ச

- சருச. மரிச்சவரை யென்று மரிப்பியா னண்ட
மரிச்சரிச்ச தூளே யணிவான் - விரிச்சிருவர்
- சருரு. பாடுஞ் செவியான் பரத்தையடை யார்செவியா
னாடுஞ் செவியா னருட்செவியான் - காடனுகிப்
- சருசு. பன்னியர்கள் கூறை பறித்தான் பசங்கனக
மின்னியநற் றேறேறி மேவினான் - முன்னிவருந்
- சரு௭. தாளை கொடுநடந்து தாக்கினான் காளத்தி
யாளை வலையி லகப்படுமோ - வானமுய்ய
- சருஅ. வெம்புநர கேசரியை வெள்ளுகிரி னுள்ளுஞ்
சிம்பு னொருவருக்குச் சிக்குமோ - வம்புதெரி
- சருக. வெஞ்சாப வேடன் விழிபறித்தே யுட்புகுத்த
பஞ்சா னனந்தான் பயப்படுமோ - கஞ்சநறும்
- சரு௧. பூவிற் புலிநகத்தன் பொற்கைநகத் தாலுறக்கு
மாவிற் புலியொருவர்க் கஞ்சுமோ - நாவிலிவள்
- சரு௧. பன்கலைநற் றுண்டோ பயமுறுத்தப் போய்ப்புகுந்தா
டன்கலையுந் தோற்று டரங்கித்தான் - புன்கலைகள்
- சரு௨. போலே பெருமானும் புன்முறுவல் செய்துதேர்
மேலேக மற்றை விழாவீதிப் - பாலொருத்தி

தேரிவை.

- சரு௩. யக்கமல வேதா வழகம்பு ராசியிலே
தக்க மதிமந் தரநாட்டி - மிக்க
- சருச. கரணவடம் பூட்டிக் கலையாற் கண்டையத்
திருவவதா ரஞ்செய் தெரிவை - சுருதிபணி
- சருரு. நங்கயிலைக் குன்று நறைக்காந் தருமனைய
செங்களபக் கொங்கையாள் செங்கையா - ளிங்கிதவேள்
- சரு௧. வில்லின் வரிநாரி மென்கதலித் தண்டனைய
வல்லி யுரோமத்தான் வாமத்தான் - சில்பொழுதி
- சரு௭. லல்கு மிமையோ ரமுதுஞ் சிவனமுது
நல்குமத ரோட்டத்தா ணட்டத்தான் - புல்காமல்
- சருஅ. வண்டகலுஞ் சண்பகமு மாயோன் வலம்புரியுங்
கண்டனைய துண்டத்தான் கண்டத்தான் - வெண்டரளச்
- சரு௧. சோதிக் கழையெனவே சூதத் தளிர்வெனவே
சாதிக்குந் தோளினை டாளினான் - சீதளித்த
- சரு௦. நீண்மண் டிலத்து நிலாவு மிருளுட்டோற்
கேழ்மந்த காசத்தான் கேசத்தான் - சூழ்மணியின்

- சஎக. பைக்கொண்ட மாதனையும் பங்கயமு மென்றுலகோர்
கைக்கொண்ட தந்தத்தாள் கந்தத்தாள் - செய்க்குண்
- சஎஉ. மடையோதி மப்பெடைக்கும் வஞ்சிக் கொடிக்கு
மிடையா நடையா ளிடையாள் - படைமதனுல்
- சஎங. வாசித்தார் கொங்கைகளை வாசித்தார் கூந்தலுக்கு
வாசித்தார் கொய்ப்பு வனத்திலே - தூசினிடை
- சஎச. கண்டு கொடிகள் கடிது மரமேற
வண்டு விழியின் மறைவெய்தத் - தொண்டையிதழ்
- சஎரு. தன்னை யுறநோக்கித் தத்தை முகஞ்சிவப்பக்
கன்னி மயில்வெருவிக் கண்பரப்ப - வன்னமுலை
- சஎசு. வற்கண்டு கூட்டமிட மஞ்சரிகள் கண்டனைய
சொற்கண்டு நைந்துகனி சோர்ந்துவிழ - நிற்குங்
- சஎஎ. கிளைத்தோளைக் கண்டு கிளைவளைய மூரன்
முளைக்கே முலைகண் முகிழ்ப்ப - வளைக்கடகப்
- சஎஅ. பாணித் திரள்கண்டு பல்லவங்கள் கைகுலைப்ப
மாணிக்கப் பீடத்தில் வந்தேறி - நீணிலத்தி
- சஎசு. லஞ்ச மவற்றையெலா மஞ்ச லெனநிறுத்தி
வஞ்ச வசந்தனைநீ வாவென்று - விஞ்சியவென்
- சஅ௦. னாசை யுரைபோ யருட்கயிலை யார்க்கென்ன
மாசணமுண் டஞ்சவேன் மற்றென்னப் - பூசலிடுங்
- சஅக. கோகிலத்தை யேகென்னக் கோகிலமு மும்பர்கோன்
மாகுயிலாய்ப் பட்ட வகைசொல்ல - மோகத்தை
- சஅஉ. யிட்டமத னாபோ யிசையென்ன மற்றவனுந்
துட்ட நயனஞ் சுடுமென்னக் - கிட்டிமால்
- சஅங. வண்டு பகொன்ன வண்சிலந்தி நூல்பிணிக்கி
னண்டி விடுவிப்பா ராரென்னத் - தண்டலையிற்
- சஅச. பூவைகா என்பர்பாற் போமென்ன வேடனுளன்
பாவையறி யாயோ பகொன்னக் - கோவித்து
- சஅரு. மாங்குயிலின் மெய்கருக வண்டு பொறியுண்ண
தேங்கணத்திற் பூவை திளையெய்த - வேங்கித்
- சஅசு. துரத்துமினங் காற்றுழலச் சூறைகொளும் பஞ்ச
சரத்தனரு வாகச் சபித்துத் - திருத்திழையீர்
- சஅஎ. பொல்லா மரத்தின் பொழிலைத் துறந்துபோய்க்
கல்லா லடியதனைக் காண்பேமோ - நல்லபணி
- சஅஅ. மத்தகத்தின் மீதிலே மாணிக்க மிட்டவர்க்கு
முத்தமிட நாமு முயல்வேமோ - பத்தினூல்

- சஅக. கீரனா வைக்கொண்டு கேட்டார் தொடைநமது
கீரநா வைக்கொண்டு கேட்பேமோ - தாரணியி
- சகூ. லவ்வே தனைநனைந்தா னையோ யாசையெனு
மில்வே தனைநனையீ ரென்பேமோ - செவ்வையாய்
- சகூக. மெச்சிமவான் றன்மகளார் வேந்தை மடலெழுதிப்
பச்சிமவா சற்படிந்து பார்ப்பேமோ - நிச்சயித்துக்
- சகூஉ. காமருவு நீழற் ககாமுகரி நீர்க்கனக
மாமணலிற் கூடல் வளைப்பேமோ - நாமெலாள்
- சகூங். சொல்லீ ரொனவவருஞ் சோகமே னிப்பொழுதே
வல்லீ பவனி வருவொனு - மெல்லைக்கண்
- சகூச. வட்டக் குடையநந்த மாமன் மகத்திமையோ
ரிட்டத் தனைக்கெடுத்தா ரென்றாட - முட்டத்தன்
- சகூரு. சீத விழியென்று சீர்ப்பதத்தை முன்பணியுஞ்
சோதி மலரைச் சுமப்பானும் - போதிலே
- சகூசு. தங்கித் தனது தலையென்று பிச்சைகொளுங்
துங்கக் கலத்தைச் சுமப்பானுஞ் - செங்கையிலே
- சகூள. யாபரணந் தன்னை யருளிற் சுமப்பானுந்
தாபதரும் போற்றத் தடந்தேரிற் - பூபரண
- சகூஅ. குண்டலத்தான் சைலங் குடிகொண்டா னோர்மூன்று
மண்டலத்தான் மூவிரண்டு மண்டலத்தான் - கண்ட
- சகூக. சலந்தானைக் கொன்றான் சதாசிவனாய் நின்ற
னலந்த வடியாரா யாள்வான் - பலந்தருநற்
- நூ. காளகண்டன் விண்ணோர்கள் கண்டன் சசிகண்ட
னீளகண்டன் கண்ணீன்ற நெற்றியான் - சீருடையான்
- நூக. பூனா யணிசடையன் போற்றிமால் பூசிக்க
வானையுமி ழாழி வழங்கினே - னான
- நூஉ. திடத்தொடுவந் தானிவருந் தேருக்குத் தேரும்
வடத்துக்கு நேரே வடமுங் - கொடிக்குக்
- நூங். கொடியுங் கொடுவந்தான் சும்பமெதி ரிட்டான்
வடிவஞ்சுக் கேயுண்ட மாற்றா - னிடையிலே
- நூச. யெய்தா னிவனொருத்தி யென்செய்வா னெய்தவனை
வைதாள் சிவன்கண்ணை வாழ்த்தினாள் - கைதா
- நூரு. னயர்த்தாள்பொன் பூண்டா ளவர்தமேனி தீண்ட
வியர்த்தாள் பெருமூச்சு விட்டா - னுயிர்த்தா
- நூசு. டருமமுரைத் தீரென்றாள் சாரந்தானாக் காத்தார்
விருதுவிடா தேமயிலை மீட்டார் - தெருவகல

பேரிளம்பெண்.

- ரு௦௭. மண்ணரசர் விண்ணரசர் மாற்றரசர் போற்றுபெரும்
பெண்ணரசெ லாம்பனியும் பேரிளம்பெ - ணண்ணி
- ரு௦௮. யியலு மிசையுளீ ரெண்ணிரண்டுங் கண்டு
மயிலுங் குயிலு மருவான் - புயலொழுங்கு
- ரு௦௯. தீரத் தெழுதலிலாத் தெண்டிரைபோ லஞ்சனங்க
ளோரத் தெழுதாத் வொண்கண்ணன் - சேரத்
- ரு௧௦. திருத்தி யெவர்க்குஞ் செவிபொதிந்த விண்ணே
மருத்தி யசனவச னத்தா - ளொருத்தி
- ரு௧௧. முலைவளைத்த மார்பர்க்கோ முன்னிற்பே மென்று
தலைவளைத்து நின்றபடி தானே - சிலைவடத்தா
- ரு௧௨. லாம்மலையுந் தாழ்வாழிக்கயிலை யைத்தாமுஞ்
செம்மையுட னேவணக்கஞ் செய்தவோ - தம்மி
- ரு௧௩. லுருக்கமறக் காணிக் குடன்பிறந்த மல்லா
னெருக்கியுடன் சாய்ந்த நிலையோ - செருக்கி
- ரு௧௪. வரிவண் புனக மலையான போதே
சரிவுந் தகுமென்று தானே - தெரியாத
- ரு௧௫. பொய்யென்பா ரில்லிடையைப் பொய்யோமெய் யோவென்
பையவிறங்கி யெட்டிப் பார்த்தவோ - மெய்யா
- ரு௧௬. மிடையுமிடை யிங்கே யிருக்கொணு தென்று
படியி லிடந்தேடும் பண்போ - நடுவே
- ரு௧௭. யெழுகளியர் வாழ்வி லுமார்தார்க் கவ்வாழ்
வொழிய முடிவளைத்தற் கொப்போ - விழியினுந்
- ரு௧௮. சிங்கத்தைப் பார்க்கச் சிறிதிழிந்து பின்னிடைந்த
வெங்கும்ப பாவின் விகாரமோ - பொங்கப்
- ரு௧௯. பொருப்பை வளைத்தானைப் போர்பொருவோ மென்று
விருப்புகோ டாநின்ற வீறோ - மருப்பானே
- ரு௨௦. யுற்றிறைஞ்சு மாகண் டிடல்வளைத்த வோவென்னச்
சற்றிறைஞ்சி நின்ற தனதடத்தாள் - கற்றைக்
- ரு௨௧. கரிய குழற்கிரண்டு கன்னியரே சேரு
மிருகழலே குடுமல ரென்றுஞ் - சரிவுறினு
- ரு௨௨. மற்புதமாங் கொங்கைக் கடலானே பூசித்த
பொற்புடைய மேனியே பூணென்றுஞ் - சொற்பதத்தி
- ரு௨௩. னந்தா விளக்கெனவே நக்கிரர் சொன்னதிரு
வந்தாதி யேகா தணியென்றும் - புந்தியுடன்

௩௨௪. மெய்க்காளன் பூசித்தார் மேற்சா ளரந்தொழுகை
கைக்கா கியகங் கணமென்றுந் - திக்கெலா
௩௨௫. மின்னுதற்குச் செய்கோயில் வெள்ளிவட்டி னன்னீறே
தன்னுதற்குச் சிந்துரந் தானென்றும் - பன்னுதற்கு
௩௨௬. வான்சிலம்பி பூசித்தார் வண்சிலம்பைச் சூழுவதே
தேன்சிலம்பு பூந்தாட் சிலம்பென்று - மூன்சுவைத்தார்
௩௨௭. நற்பணிகள் செய்வதுவே நம்பணிக ளாமென்றும்
பொற்பணிகள் பூணாக பொற்பினுள் - கற்பகத்தி
௩௨௮. னேடல்கு மாலை யிளம்பாளைத் தேமாலை
நீடரங்க முத்த நிலாமாலை - யாடரங்கிற்
௩௨௯. சோதி வயிரச் சுடரின் றளிசேறித்
தாதி யொருத்தி தனைகோக்கி - வேதிகையிற்
௩௩௦. சந்தமாப் பன்மணிக டன்முன் பரப்பென்ன
வந்த மணிக ளவைபரப்ப - முந்தி
௩௩௧. நிறைகூ டலைவளைத்தா ணீலத்தைக் கண்டா
ளிறையோன் களங்கண்டே னென்றான் - பிறகினிய
௩௩௨. செம்பவளங் கண்டா டிருமேனி கண்டதுபோ
லும்பாப்பிரா னாழகை யுன்னினுள் - கொம்பனையாள்
௩௩௩. பச்சைதனைக் கண்டாளோர் பாதையென் போல்வார்க்கு
வச்சவடி வோவென்று வாழ்த்தினு - ளிச்சை
௩௩௪. வயிரத்தைக் கண்டாள் வயிரத்தா ணெங்க
ளுயிருக்குச் சார்பென் றுரைத்தா - ளயர்வுடனே
௩௩௫. முத்தைக்கண் டாளினுவேய் முத்தோவென் றுளயலா
ரொத்தைக்கண் டாயெனவே யேகினு - ரத்தனையுங்
௩௩௬. காணச் செழுந்தென் கயிலாய மாமலைபா
ணணிச்செம் பொன்முகரி யாற்றினுள் - வாணி
௩௩௭. யரிபிரமர் போற்றுபுரி யாற்றாரந் னாட
ணரியதிருக் காளத்தி பூரான் - வரியளிகள்
௩௩௮. கூடிவினை யாடுதிருக் கொன்றைச் செழுந்தாரான்
பாடியநால் வேதப் பரியினு - னாடினா
௩௩௯. யாதரிக்கு மொற்றைமருப் பஞ்சந்தி யன்றிதியான்
மேதினியை யுண்ட விடைக்கொடியான் - மூதண்டஞ்
௩௪௦. சென்றதிக் கம்பிக்குந் தெய்வ முரசுடையா
னன்றுதிரு நீல்கண்ட ராணையான் - மன்றற்
௩௪௧. கரந்தையான் செங்கனகக் கல்லா ஸடியான்
கரந்தவன்பர் நெஞ்சத் துணைவன் - வரந்தருவா

- ருச௨. னத்துவிதன் சுத்த னருளாம்பெண் ணோர்பாகன்
வித்துவித மின்றி விளைவிப்பா - னத்தனைக்கு
- ருச௩. மான்பகுதி யாங்கார மாவிந்து நாதார்த்தத்
துன்பகுதி யாயுயிரா யுள்ளுறீஇத் - தேன்பா
- ருச௪. யனந்தவித நாம னனைத்துலகும் பெற்றான்
வனைந்த சராசரத்தில் வாழ்வா - னினைந்தடியார்
- ருச௫. பாடவிரற் திட்டான் பசியாற்றி னுன்சந்தா
யோடியுமுன் னுன்புறம்புக் குள்ளானான் - வாடு
- ருச௬. முதலைவாய்ச் செயழைத்தான் மூங்கைகவி கொண்டான்
குதினாநரி யாக்கிக் கொடுத்தான் - மதுரைமலே
- ருச௭. கூனகற்றி னுன்வெங் கொதிப்பகற்றி னுனங்கி
தானகற்றி னுன்கற்பந் தள்ளினா - னீனர்களை
- ருச௮. யேடேற்றி வன்கழுவி லேற்றினான் கற்புணையக்
கோடேற்றி நீற்றைக் குளிர்வித்தான் - வீடேற்றி
- ருச௯. யீடேற்று வான்புழுக்க ளீறுகத் தன்பதியின்
மாதேற்று வான்கட்டு வாங்கத்தான் - கோடை
- ருரு௦. வசந்தா டனிதழைத்த வாரூய்ச் சிவந்த
பசந்தாடி யின்னரையின் பந்தி - யசசந்தாடப்
- ருரு௧. பூவுலகெல் லாம்புகழப் பொற்பூவி னன்மாரி
தூவத் திருத்தேர்மேற் றோன்றுதலு - மாவலாற்
- ருரு௨. கூட லொழிந்தோடிக் குப்பிட்டான் போகாதே
நீடு மணித்தேரி னில்லென்றா - டேடரிய
- ருரு௩. வள்ளலே தெய்வ மலைக்கொழுந்தே மாமணியே
தெள்ளமுதே தேனே றெழுப்பாகே - யுள்ளத்
- ருரு௪. தொளிவிளக்கே நான்மறைக ளோலாடுங் குன்றே
தெளிபொருளே தொல்லைச் சிவனே - வெளிவெளியே
- ருரு௫. காலக் கடைத்தனியே கண்ணையென் காட்சியே
மாலைத் திருக்கூத்தே வாரணமே - ஞாலமே
- ருரு௬. பல்லுயிர்க்குந் தாயே பசுபதியே பல்லுயிர்கள்
செல்லிடமே பெல்லோர்க்குஞ் செல்வமே - நல்லுறவே
- ருரு௭. பாலே பழமேறூல் பாடும் பரங்கருணை
யாலே விளைவிளவே யாதியே - மூலமே.
- ருரு௮. யாரா வழதே யடியேன் மனமுனது
பாரா முகந்தனக்குப் பற்றுமோர் - தீராமற்
- ருரு௯. சாரந்தானாக் காத்தார்மெய்த் தன்மமோ வன்மந்தா
னோர்தாரைத் தள்ளிவிட னீதியோ - சோர்த்து

- ருசு௦. மழைத்தவிழி நீரிலே வாடினேன் பாரீ
ரழைத்தெமைவாழ் விக்கு மரசே - யுழைத்தடக்கை
- ருசு௧. யையயோ யும்மைப்போ லாக மெலும்பானேன்
வெய்ய வடிசில் விடமானே - னையம்புக
- ருசு௨. கோடி யுழன்றே னுமையே நினைவானேன்
கூடி யணையாக் குணங்கண்டர் - வீடு
- ருசு௩. ரலைப்பொன் முகரியிலே யாடுவீ ரிந்த
முலைப்பொன் முகரியிலே முழுகீர் - கலைத்தெளிவ
- ருசு௪. வெண்பாலைவக் கிந்தொருவன் வெண்பாலைவக் கைக்கொண்
கண்பாலை துஞ்சக் கனிந்தருளீர் - பெண்பாவி [டர்
- ருசு௫. யிவ்வேட நண்ணி யிணைவிழிமேல் வைத்தாலு
மவ்வேடன் போலநுஞக் காகாதோ - மைவேட
- ருசு௬. ஞானப்பூங் கோதைக்கு நாயகமே யிப்பவனி
மானப்பூங் கோதையரை வாட்டாதோ - தேனக்கு
- ருசு௭. வண்டார் குழலார் மணவாள ரோயுயினா
வெண்டார் குழலாக்க வேண்டுமோ - தொண்டாளோர்
- ருசு௮. தாமபய மென்னைச் சலதியிலே காத்தநீர்
தாம பயமெனக்குக் கற்பித்தீர் - மாமைபயி
- ருசு௯. விச்சைத்தீர் வெம்மை யிருக்கவே யென் னுனிந்தக்
கொச்சைத்தீர் மையக்கையிற் கொண்டோ - பச்சைநிற
- ரு௧௦. நீலிக் குறவான நிட்டுே மோகொன்றை
பாலிக்கு லீரிதென்ன பாவமோ - சாலவறம்
- ரு௧௧. பூண்டதிரு மேற்பூச்சைப் பூசநீனைந் தேனோதான்
வேண்டுமணி மேனி வெதும்பவோ வாண்டகையே
- ரு௧௨. யாண்டருளீ ரென்பாளை யாண்டருளா தப்படியே
சேண்டரணி மாதர் திசைமாதர் - நீண்ட
- ரு௧௩. திராமடவார் பூமடவார் தெய்வ மடவார்
வலாமடவார் நாக மடவார் - திராமடவா
- ரு௧௪. கொல்லாரு மால்கொண் டிறைவா வெனவிறைஞ்சச்
செல்லா டகக்கிரணத் தேதோறிக் - கல்லாவி
- ரு௧௫. னத்தன் சதுமுகன்மா லாயிரங்கண் ணன்மணிமான்
சித்திர சேனன் சிவகோச - னத்திசிலை
- ரு௧௬. வேடன் சிலந்தியிரு மெல்லியலார் நக்கிரன்
சேட னடைந்த சிவபிரா - னுடல்
- ரு௧௭. விருதுகட்டுஞ் சோதி விடங்கன்மால் வெள்ளை
யெருதுகட்டுங் காளத்தி யீசன் - சுருதித்

௩௪

திருக்காளத்தி நாதருலா.

ருஎஅ. திலகனபி ராமன் செறிவீதி தோறு
மூலகறியப் போந்தா னுலா.

திருக்காளத்தி நாதருலா

முற்றிற்று.

திருக்காளத்தி நாதருலாப் பாடபேதம்.

காப்பு: சந்தியார். ஆனார்.
 க. சிறப்பின்.
 உ. முற்பொருள். குலக்குன்றாய்.
 சிலமாய்ச்.
 கூ. ஐந்தியற்றி. கடந்து தான் புரியு
 மவ்வேலை. ஆக்குவிக்கும்.
 நு. அடகயில்வார் போற்றும்.
 அ. கொற்றமணிக் காஞ்சியிலே.
 கூ. தென்றற் கயிலை.
 கூஉ. தெற்குவருஞ்.
 கூந. அகத்திய மாங் குன்றி லழை
 த்த. பாங்காய் - மிகுத்த.
 கூஉ. மும்மைப், பதினா யிரர்.
 கூஅ. கண்டுதொழ. மற்றவரை.
 கூகூ. கொல்லென்ன. பிரமத்தி.
 பிரம்மகத்தி.
 உக. தோன்றி மலரயனை. பின்
 னும் - பரமகத்து.
 உஉ. அவன் போற்ற முகரிபுவா,
 நன்மகவை யியவந்த நாளிலே.
 உந. நல்கினோன் - பாடவிகல்.
 உநு. தாக்கிய சாபம். வாக்குவியா
 கும்படிக்கு வாய்தந்தோன்.
 உகூ. சந்திரன்மா சத்தி.
 உள. அக்கினிப் பகவன். சந்த.
 உகூ. பெரிய சித்திரசேனன்.
 கூஓ. பேரூராம்.
 கூஉ. கபாலமுத்தி.
 கூநு. தீர்த்தத் தமர்ந்தருள்வான்.
 உடைய பொற்.
 கூகூ. மாயூரத் திருச்சுனை.
 கூள. பாங்கான் - திருத்துமுதல்.
 கூஅ. * கங்கைத்தலத்தான்.
 சஓ. சிவன்பட.
 சகூ. தான் கொள்ள.
 சச. பட்டதற்பின்.
 சஓ. பொருதும். பொருந்தப். உடு
 க்குச் - செய்ந்நாளில். முன்னாளில்.
 சகூ. தன்னைப்பே ரிட்டேருங்.
 சள. காறிட்டி. நீரோட்டி.

சகூ. கீர னவனன்பை. பாரென்
 றிருக்க.
 நுஓ. நின்றளவில்.
 நுச. அப்பிவிட. மற்றைக்கண்.
 நுஉ. எண்ணிக்.
 நுகூ. சயிலமடை.
 நுச. கீரற் கருளாற் சீர்த்தை.
 நுநு. பாண்டியனார் நாட்டிலுந்தன்
 பாரத்திருவடியை, ஈண்டித் திருவ
 டியி லேறவே.
 நுமூ. மாளாரையிவ்வாறு.
 நுள. முன்னமறைத்.
 நுஅ. காபாலியென்னுங்.
 நுகூ. குழலா ருடன்புகழ்ந்த.
 கூஓ. மறைத் தோதுகின்ற பாகவ
 தத் தம்மாளை.
 கூக. பூசச் சுருந்திரு. பூசியிடம்.
 கூஉ. ஆற்று வளநாடன்.
 கூநு. புரத்தா - னனிதஞ்சை.
 நனிநஞ்சை. தனதஞ்சை. கனதஞ்
 சை.
 கூகூ. கயிலைச் சங்கரனும். நடந்
 தேமென் - றுலகில்.
 எஓ. இரும்பையெலாங் கூட்டி.
 எக. கோயி லையேறு மாபுரங்
 கள்.
 எஉ. பாகத்தில்.
 எகூ. சச்சன்.
 எஅ. * சொல்வார்க் கிலவன். கலை
 க்காட்டன்.
 எகூ - அஓ. நடை யிரவன். ஒருத்
 தனன்பு. நாதன் - படியைக், கவ
 ரொண் படையெடுத்துக் காகருந்
 திதியான், மவுனன் கயிலைவடி வாள்
 ன் - சுவையு, ணருத்தியிடுங் கண்ண
 ப்ப னன்பறிய வேண்டித், திருத்திய
 ன். கருத்தடைத்து.
 அக. யோக கரணன். புரிவோரை.
 எஉ. மாலுகத்தன். மோதுகீர்.
 அகூ. சைவத்தா லுய்கை.

* இவ்வடையாள மிட்டவைகள் சிறந்த பாடங்களெனக்கொள்க.

௩௬ திருக்காளத்தி நாதருலாப் பாடபேதம்.

௩௬௧. பேரணையான் றந்த. தீரன
றுந். கீரந். றுந்.

௩௬௨. மேவி வளைந்த; விழைந்த.

௩௬௩. நாகத்தா னம்பினு னம்பினு
ன். சேகிற்.

௩௬௪. பழகியெறி.

௩௬௫. தலையின். தருகன்னச் சந்
தனஞ்.

௩௬௬. பணியும் பணியும்.

௩௬௭. காட்டுதூர். நீடுதூர்.

௩௬௮. கயிலாயவலை.

௩௬௯. * என்னாவிற் பாலானான்.

௩௭௦. தும்பையன் சண்பகன் சுந்
தரன் சங்கினன்; சுந்தரன் தந்தி
ரன்.

௩௭௧. தெற்கின் கயிலை.

௩௭௨ - ௩௭௩. இரணியமெய்த்,
திண்.

௩௭௪. நள்ளிருளின்.

௩௭௫. கரந்த.

௩௭௬. * அபிராமி முளரிக்கு.

௩௭௭. * அங்குறித்து. அங்குறித்
து.

௩௭௮. கலவைத் தளிர்சாத்தி.

௩௭௯. பாராது.

௩௮௦. அவ்விருளில்.

௩௮௧. மங்கையுடன் சேக்கை வ
ளர்ந்தருளி.

௩௮௨. செருப்பணிந்த.

௩௮௩. தோடும் புறத்தார்த்து.

௩௮௪. சகோதரனென்று. மகோ
தரநீ லத்தை.

௩௮௫. மா ணிக்கவடஞ் சேர்ந்தி
லங்க.

௩௮௬. ஒன்பதின்ம ருற்ற.

௩௮௭. தாருகனைக் காயந்தாருஞ்.

௩௮௮. ஓர் செங்கை.

௩௮௯. நச்சுக் கிரநவ்வி.

௩௯௦. தொண்டர் குழாங்.

௩௯௧. நாக, சரமங்கச் சங்கந் தழ
ங்க. செம்பொ, னரசங்கச் சங்க
மதிர.

௩௯௨. போல்வெண் குடைநீழற்ற.

௩௯௩. பார்த்துழல்.

௩௯௪. காளாஞ்சி.

௩௯௫. மணிகும்பம்.

௩௯௬. யாழ் - செங்கோடு.

௩௯௭. * அண்சந் திரனைவென்
ருண்டவர்க்கு. அஞ்சந் திரற்குவே
ருண்டவர்க்கு.

௩௯௮. வள்ளலனு மத்துவச.

௩௯௯. கிரியுமரியும். கரியுமறியுங் க
டாவ.

௪௦௦. ஊனுருகிச்.

௪௦௧. தோழனும் பொற், பெற்ற.

௪௦௨. * என்னு மாதாரபூதர்.

௪௦௩. கடிஞர்.

௪௦௪. தந்தக்.

௪௦௫. கண்டோரும். கொண்டோ

௪௦௬. நின்றோரும். * சிவன்செல்
கண்வழியே சென்றோரும்-பாவனைக்
குள்.

௪௦௭. விளக்கேத்துத் வித்தகரும்.

௪௦௮. பண்களித்துப்.

௪௦௯. * பூழியருங் கோளரும்.

௪௧௦. சிட்ட ருயரநின்றுசேவிப்ப.

௪௧௧. ஆறு கோத்திரரும். பண்

டைறும்.

௪௧௨. * சுத்தச்சிவாகமத்துத். வே
தபாற்கரரும்.

௪௧௩. வைத்தகோயிற். உத்தரிக்கு

ங். கல முடையாரும்.

௪௧௪. தேவ ரடியார், ரறு.

௪௧௫. பொலிந்தேற. பொலிந்தோ
ங்க.

௪௧௬. பத்துப்பிறப்புப். செத்து

ப்பிறவாச் சிவன். நித்திரையிற்.

௪௧௭. நம்பிக்கு முன்னின்ற.

௪௧௮. கொழுந்தன்

௪௧௯. நாக குலத்திலுள்ள நாக.

௪௨௦. * அலைவா ழலையளகத் தா
ரும்.

௪௨௧. தேவிமார்.

௪௨௨. முந்தித்தான்.

௪௨௩. தேங்கொழரு மாலிகையை
ச் சேவிப்பீர். திருவாகிகையைத் தெண்
டனியீர்.

௪௨௪. * மேலேயிருந்த.

௪௨௫. பூவையணிந்தீர். காயைய
னைவீர்.

௪௨௬. வாயிற் பிறவாத.

௪௨௭. குளித்தரளம்.

உ௪௭. வேட்டிருக்குந்திண்ணனார்.
உ௪௯. தழுவும் புயங்கேசன்.
உ௫௦. சோமனெறிச்சடை.
உ௫௧. காமன் காவியம் போல்.
உ௫௨. அமுதக்குடமு மாக விருந்
து. ஏன்றவிட.

உ௫௩. ஞானவொளி.
உ௫௪. ஏற்றத் தூவான், சாற்றிய
நீர்.

உ௫௫. புரவலனோய்.
உ௫௬. எனக்கென்பாளை.
உ௫௭. நாவிற் செறியாகாண்.
உ௫௮. * பரற்கடலீர் தாரையார்.
உ௫௯. அகப்படாதென்ன. கொ
ண்டிருந்தாள். நாட்கொண்டிருந்தா
ள்.

உ௬௦. * ஆலினடையா ளலையாற்
றிள; ஆல் - வயிறு.

உ௬௧. சிறுத்து.
உ௬௨. கணையென்ன வெழுங்கண்
னார்.

உ௬௩. அமுதரணி யாட் கொண்
டாள்.

உ௬௪. * ஒண்டொடியார்.
உ௬௫. ஒத்துக்கண் மையெழுதி
யோதியைக்கோ திப்பினி.

உ௬௬. * தேருங்குணமும்; குண
ம் - நாணகிய வண்டு.

உ௬௭. பணிக்காந்தி.
உ௬௮. விஞ்சவே.
உ௬௯. போதில் வினையாடும் போ
திலே.

உ௭௦. கழைக்காயங் கண்டங்.
உ௭௧ - உ௭௨. கீழும், பழந்ரையு
மாலயனும் பல்லுயிருங் காண.
உ௭௩. மலைக்கொழுந்தன் மார்பி
லே வைக்க.

உ௭௪. மாண்மேல்.
உ௭௫. மீதொருத்தி.
உ௭௬. புல்லாவிடை.

உ௭௭ - உ௭௮. நல்லுடம்பிற் - குற்
றுடம்பு செய்யோமோ கூத்தாட்டங்.
குற்றுடம்பு - குறுமையான வுடம்பு;
திருக்குற்றாலத்தில் திருமால் சிவபெ
ருமானது ஈண்டு அறியற்பாலது.
நிற்றமொரு.

உ௭௯. சங்கத் திடோமோ.
உ௮௦. * மதிச்சுமடர்; —மதியா
கிய சமையடையை உடையவர்; ம
துரையிற் பிட்டுக்கு மண்சுமந்து
ஈண்டு அறியற்பாலது. இத்தத்தோடு
நஞ்சை யிடோமோ.

உ௮௧. ஏழைக்குக் காட்டினீர்.
உ௮௨. மும் பங்கை யுங்கடந்து.
உ௮௩. ஆடும் பரத்தத் தவன் சுரத்தக்
கூத்தாடக், கூடுமிரு தாள்க்.

உ௮௪. புகன்று புகல்.
உ௮௫. மோசமுதக்.
உ௮௬. விடைபிரித்த.

உ௮௭. * காற்பொடியா னேனி
லேயே. காற்பொடியொய் வானிந்தப்.

உ௮௮. ஏழிலிக்.
உ௮௯. வேரோடிய.

உ௯௦. தொழ. மேலாடு.
உ௯௧. பணிந்தாள் புழுங்கினார்.

உ௯௨. * அண்டவெளிதினி. வி
ண்டவரும்.

உ௯௩. மாதினிடத் தாமென்ன.
உ௯௪. மடவானைக் கண்டனையே

நெஞ்சங் கரைந்தாயோ.
உ௯௫. அல்லல், காண்டா யெனு

மிந்தக்கள்வரை.
உ௯௬. சீரூர் பர்புரத்து. ஆரூரன்.

உ௯௭. * செய்தாலம் மங்கையர்
போல் வாயென்றே.

உ௯௮. * வள்ளை கருகாதாள்.
உ௯௯. * விம்முமுலை.

உ௯௦. * தூலாங்கொறுக்கை சிந்
திப்பாள்.

உ௯௧. பன்னு துடையின் பரம்
பையாள்.

உ௯௨. * கணைக் கால் வராலினத்
தாள்.

உ௯௩. புறம் பொருளும்.
உ௯௪. யானும்.

உ௯௫. பொக்கரோ.
உ௯௬. பித்தரிவ, ராமென்றே னே

துமறி யாமென்றார்.
உ௯௭. ஆளுந் துறையிறைவ ரா

னர்காண்.
உ௯௮. பேரருளுன்.

உ௯௯. அம்பொற்.

௩௮ திருக்காளத்தி நாதருலாப் பாடபேதம்.

ச௦௦. விண்ணோர் சிவவடத்தார்
கஞ்சன்.

ச௦௧. * அம்பின், கொத்தேறி.

ச௦௨. வேதாத் தியானத்தீர்.

ச௦௩. ஆக்கிடவோ.

ச௦௪. சாபம் போக்கிணீர்.

ச௦௫. நன்மான்போல், எனவீண
த்தார்.

ச௦௬. அதிருப ரேகை.

ச௦௭. அழகு செய்ய.

ச௦௮. பூசலிடு முன்னே.

ச௦௯. நகைத்தமுகை.

ச௧௦. * ஆய்ந்தான்.

ச௧௧. அங்கங்கு காரியிருந் தந்த
ரங்க போகந்.

ச௧௨. * திருவிளையாட் டாடினான்
கண்புதைப்பது.

ச௧௩. அஞ்சுவேதாவின்.

ச௧௪. வலை யாய்த்திரைய வீசி
னான்.

ச௧௫. நிலையறிவான்.

ச௧௬. * ஒருதாணு பாலாழி.

ச௧௭. பரிகரித்தான் மன்றேறி.

ச௧௮. முப்பாலான்.

ச௧௯. * முத்தா ளீனமகிழ்வான்-
மூன்று திருவடிகளையுடைய பிருங்கி
முனிவரை மகிழ்பவர். [ண்ட.

ச௨௦. * உட்புகுத்தும். உட்கொ

ச௨௧. * போய்ப்பயந்தான்.

ச௨௨. வில்லி னிவரநாரி.

ச௨௩. * குதக்குழையெனவே.

ச௨௪. மறையெய்த.

ச௨௫. வெந்நிற கண்புதைப்ப.

ச௨௬. மஞ்சரியைக் கண்டளகம்.

ச௨௭. * பாணித் தளிர் கண்டு.

குலைய.

ச௨௮. அஞ்ச லெனவழைத்து.

ச௨௯. * சுட்டநயனம்.

ச௩௦. * பூவைகா ளன்றில்காள்.

ச௩௧. * தேங்கன்றில் பூவை சி

றையெய்த. பூவை திரண்டேற-ஒங்
கித்.

ச௩௨. * இளங்கால் சுழல.

ச௩௩. * முத்தமிட்டு.

ச௩௪. * கணமுகரி.

ச௩௫. மாசிமகத் து. இட்டத்தினி
தெடுத்தார்.

ச௩௬. தீதவிழி யொன்றிடந்து சீர்
ப்பதத்தி லெயணியுஞ்.

ச௩௭. தங்கிக் கிடக்குந் தலை. தங்
கித் தனக்குத் தலையென்றே. தங்கக்
கமலஞ்சுமப்பானும், செங்கையினில்.

ச௩௮. சைவம். சண்டச்.

ச௩௯. அடியவரை.

௪௦௦. அணியன் புருடமான் பூசி
த்தான். காணைய னன்பகலாக் கண்
ணிநான்; புருடமான் - புருஷ மிரு
கம். சிவபெருமானப் புருஷமிருகம்
பூசித்துப் பேறுபெற்றதலம் திருமழ
பாடி; இக்கதையை அத்தல புராண
த்தாலுணர்க.

௪௦௧. கிக்கே யுண்ட. சுக்கேயி
ட்ட.

௪௦௨. காத்த.

௪௦௩. இசையுமீ ரெண்ணி ரண்
டம்.

௪௦௪. * ஓரத் தெழுதவிலா.

௪௦௫. சிலைவடத்தால.

௪௦௬. இக்கயிலைக்குத்.

௪௦௭. பிறந்தோமென்று.

௪௦௮. * தெரியாதார்.

௪௦௯. * இடையொடியும்.

௪௧௦. சிங்கத்ததைக்கண்டு சிறிதிழி
ந்து செல்லாத.

௪௧௧. உலகோடாகின்ற.

௪௧௨. வான்சிலந்தி.

௪௧௩. * ஏசுரார்.

௪௧௪. * அஞ்சந்தி யானையான்.

௪௧௫. அரிதாப்பெண்.

௪௧௬. * அந்தச் சரா சரத்தி லா
வான். [பந்தி.]

௪௧௭. பசந்தாழி யின்னிரையின்

௪௧௮. நீடுநிருத் தேர்மேல்.

௪௧௯. பல்லுயிருஞ் செல்லிடமே.

௪௨௦. பழமே பரமே.

௪௨௧. இவ்வேட மன்றி.

௪௨௨. மெய்ப்பூச்சு. வேண்டி.

௪௨௩. கண்ணன் கலைமான்.

௪௨௪. வீதி விடங்கரை வெள்ளை.

௪௨௫. அபிராமஞ்.

திருக்காளத்திநாதருலா அரும்பதவுலா.

காப்பு. விளங்கு அருள் அஞ்சந்
தியான். களங்கர் உளம் சந்தியான்.

தூல்.

ந. சண்டம் - கொடுமை. வேலை
யைந்து - பஞ்சகிருத்தியம்.

ரு. அடகு அயில் ஆயத்தோர் -
இலைகளை உண்ணுகின்ற கூட்டத்தா
ராகிய முனிவர்.

அ - கூ. முதுகுன்று - விருத்தாச
லம். தென்றி - தெற்கு.

கௌ. போதன் - பிரமன்.

கக. மன்று - சித்தம்பரம். மால்
இரண்டு யோசனையில் நின்றுதொழு
மிடம் திருவேங்கடமலை; 'தொழுதெ
துரே கோடேறி, நின்ற முறார்' என்
பார்பின்னும்; கஉஉ.

கஉ. முனி - அகத்தியர்.

கங. பங்கு - கூறு.

கரு. ஆலிக்கும் - முழங்கும்.

கஃ. மொழித்தையல் - கலைமகள்.

அதிர - நடுங்க.

கரு - கசு. பாலப்பிறந்து.

கஅ. மகவு - உக்கிரன்.

கஃ. பம்மகத்தி - பிரஹ்மகத்தி.

உக. மகம்-மகநகத்திரம்; இஃது
இத்தலத்தில் மிக்க விசேடமுடையது.

உஉ. நன்மகவை - ரிபுவென்னும்
முனிவரான.

கஃ - உங. பிரமதேவர்க்குப் புத்
திரர்முப்பதினாயிரவர் பிறந்தது முத
லியவற்றை, சீகாளத்திபுராணம் நான்கு
சுருக்கத்தாலுணர்க.

உஉ - உங. ஈந்து நல்கினான்.

உசு. பாங்கலன் - ஒருமுனிவர்.
வெண்புளரியான் - கலைமகள்.

உசு. நீலை - ஒருயோகினிமங்கை;
"அமர, ருலக மாந்தருள் யோகினி
நீலையென்பவளும்", "கற்பகநறுநீழல்,
வள்ளலு நீலையெனும் யோகினி மட
வரலும்" என்பவை திருக்காளத்திப்
புராணம்.

உஎ. அக்கினிப்பிரபன்-ஓரசுமன்;
"ஆத ரந்திக முக்கினிப் பிரபநு மசு
ரன்" என்பதனுணர்க; திருக்கா.

உஅ. வைதவிசிட்டன் - கௌத
மர்; விசிட்டன் - விசேடமுடைய
வர்.

உஃ. சென்ற-பங்கு. மணிமான்-
ஓர்இயக்கன்; சித்திரசேனன்-ஒருகந்
தருவன்; "திருமணிமான் முன்னி
யக்கர்", "நினிய சித்திர சேனன்
முன் னானாய முசையிற், பனிவி
சும்பிடைச் சந்தரு வரும்பணிற் தன
மால்" என்பவற்றுணர்க; திருக்கா.
குன்றம் அண்ணி மா சித்து கூட்டு
மோன்,-- தென்கயிலைக்குத் தெற்கே
ஸ்த்தாசலமென்றுமலையென்றுள்ளது;
"அட்டமா சித்தக ளீணதருகாளத்
தி" என்பது, திருஞா. தே. கொல்
லி. கக.

நக. ஒல் - காற்று

நங. "வல்லவரு காளியை வருத்
துவல் யாகமிரு தார கணீர், கொல்
லென விடுத்தருள் புரிந்தசிவன் மே
வுமலை... .. காளத்திமலையே"
என்பது, திருஞா. தே. திருவி. நக.

நசு. மலை-கனகதூர்க்காம்பாமலை;
இதுதென்கைலைக்கு வடக்குள்ளது.
செல் - இடி. தீர்த்தம் - வச்சிரதீர்த்
தம்.

நரு. அரகரதீர்த்தம் - ஹரஹர
னென்பவன் உண்டாக்கியதீர்த்தம்;
சிவத்திரவியங்களை அபகரித்த கொ
டும்பாவத்தால் நரகத்திற்கிடந்து து
ன்புற்ற கரபனென்னும் ஆதிசைவ
நெருவன் தன்னைக்கண்டு சகியாமல்
சாந்தமென்னுமுனிவர் ஹரஹரவே
ன்று கூறியதைக்கேட்டு அப்பாவம்
ஒழியப்பெற்று ஹரஹரனென்று பெ
யருள்ள ஓர்ஆதிசைவனாகப்பிறந்து
இத்தலத்தையடைந்து வழிபட்டு அ
வன் உண்டாக்கியது. அங்கே சென்
றோர், ஹரஹரவென்றால்தாரையாகத்

சு0 திருக்காளத்தி நாதருலா அரும்பதவுரை.

தீர்த்தம் மேலேயிருந்துவிழுமென்றும் சொல்லுவதுண்டு; “உரைதரு மதன்வடபா லோங்கரு வித்தாரை, யரகரவெனின் விழுமரகர தீர்த்தமெ னாச், சுரர்முனி வரர்சொற்றூர்” என்பதனுணர்க; திருக்கா. பேராயிர முடையன் - ஆயிரம் திருநாமங்களை யுடையவர்; திருக்காளத்திநாதருக்குத் தனியே ஒருஸஹஸ்ரநாமமுள்ளது; அன்றி, மூலத்தானத்துக்குத்தெற்கே ரூ - நாழிகைவழித் தூரத்திலுள்ள தருமசேஷத்திரத்தில் எழுந்தருளிய ஸஹஸ்ரலிங்கேசுவரரென்னும் சிவலிங்கப்பெருமானை இம்மொழிகூறியதாகவும் ஊகித்தற்கிடமுண்டு.

நா. மயூரத்திருச்சுனை - மயூரன் பொருட்டு உண்டாக்கியசுனை; கேரளதேயத்திற் பிறந்தவனும் பொருளை விரும்பித் தந்தையைக் கொன்றமகாபாவியுமான மயூரனென்பவன் அப்பாவத்தால் வருந்தி இத்தலத்தையடைந்தபொழுது சிவபெருமான் கருணைகூர்ந்து விருத்தப்பிராமணவழவங்கொண்டு தோன்றி அவன்பாவத்தை ஒழித்தற்பொருட்டுத் தமதுதண்டத்தால் மலையைக்குத்தி உண்டாக்கப்பெற்றது.

நா. உருத்திரதீர்த்தம் - திருக்காளத்திச் சந்தியிலுள்ளது. நீலவெற்பு - நீலமலை; இது மூலத்தானத்திற்குத் தெற்கேயுள்ளது; வைரவக்கடவுளெழுந்தருளியிருத்தலின், வைரவமலையென்றும் வழங்கும். பரத்துவசனாச் சுரமம் - பரத்துவாசமுனிவர் தவஞ்செய்த ஆச்சுரமம். இது மூலத்தானத்திற்கு அக்கினி மூலையில் மலையின்மேலுள்ளது. இதற்கு அருகே அம்முனிவரால் உண்டாக்கப்பெற்ற பரத்துவாச தீர்த்தமும் அதன் அக்கினி மூலையில் அவர்பூசித்த பரத்துவாச லிங்கமுமிருக்கின்றன.

நா. எல் - ஒளி, மணிகங்கைத்தடம் - மணிகர்ணிகா தீர்த்தம். இது மூலத்தானத்திற்குத்தெற்கே ஓர் அம்பு லீழெல்லையிலுள்ளது. மாசிமாதத்தில் நடக்கும் பிரஹ்மோத்ஸவத்தில்

கூ - ம் திருநாளிலும் மகா சங்கிராந்தியிலும் திருக்காளத்திநாதர் வேட்டைக் கோலத்தோடு தென்கயிலைமலையைச்சூழ எழுந்தருளி வருதல் இயல்பு. இது மிருகயாவிரோதமென வழங்கும்.

நக. நெஞ்சில் அந்தி வண்ணனே. சப. அது சிலந்தி.

சக. கடுவையும் வரியையுமுடைய காளனென்னும் பாம்பு.

சஉ. செற்றை - செத்தை. இரண்டும் செய்நாளில். உவா - யானை.

சச. யானையின்மத்தகம் உடைந்த பொழுது முத்தும் பாம்பின் தலையிலிருந்த மாணிக்கமும் வெளிப்பட்டன. கும்பம் - யானையின் மத்தகம்.

சரு. கைந்நாகம் - யானை. பைந்நாகம் - பாம்பு. இந்த இரண்டும் சிவசாரூப முற்றன.

சமா. அவற்றூற் கொண்டருளிய திருநாமம் காளத்திநாதரென்பது.

நக - சக. சிலந்தி, காளன், யானை இவைகள் சிவபெருமானை வழிபட்டு முத்திபெற்ற கதைகளைச் சீகாளத்தி புராணத்துள்ள சீகாளத்திச் சருக்கத்தாலுணர்க.

சக. அன்பன் - கண்ணப்பநாயனார். பார்வைக்கு - பார்வையினிடத்தே.

ரு0. இடந்து - பெயர்த்து.

ருஉ. மறையோன் - சிவகோசரியார்.

சஎ - ருஉ. “வாய்கலச மாகவழி பாடுசெயும் வேடன்மலராகுநயனங், காய்கணையி னாலிடந் தீசனடி கூடு காளத்தி மலையே” என்பது திருஞா. தே. திருவி. ச. கண்ணப்பநாயனார் சரித்திரத்தைப் பெரியபுராணம், கண்ணப்பநாயனார் புராணத்தாலும், சீகாளத்தி புராணம், கண்ணப்பச் சருக்கத்தாலு முணர்க.

ருக - ருச. அந்தாதி - கயிலைபாதி காளத்திபாதித் திருவந்தாதி. கீரன் - நக்கீரர். தியாகம் இந்தாவெனத் திருமேனி தந்தோன். நக்கீரர் சரித்தத்தைச் சீகாளத்தி புராணம்

திருக்காளத்தி நாதருலா அரும்பதவுரை. சக

நக்கிரச்சருக்கத்தாலுணர்க; “எங்கத்
தோன்வேண்டச் சரீரத்தை யேயுத
வித், துங்கத் தியாமியெனத் தோன்
றுமக்கு” என்பது, இரத்தினகிரியுலா.

ருநு. பாவலன் - நக்கிரர். 366

ருங். புண்டரிக விழிமாறார் - மது
நாயிலிருந்த மாணிக்க வல்லியென்
னும் பதத்தையின் புதல்வியர்களுந்
முறையே அறிந்தலதை, காந்தியதி
மொன்னும் பெயரையுடையவர்களுந்
மாகிய இரண்டுகன்னியர்கள். இரும்
பு - நெருப்பிற் பழுக்கச் செய்ய
இரும்பு. இவர்கள் முத்திபெற்ற சரி
தையைச் சீகளத்தி புராணம், கன்
னியர்கதைச் சருக்கத்தாலுணர்க.

ருங். புகலியார் வேந்தன் - திருநா
ன சம்பந்தமூர்த்திநாயனார்.

ருங். “கல்லாலின் கீழிருந்த காபா
லிகாண்” என்பது, திருநா. தே. திரு
த்தா. அ. கணநாதன் - ஸ்டி. பி. ந.
ச; சுந். தே. க, ந, க. நாவலான் -
சந்திரமூர்த்திநாயனார்.

ருங். “செண்டாமாய விடையான்”
என்பர் பின்னும்; நருந. “செண்டா
மெவிடையாய் சிவனேயென் செழு
ஞ்சுடரே, வண்டா ருங்குமுலா ரு
மை பாசு மகிழ்ந்தவனே” என்பது,
சுந். தே. க.

ருங். அம்மாண போன்ற கண்;
“புகழாத வைணவர்தம் விழிமறைத்
துப்பின்பு புகழவிழி தந்திமலை”
என்பது, சுப்பிரமணியக்காடவுள்சேஷ
த்திரக்கோவைப் பிள்ளைத்தமிழ், த்
ருக்காளத்தி, கிறுபறை. சு.

ருநு. வரகுணபாண்டியர் வழிபட்
டனொன்று வடமொழிப்புராணம்
தெரிவிக்கின்றது.

ருங். யாதவன் - நாராயண நகரத்
தரசன்.

ருக. சோபனம் - சோபானம் - பாடி
கள்.

ருங். எ.உ. இக்கண்ணிகளிலுள்ள
கதையைச் சீகளத்தி புராணத்துள்
ள விடசங்கமச் சருக்கத்தாலும், சில
ந்திமுதல முற்கதைச்சருக்கத்தாலு
முணர்க.

ருக. ஞானப்பூங்கோதை - அம்பி
கையின் திருநாமம்.

ருநு. நாகதீலயம் - விண்ணுலகம்.

ருங். பச்சிமவாயில் - மேற்குவா
யில். அச்சன் - அத்தன்.

ருங். திருக்கு ஆன் அத்தி உடை -
திருக்கையுடைய யானையின் தோ
லாகிய ஆடை.

ருங். அ.உ. இக்கண்ணிகளில் மு
றையே அணு, துடி, கலை, காட்டை,
கணம், மாத்திரை, எல், கழகை, நண்
பகல், காலே, உச்சி, இரவு, செவ்வந்
தி, நிதி, வாரம், நாடித்திரம், யோ
கம், கரணம், ஓடை, மாதம், உவா,
வருடம், உகம், கற்பம், சங்காரமென்
னும் காலவிசேடப்பெயர்களுந் பஞ்
சாங்கமென்னும்பெயரும் தொனித்
தல்காண்க.

ருங். அணுவன் - அண்ணுவார். து
டி - உடுக்கை. கலையாட்டான் - நுதல்
களாற் காட்டப்பட்டவன். பேய்க்க
ணம் - பேயின்கூட்டம். மாத்நிரை -
மிக்க அலைகளையுடைய கங்கை, எல்
லை - குடியினை.

ருங். கழகையான் - கழந்த கை
யையுடையவர். நண்பு அகலப் பெரு
து கண்ணப்ப நாயனருடைய காலே
உச்சியில் வைத்துக்கொண்டவர். ந
டிஇரவன் - இரவில் நடப்பவர். செவ்
வந்திராதரென்பது, திருச்சிராப்
பள்ளியிற் கோயில்கொண்டருளிய
சிவபெருமானுடைய திருநாமம்.

ருங். அ.உ. நெடிய உருத் திதியன்
வாரன் - நீண்ட வடிவத்தையும் காத்
தற் றொழியையுமுடைய திருநாலிடத்
தே அன்புள்ளவர்; முருத்தப் பிரியர்
என்பது சிவபெருமானுடைய திருநா
மங்களுளொன்று. ஒருவன் - கண்ணப்
பர். திருத்தியன் - திருத்தியைய
டைந்தோர்; திருத்தியவரென்றுமா
ம். அக்கு அத்திரத்தான் - (நெற்றிக்)
கண்ணகிய அஸ்திரத்தையுடையவர்,
மருத்து - காற்று.

ருக. மகயோகம் - சிவயோகம். கர
ணன் - கரணமாகவுள்ளவர். பத்தி
புரியோரை உள்ளான் - பத்தியெய்

சுஉ திருக்காளத்தி நாதருலா அரும்பதவுரை.

யாதவர்களை நினையாதவர். பஞ்சாங்கம் - ஐந்து அங்கங்கள் ; தேவாரம், திருவாசகம், திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு, பெரியபுராணம் என்னும் அருட்பாக்களுந்தையும் ஐந்தங்கமென்றல் மரபு; பரவிய அங்கமெனினும் பொருந்தும்.

அக - அஉ. சத்தியெனுமாதன். - உமை யென்கிற மாதையுடையவர். உவாவருடன் - யானையால் திருமஞ்சனம் செய்யப்பெற்றவர். வாங்கம் - வெண்ணலாற்செய்த திருவருவம் ; என்றது ஸைகத் லிங்கத்தை. கற்பம்-திருநீற்று வகையுள் ஒன்று. சுரும்பர் சங்க ஆரன் - வண்டின்கூட்டத்தையுடைய ஆரத்தை அணிந்தவர்.

அங அஃ. இக்கண்ணிகளில் முறையே மேடமுதலிய இராசிகுப்பன்னிரண்டின்பெயரும் அமைந்துள்ளன.

அங. வரும் ஏடு. உபநிடவன் - உபநிடதத்தையுடையவர்.

அச, நந்தொண்டனுக்கு இஃது இதம் ; தொண்டன் சுநதரமுர்த்தநாயனார். கற்கடகன் - மாணிக்கங்கள் பதித்த அத்தகடகங்கனையுடையவர்.

அச - அரு. உதயம் சிங்கம் கலை புலியன் - தூணி லுதித்த சிங்கத் தோலாகிய ஆடையையுடைய, புலிபோல்வார் ; சிவபெருமானைத் தெய்வவியாக்கிரமென்றல் மரபாதலின், 'புலியன்' என்றார். இங்ஙனம் கூறுதலை இந்நூலில் உரு, உரு-ம் கண்ணிகளிலும்காண்க. இனி, உதயகலை-உண்டாகிய ஆடையை, சிங்கு அப்புலியன் - குறைந்த அந்தப் புலியினின்றும் பெற்றவரெனினுமாம். அன்பில்லாதவர்க்கு அந்நியரானோர். சொம்பொருள் ; என்றது சங்கமண்டபத்துக்கு எதிரே துக்கிய பொற்கிழியை. சங்கத்து உலாத்தினுள் ; "சங்கத்துலாத்துள் சரணத்தான்" என்பது செய்யுருலா.

அக. விரிச்சு=(விரித்து) இகத்து ஆரதிப்பான். வீணையையுடைய தனுசன் - இராவணன்.

அள. சாதகுமப வில்லன் - பொன்

லாகிய மேருவில்லர். விதிக்கும் ஈனம் கெடுத்தோன். இராசி - கூட்டம்.

அள-அஃ. பொற்சாயற் கையென்றது வரகுணபாண்டியரின் தேவியாருடையகையினை ; சிவபெருமான் திருமுடித்து அப்பெண்மணியாருடைய திருக்கை ஏறிய சரிதத்தை, மருதவனப்புராணம், வரகுணச்சரங்கம், அரு - ம் செய்யுள்முதலியவற்றுலுணர்க ; கையிலேறிய தலையென்றுவிரித்து, தலை பிரமகபாலமெனினுமாம். மேற்காலானென்றது ஊர்த்துவ தாண்டவமுர்த்தியை.

அக. திருமுல்லையம்-திருமுல்லைவாயில். குடமுக்கு - கும்பகோணம். அஞ்சைக்களம் - திருவஞ்சைக்களம். இதில் தலப்பெயர்களை அவயவப் பெயர்கள் போலத் தோற்றும்படி அமைத்திருக்கும் அழகு வியக்கற்பாலது.

கூ-கூக. இவற்றில் பச்சைவடம், கலை, மேற்கட்டி, சிறுபாகை, அணை, பாகு, சட்டை, கச்சு, பவந்தம், துப்பட்டி, துண்டம், கோவணம், போர்வை, வேட்டியென்னும் பருத்தி நூற் காரியப்பொருள்களின் விசேடப் பெயர்கள் தொனித்தல்காண்க. பவந்தம் - திரை.

கூ. பச்சைவடம் - ஆலமரம். பலகலைகளைப் பண்டைக்காலத்தில் உண்டாக்கியவர். அச்சிறுபாகை - அச்சிறுபாக்கம். ஆட்கொண்டோரென்பது, அத்தலத்தில் ஸ்வாமியின் திருநாமம் ; "அச்சிறுபாக்கமதாட்சி கொண்டாரே" என்பது, திருஞா. தே ; "என்புற்ற வணிமர்ப ரெல்லையிலா வாட்சிபுரிந், தன்புற்று மகிழ்ந்த திரு வச்சிறுபாக் கத்தணந்தார்" என்பது பெரியபு. திருஞா. கருகந.

கூக. பேரணையான் - திருமால். காழி - சீகாழி. சட்டையான் - சட்டைநாதர். கச்சூர் - திருக்கச்சூர். பவம் - பாவம். கீரம் - பால்.

கூஉ. துப்பு அட்டி - தூய்மையான பொருள்களைச் சொரிந்து, ஆட்டினு

திருக்காளத்தி நாதருலா அரும்பதவுரை. ௪௩

ன் - அடியவர்களால் திருமஞ்சனம் செய்யப்பெற்றவர். துண்டப்புள் - கூரிய மூக்கினையுடைய கழுக்கு; கழுக்கு பூசித்த கதையைத் திருக்கழுக்குன்றப் புராணம், கங்காசலச்சுருக்கத் தாலுணர்க, 'சம்பாதி போற்றினார்' என்பர்பின்னும்; நககூ.

கூக. கோவண்ணத்தான்-கிரணம் பொருந்திய திருமேனியையுடையவர். போர் வையான் - போராயொழிப்பவர். பரிவேட்டி - வலம்வருதல்; இது பரிவேட்டி. தமென்னும்வடமொழிச்சிதைவு.

கூச. - ககௌ. இக்கண்ணிகளில் பல வகையான மடக்கணிகள் வந்திருத்தல்கண்க.

கூச. மந்திரமாயி அஞ்சக்கரம் - பஞ்சாக்ஷரம், பாஷுக்கு அருவிய அழகிய சக்கராயுதம். வீணையைத் தாங்கிய உயர்ந்த தாமரைமலர்போலும் திருக்கரம்.

கூரு. மிருத்தியுஞ்சயேசுவர றென்று திருக்காளத்தியில் ஒருமூர்த்தியுள்ளராதலின், அதுபற்றி, 'கால்காலன்' என்றொன்றுமாம். பல தூல்களைச் செய்தருளியவர். பின்னுள்ள காடு - மயானம். பழைச-பழைய னூர் திருவாலங்காடு; அத்தலத்தைப் பழை யென்பது பழவழக்காதலின், சோழ நாட்டிற் காவிரியின் தென்கரைக் கண்ணதாகிய திருப்பழையாற்றிலுள்ள தலங்களுள் ஒன்றாகிய ஆறையடையினையென்னும் தலமுமாகும்; பழையாறு-பழையென வழங்குகின்றது. அதிற் சிவபெருமான் நடனம் செய்ததாக அத்தலப்புராணங் கூறும்.

கூரு - கூக. நான்மடம் - மதுரை. மடன் - பொன்னிமுடையவர்; மாடு - பொன்; "பொன்பனைத்தன்னவிதை" திருச். உககூ. மாட்டிஞன்-மாளச்செய்தவர், இடபவாகன முடையவர். வேடனது வேடமுடையவர். முயல் - முயலகன்.

கூக. சோதியான் - சோதியாதவர், ஒளியையுடையவர். தோல் - யானை. மால் - திருமால், மயக்கம்.

கூக - கூஅ. பாதி துளிர் ஆகத் தான் ஆகத்தான் - பாதிவடிவம் பவழம்போலத் தோற்றம்வண்ணம் திருமேனி கொண்டருளியவர். அம்பினன் அம்பினன் - கடலிற்றுயிலும் திருமலை அம்பாகவுடையவர். நாகம் - மலை, பாம்பு.

கூஅ - கூக. செகு-குற்றம்; செல்வ ஆசாகேசன். பாசம்-அன்பு, பேய்.

கௌ. ஆனந்தன் அனந்தன். கனற்சந்தன்-கனல்போலும் அழகுடையவர். சந்தன்-வேதத்தையுடையவர்.

கௌ. கழியுமில் - பிராகம். வில்லம் - வில்லம். கதன் அல்லன் நல்லன். குழை வல்லன்-உமாதேவியார்க்குக்குழைந்த வன்மையையுடையவர்; குழைத்தற்குக் காரணமாகிய வல்லை (கொங்கையை) யுடையவ ரெனினுமாம். வல்லம் - ஒரு திருப்பதி.

கௌ. பணி - தொண்டு, பாம்பு, ஆபரணம். அணியான் - அழகியவர், அண்ணியவர்.

கௌ - கௌ. அணி அமலையான். மலை - கைலைமலை. மலையான் - மாறுபாடில்லாதவர். கலை - பிறை, தூல் உள்ள கலையான் - கலைதலில்லாதவர்.

கௌ. கொக்கின் இறகையே மாலையாக வுடையவர்; மலர் விசேடமாகிய கொக்கிற்குமாம்.

கௌ. மதி தவளம் தன் ஆம் அலையான் - திருமால். மதித்த வளத்து அண்ணாமலை.

கௌ. கச்சாலையான் - காஞ்சிக் கண்ணதாகிய கச்சபாயைத்தையுடையவர். ஆடும் கம் பத்தான் நாடு துரகச் சாலையான்-பகைவரை வெல்லும் இராவணனது நாட்டினைக் குதிரைச் சாலையாக வுடையவர்; கம் - தலை; இராவணன் வேதத்தில் வல்லவனென்றும் அதனால் இலங்கையில் வேதங்கள் மிக்கு வழங்கினவென்றும் கூறுவர். சிவபெருமானுக்குவேதத்தைக் குதிரையென்றல் மரபு. நாடும் கம்பத்தான், கம்பம் - திருவேகம்பம். விச்சுவித்து - விதை.

சச திருக்காளத்தி நாதருலா அரும்பதவுரை.

க௦௪. திருப்பாசை - திருப்பாசூர். அடங்கும் சித்தான். பவுரி-கூத்தின் விகற்பம்; திருப்பு ஆசையான்; ஆசை - திசை. நடம் குஞ்சித்தான்.

க௦௪ - ௪௦௮. தருவைப் போலே இரங்குகின்ற திருக்கரத்தில் ஆய்கின்ற சோற்றை ஏற்றருளியவர். பலபுட்கள் ஒலிக்கின்ற கைலாயமலைமையும் இடபத்தையு முடையவர்.

க௦௮-௧௦௯. மருங்கு தர வரத்தினுண் - மருங்கே தருதற்கு வரத்தையுடையார்; வரதக் கரத்தினர். கடுகைத்து ஆரான் - விடத்தை வெறுத்து உண்ணாதவர்; விருப்பத்தோடு உண்டவர். பிறவியாகிய தராவிற்கு அரம்போன்றவர்; தரா - உலோகவகையில் ஒன்று. கடுக்கைத்தார் - கொன்றை மலை.

க௧௦. கடாவினான்போர் - யமனுடைய போரை. அடியான் கல்லாந் கடாவினாண், அடியான் - சாக்கியநாயனார்.

க௧௧. ஞானம்-ஞானப்பூங்கோதையம்மை.

க௧௨. நாவின்பால் - நாவினிடத்தே, வால் - வெள்ளை.

க௧௩. சந்து - தூது.

க௧௪. மீனவன் - சுந்தரபாண்டியராக எழுந்தருளியிருந்தவர்.

க௧௫. வேதப்பெருமான் பிரபன்.

க௧௬. புரணம்=ஸ்புரணம் - தோன்றுதல்.

௧௧௭ - ௧௧௮. பிறகுக்குப் பொருளை யுதவுதற்குத் திண்ணிய கா முன்முட் பணிந்தகரம்; கா - கற்பகம். சந்தாமனிகளையும்மீட்கின்ற வளவிய காப்பு - சரப்பரகைத்.

௧௧௯. செல்வான் - சூர்யன், சூர்யாஸ்தமயத்தின்பின்பு.

௧௨௦ - ௧௨௧. 'நன்கருணை' என்பது முதல் 'நீலத்திருச்சாந்துசாத்து' என்பது இறுதியாக ஒருதொடர்; ௮ - ம் திருநாளிரவில் திருச்சாந்தணிதல் கூறப்படுகின்றது; இது திருஷணகந்தோத்ஸவமெனப்படும்.

௧௨௧. பாலடைந்தார் - மதுகைக்

கன்னியர்கள்.

௧௨௨. வீரன்-வீரபத்திரர். தேன்-வண்டு.

௧௨௩. கரியகிணை - திருமாலாகிய அப்பு.

௧௨௪. காத்த மறு - விடம்.

௧௨௫. இக்கண்ணிமுதல் வெள்ளைசாத்துதல் கூறுகின்றார்: தவளத்தொடை-தும்பைமலை; இஃது இத்தலத்தில் நிரம்ப விசேடமுடையது.

௧௨௬. தோளாற் பரித்து நாமகளிர் சங்கமாய்ச் சாமரைஇரட்டவென்க. சாமரையிரட்டு மகளிர் வெள்ளணியணிந்திருத்தலின், கலைமகள் போல்வான்பார், 'நாமகளிர்' என்றார்; திருமகள் போல்வாரை, 'இந்தினைகள்' என்பார்பின்; ௨௦௬.

௧௨௭. தென்பிடம் - தகழிணைநத்தியின்பிடம்; இது வைதிகபீடமெனப்படும்.

௧௨௮. காரணம் - காரணகரம்.

௧௨௯. அரும்பை அள்ளி. பள்ளி-படுக்கை.

௧௩௦. அகிலாண்டம்- எல்லாண்டங்களையும். அகில் ஆண்ட - அந்தபுகையைஆண்ட.

௧௩௧. கை - கிரணம்.

௧௩௨. மதவாடை - யானைத்தோலாகிய ஆடை. புண்டரீகவாடை - புலித்தோலாகிய ஆடை. 'கரீயேழ', 'கொம்புகொள்', 'பொறிதாக்க' என்பன சிலேடைகள்.

௧௩௩. ஆதிசேடனாகிய கச்சு.

௧௩௪. காளத்தியானை மென்பது இத்தலத்தில் ஸ்வாமியின் திருநாமம். ஓடை - நெற்றிப்பட்டம்.

௧௩௫. குழை, தோடு - என்பன ஆபரண விசேடங்கள்; இவற்றிற்கு முறையே தளிர் பூவிதழென மற்றொரு பொருள்கொள்க. சிலை - மலை.

௧௩௬ - ௧௩௭. திவபெருமான் மூங்கிலிற் றேருன்றியவராதலின், அவரை மூத்தம் சகோதரமென்று கருதயதென்றார். மகோதரிநிலம் - விடம். ககோதரம்=காகோதரம் - பாம்பு.

௧௩௮. அரா-காளனென்னும் பாம்பு

திருக்காளத்தி நாதருலா அரும்பதவரை. சடு

கடுக. வாசுபுரி - வாசுவலயம்.

கடுஉ. ஒன்பதுகள் திகழ.

கடுஉ - கடுந. பதத்து அதிர. தேய்ப்புண்டமையால் சந்திரனும், உதையுண்டமையால் யமனும், கூத்தில் தோல்வியுற்ற மையால் காளிபும் சிந்தை நடுங்கினர்.

கடுச. கோத்திரம் - மலை.

கடுநி. துடி - உடுக்கை.

கடுக. நவ்வி - மான்.

கடுந. களாசி - காளாஞ்சி. கஞ்சுகள் - சட்டையிட்டோர். வேத்திரம் - பிரம்பு.

கடுஎ - கடுஅ. தேருக்கும் திருநாலுக்கும் சிலேடை : ஆபி-உருளை, சக்கரம். பொற்கொடி - பொன்னுலாகிய துவசம், திருமகள். மணிவடம் - அழகிய (இழுக்கும்) வடம், இரத்தினமலை, சங்கம், மணி, குர்ப்பம், ஆகிய இவற்றை; குடக்கூத்து ஆடியபொழுது திருமால் கும்பந்தாங்கினர்.

கடுஓ. கம்பிக்க-அதிர்ந்து முழங்க; 'கம்பிக்குற் தெய்வமுரசு' என்ற பின்னும்; றுஓஓ.

கடுக. சந்திரவட்டம் - ஒருவகை விருது.

கடுஉ. அதுபாத்துமால் - ஒப்பற்றுமால்.

கடுந. கிரியின் அரி - இத்திரன். எரிந்தவன் - அக்கினி. அரி - ஆடு.

கடுச. மை உருவானவன்-யமன். தானவன் - நீருதி. பாட்டம்-பூதம்; மயிடம்=மகிஷம் - எருமைக்கடா; எதிர்கிரனினர்.

கடுநி. நீர்க்கரசு - வருணன். சமீரணன்-வாயு. மீனேறு - சுருமின். மானேறு - கலைமான்.

கடுக. தோழனும் தோழனும் - குபேரனும் ஈசானனும். பெற்றவிமானம் - பெற்றுக்கொண்ட விமானம், இடபமாகிய விமானம்; பெற்றமும் விமானமுமெனக் கொள்வானுமாம்.

கடுக - கடுஎ. விராயகரும் வைரவக்கடவுளும். ஞானி - நாய.

கடுஅ. செண்டடிப்பவன் - ஐயறார். புடைக்கு - பக்கத்தில். சொல்-

புகழ். கேகயம் - மயில். கயம் - யானை.

கடுக. கலை - கலைமான்.

கடுஓ. எழுவர் - ஏழுமுனிவர்; சத்தகன்னியருமாம். எணமர்-ஆட்டவசக்கள். ஒன்பதினமர் - நவக்கிரக தேவர்; பதினமர் - தசப்பிரமர். பதினொருவர் - எகாதச உருத்திரர். பன்னிருவர் - துவாதசாதித்தர். நரேழுவர் - பதினான்கு மனுக்கள்.

கடுஉ. பல் அக்கு-பலவாகிய என்புகள். பாடினோன் - திருஞானசம்பந்தர்.

கடுந. மிதந்தான் - திருநாவுக்கரசர். அரசு - சுந்தரமூர்த்தநாயனார். கடுச. தண்டி - தண்டிசர்.

கடுநி. நூலின் வழிகண்டோன் - சிலந்தியாக இருந்தவழிபட்ட தேவர். கொண்டோன் - காளைன்னும் பாம்பாக இருந்துவழிபட்ட தேவர்.

கடுக. தலைமோதி நன்றோன் - யானையாக இருந்துவழிபட்ட தேவர். சென்றோன் - கண்ணப்பநாயனார்.

கடுஎ. வந்தேனென்றோன் - சிவகோசரியார். வித்தகன்-நக்சர்; 'நந்தாவிளக்கெனவே நக்சர் சொன்ன திரு, வந்தாதி யேகாதணி' என்பர் பின்னும்; றுஓஓ; 'சொல்லும் பொருளுமே துத்திரியுடையதுமா, நல்லிடிஞ்சிலென்னுடைய நாவாகச் - சொல்லிய, வெண்பா விளக்கா வியன்கயிலை மேலிருந்த, பெண்பாகற் கேற்றினேன் பெற்று' என்று இவர் கூறியிருத்தலால் இவரை வெண்பாவிளக்கேற்றும் வித்தகர் என்றார்; கயிலை பாதிக்காளத்திபாதித் திருவந்தாதி, க.

கடுஅ. பெற்றோர்-மதுரைக்கன்னியாருவர்.

கடுஓ. தொண்டையர் - ஆதொண்டைமானுடைய பரம்பரையரசர்.

கடுக. வடமடம் - சங்கர முனிமடம்; இஃது இத்தலத்திற் கால்கோபுரத்திற்கு வடக்கே மேற்கூத்திருவீதிக்குமேற்கே கருங்கல்மண்டபவழிவாக இப்பொழுதுள்ளது. மாமணிகங்கைத்திடமடம் - மணிகர்ணிகேசு

சக திருக்காளத்தி நாதருலா அரும்பதவுரை.

வரமடம். இது திருக்கோயிலுக்குத் தெற்கேயுள்ளது.

ககச. ஆறுகொத்தார் - யானை முதலியவற்றிற்கு இடபமுத்திரைபோடுவோராகிய முத்திராதிசாரிகள் முதலிய ஆறுவகையினர். பதினெண்மடத்தார்-சிவாகமபத்ததிகள் பதினெட்டும் இயற்றிய சிவாசாரியர்கள் பதினெண்மர்களுடைய பரம்பரையினர்; அப்பதினெண்மர்களாவார்: துவாஸசிவர், பைங்களசிவர், உக்ரஜ்யோதி, திரிகண்டர், விஷ்ணுகண்டர், ஸைபோதர், வித்யாகண்டர், இராமகண்டர், ஞானசிவர், ஞானசங்கரர், ஸோமசம்பு, ப்ரஹ்மசம்பு, திரிலோசனசிவர், அகோரசிவர், வருணசிவர், ப்ரஸாதசிவர், இராமநாதசிவர், ஈசானசிவரென்பவர்கள்; “பதினெண் மடத்திற் பயிலு - முதலிகளும்” என்றார் திருவானைக்காவுலாவுடையாரும்.

ககக. மந்திரவோலைக்கணக்குமுத்திரித்தல் - வேதாகமங்களை யெழுதுதல். கூரமுறையார் - கூர ஹரிவிருந்து வந்த முறையையுடையோரென்பர்.

ககக. எட்டுக்கொத்தான இனைய நாயக்கர் - திருவபிடேகத்திற்குப் பால்கொணர்தல் முதலிய எட்டுவகைத்தொண்டிற்கு உரியவர்கள்.

ககஉ. தேவரடியார்கள் - உருத்திரகணிகையர்கள்.

உ௦உ. திருமாலாகிய பசுழி.

உ௦க - உ௦ச. சிவநம்பி - சிவகோசரியார்.

உ௦அ. பாசருலகம் - பிரமனுலகம்.

உ௦க. இந்தினைகள் - திருமகள் போன்ற மங்கையர்கள்.

உ௦௦ - உ௦க. பொன்னின்சிலை - மேருமலை. அலைவாழ் முகிலளகத்தார் - நீரமகளிர்.

உ௦க. அரவு - காளன்; பூண்களாகிய பாம்புகளுமாம்.

உ௦ச. மகம்-தக்கனுடைய யாகம்.

உ௦ரு. தாழ்-தாவுடி-தாண்டி.

உ௦க. யானையை.

உ௦க. சூளிகை - மாளிகையின்மே

லுள்ள அறை.

உ௦க. இரதம் - தேர், சாறு.

உ௦உ. கால் - கண்ணப்பருடைய பாதம்.

உ௦க. உலாத்தல் - பவனிவருதல். திருவாபரணம் - நாகாபரணம். அதற்கு - அப்பாம்பிற்கு.

உ௦ரு. பால் - பக்கம்.

உ௦க. இக்கண்ணியின் முதலடியில், “ஆட்டைத்தான் தின்கிருன் எனும்பையும் கழுத்திற் போகட்டுக் கொள்ளல் வேண்டுமா” என்னும் பழமொழியின்கருத்து அமைந்துள்ளது.

உ௦உ. ஏனக்கொம்பு - பன்றிக்கொம்பு.

உ௦க. திருத்தோடு - திருத்தத்தோடு.

உ௦க. அருச்சுனன்வில்லடி. ‘வல்லடி வரத்து’ என்பது ஒருபழமொழி.

உ௦ச. சேடன் - ஆதிசேடன்; ஆதிசேடன் பூசித்தமை, திருக்காளத்திபுராணத்தல், பலரும் சிலந்தியும் பூசித்த அத்தியாயத்தில் நடு - ம் செய்யுளால் விளங்குகின்றது; ‘சேடனடைந்த சிவபிரான்’ என்பர்பின்னும்; நூல்கள்.

உ௦ரு. அன்னத்திற் சந்துபேசலாமோ.

உ௦க. அத்தி - ஏன்பு, யானை. உருவால் - கரியநிறத்தால்.

உ௦க. ஞானப்பூ-ஞானப்பூங்கோதையம்மை.

உ௦௦. பனியிதழி - குளிர்ந்தகொன்னைப்பூ. கனியிதழிமார் - கொவ்வைக்கனிபோன்ற அதரத்தையுடையவர்.

உ௦உ. வீணையிட்டார் - வீணையை யணிந்தார். வாய்வீணை - வீண்மொழிகளை.

உ௦க. பாணிகை. மாணித்தோம்பெருமையுற் செய்தோம்.

உ௦ரு. புயங்கேசன் - காளன்.

உ௦ச. சங்கத்தோன் - நக்கிரர்.

உ௦க. சிவகோசன் - சிவகோசரியார்.

திருக்காளத்தி நாதருலர் அரும்பதவுரை. சௌ

உருக. கங்கைக்களையில் மன்மதனது நீலமலர்ப்பாணம் கொலைசெய்தலில்லாததென்றபடி. கங்கைக்கரை யென்பதற்கு இந்தத்தலத்தில் உள்ள மணிகர்ணிகையின் களையெனினும் பொருந்தும். கழுவிற்றுக்கார்சமணர்; அவர்கள் விரதம் கொல்லாமை.

உருஉ. மகம் - தக்கன் யாகம்.

உருக. தக்கோரிருவர் - பிரமனும் திருமாலும். அம்பு-திருமால். ஆகம்-உடம்பு.

உருநி. அண்டம் - முட்டை. துண்டப்பணி - இராகுகேதுக்கள்.

உருள. உன்மத்தம் - ஊமத்தமலர்.

உருஅ. கூறு-திருமேனியின்பங்கு.

உருக. மெத்து - நிரம்பிய.

உருந. வேடன் - கண்ணப்பர். மேனி - சிவபெருமானது திருமேனி.

உருக. எல் நிலாம்-ஒளிவிளங்கும்.

உரு௦. - உருச. இக்கண்ணிகளிலே கடல், கழி, ஏரி, நீர்க்குளம், கால்வாய், துரவு, கிணறு, நீர்வற்றாத்தடாகம், மடு, கேணி, வாவி, ஆறு, அகழ், ஊற்று, ஓடை என்னும்பெயர்கள் தொனித்தல் காண்க.

உரு௦. போர்க்கு அடலான்.

உருக. கழியான் - நீக்காதவர். பசுமை ஏரி-பசிய அழகையுடைய உமா தேவியார். நீர்க்குளத்தான் - தேம்பாகு போல்வார்; குளநீரென்க; குளம்-வெல்லம். கால் வாயான்-கிட்டு தற்கரிய திருவழையையுடையார்.

உருஉ. துரவான் - நீக்காதவர். கிள்ளுகின்ற நறிய தார். நீர் - குணம். தட ஆகம் - பெரிய உடம்பு.

உருக. புரம் அடுவான். புகற்கு ஏணியாவான். இதய ஆவி.

உருச. ஆற்றினான் - தணித்தவர். அகழ்தலாலுண்டாகிய உதிரம். நல்ல நினைவில் ஓடுகின்ற அழகியவர்; “மலர்மிசையேகினான்” என்பது திருக்குறள், நக.

உருஎ. மாசிப்புதுத்தேர் - மாசிமாதத்திலே தோன்றும் தென்றல். பழந்தேர் - பூமி.

உரு௦ - உருந. சிவபெருமானுக்கும் கரும்புக்கும் சிலேடை. இங்கே வயல், ஆலையாடல், கல்லாலை, கோது, சாறு எனக் கருப்பிற்கேற்ற மொழிகள் அமைந்திருத்தல்காண்க.

உரு௦. அந்த அயனுக்கும்மாலுக்கும்.

உருக. ஆலையாய்-ஆலையாய் - மதுரை. கல்லாலை - கல்லாலமரத்தை.

உருஉ. கோது - குற்றம், சக்கை. சாற்றில் - திருவிழாவில் அல்லது சொல்லுமிடத்தில்.

உருச. தேரும் கரும்பும் - தேரும் சிவபெருமானும். கரும்பு - பேதை.

உருநி. இக்கரும்புக்கு - இந்தக்கரும்புபோல்வாளுக்கு.

உருக. பாலற்கு - உபமர்யமுனிவருக்கு. அவன் - மன்மதன். கடலை யீந்தவர் கரும்பையளித்தால் அன்றென்பார் ஆரென்க.

உரு௦. தறுவாய் - சமயம்.

உருக - உருஉ. மதவெற்பு-யாணை. இறை - சிவபெருமான். சர்ப்பம் - காளன்.

உருக. முத்து இவர.

உருஅ. பரி - கிளி. காகளம்-குயில். தேர் - தென்றல். பகழி - மலர்.

ரு௦௦. மூரல் ஒளிகும் - மூரலைப் போல் வெள்ளொளியைவிடும்; பின்னும் இப்படியே கொள்க.

ரு௦க. உகிர் - நகம்.

ரு௦உ. கையைப்போற் செம்மை நிறமுள்ள.

ரு௦நி. மூன்றுமுதலிகள் - திருஞான சம்பந்தமூர்த்திநாயனார் முதலிய மூவர்; “மூவாத பேரன்பின் மூவர் முதலிகளுந், தேவராஞ் செய்த திருப்பாட்டும்” என்பது திருவேகாம்பரநாதருலர்.

ரு௦எ. கரும்பில் - கரும்பைப்போல. ஐந்துதலையுடைய நாகவிங்கமாக எழுந்தருளியிருத்தலின், திருக்காளத்திநாதரை ‘அஞ்சுகொழுந்து’ என்றார்.

ரு௦க. எழுவர் - காளன், யாணை, கண்ணப்பர், சிவகோசரியார், நக்கீரர், கன்னியரிருவர்.

சௌ திருக்காளத்தி நாதருலா அரும்பதவுரை.

நகஉ. பாணி - நீர்.

நகந. கழை தாயன் கண் தங்கு அரியான் - வேயங்குழலை உரியதாகக் கொண்ட திருமாலினுடைய விழி தங்கப்பெற்ற அரியவர். கழை தாயன் - மூங்கிலைத் தாயாகவுடையவர். கண்டம் கரியான்.

நகக. நன்கு ஆழவில் ஆடியவர்.

நகஃ. பழக்கையில் மாலும், பல் வெளியில் பிரானும் காணாத.

நகஉ. கைலைலைக்கு - கயிலையிலெழுந்தருளிய சிவபெருமானுக்கு.

நகஉ. வேணுதிது இவன்ப்பார்.

நஉஉ. என்று அவர்க்கு. நின்றபேர் - நின்ற பங்கையர்கள்.

நகரு - நகச. 'ஸ்வாமீ, தொண்டு பூண்டொழுதும் அடியேங்களைத் தேவரீர் ஆட்கொள்ளாரையினால் இன்ன இன்ன அபசாரங்களைச் செய்தே னும் தேவரீருடைய திருவருளைப் பெறுதற்குரிய ஆற்றலுடையேயும்; பண்டைக்காலத்தல் அவ்வய சாரங்களியற்றியவர்களை விடாந்து ஆளவில்லையா' என்று உண்மையடியார் களுடைய செயற்கருஞ் செய்கைகளும் சிவபெருமானுடைய பெருங்கருணத்திறமும் நன்குபுலப்படும்படி கூறுவாளாயினள்.

நகரு. ஆசைநடைவர் - துக்காயிய ஆடையையுடையவர்.

நகக. அலர் - பழிமொழி, மலர். புல்லையுடைமையால்தோற்றொள்க.

நகஃ. குத்துடம்பு - குத்தப்பட்ட உடம்பு.

நகக. சங்கத்திட்டவர் - நக்கீரர். தலையில் அடித்தவன் - அருச்சுனன். செருப்பேந்தப் பண்ணியவர் - கண்ணப்ப நாயனார்.

நகக. திருநாவுக்கரசு நாயனார், பாணபத்திரர், சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்.

நகஉ. துல்டர் - பகைவர்.

நகந. புறம்பென்றது விழன்மிண்ட நயாநாக்கறிய 'புறகு' என்னும் மொழியை; 'புறம்புகுள்ளானான்' என்பர் பின்னும்; ருசுரு.

நகஉ - நகரு. நின்றபேர் மனைபுருந்தார்.

நகஃ. வீணை, துடி, பணியென்றது இவளுடைய உறுப்பின் விசேடங்களை.

நகக. மோசை - விரலணி; 'ஒள்ளிழைமகளிரிலங்குவனைத்தொடே, மெல்லறன் மோசை' என்பது நற்றிணை; கஃஃ; மோசையென்பதுவாழையின்பெயராதலின், வாழைமரத்தினடியிலெழுந்தருளிய கங்காளரென்னுமாம். முன்னுக்கமுன்னே செலுத்த. ஆசையாயிய இருட்டு.

நகக. ஆட்டுத்தலைபடைத்த அம்மான் - தக்கன். அன்னை - உமாதேவியார்.

நகஃ. கொம்பு - தடாதகாதேவியார். வீற்றிருக்கும் அந்த மாணை.

நகஃ. கைம்மான் - விநாயகக் கடவுள்.

நகரு. மேலாடி - எங்கும் வியாபித்தவர்.

நகரு. அம்பொற்கொடி - மங்கை. ஆடல் - விளையாடல்.

நகரு. அம்பு - நீர். போது அம்பு - மலர்ப்பாணர்.

நகரு. கற்றகலை - கற்றநூல்கள். கழன்ற கலை - ஆடை.

நகரு. காமிக்கை - விரும்புதல்.

நகரு. காண்டாய் - கண்டாய். வேண்டினால் - பிரார்த்தனையினால்.

நகஃ. ஒருரன் - சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்.

நகரு. ஆசைப்பரவை - ஆசைக் கடல்.

நகஃ. சகலகலைமங்கை - ஸரஸ்வதி தேவி.

நகக. விடம் - நீர்.

நகஉ - நகக. இக்கண்ணிகளில் கள்ளில், விற்கோலம், ஆலங்காடு, பூவணம், நன்னிலம், முல்லைவாயில், கருகாழி, கூடல், வேணுபுரம், கமலாலயம், செங்கோடு, ஆலக்கோயில், வலஞ்சுழி, குறுக்கை, மாணிக்கநாகம் (திருவாட்போக்கி), அரம்பைவனம் (திருப்பைஞ்ஞீவி), கஞ்சனூர், கச்ச

திருக்காளத்தி நாதருலா அரும்பதவுரை. சுக

பாலயமென்னும் திருப்பதிகளின்பெயர்கள் தொனித்தல் காண்க.

நகஉ. கள் இனம்-வண்டின் கூட்டம். விற்கோலம் - வில்லின் அழகு. நகங. ஆலம் - விடம். எட்டிவின் வண்ணத்தினால்.

நகஎ. நகையாகிய முல்லையையுடைய வாயினால்.

நகரு. சங்கம் நேர்கூடுதலையுடையான். வேணுபுரம் - மூங்கிலின் உரு.

நகங. செங்கோடு - செவ்வியகொம்பு. [கோபித்தலை.

நகங. ஆங்கு உறுக்கை - அங்கே நகங. அரம்பை - வாரை.

நகஉ. ஆர் - யாவர், ஆத்தி.

நகங. பந்து - சுற்றம், கந்துகம்.

சந்து - சந்தனம், தூது.

நகங. நம்பு - இச்சை, விரும்பு.

நகங. ஓம் - ஆம்.

நகங. குன்று-திருக்கழக்குன்றம்.

நகங. பம்பாநதி-காஞ்சிபுரத்தைச் சார்ந்த நதிகளில் ஒன்று.

சரர. சிலைவடம் - கல்லாலமரம்.

சரச. பிணை - பின்னை. புத்தரசு - மன்மதன்.

சரஎ. பூண்டவடம் - என்புமலை.

சரஅ. இருவர் - திருமாலும் கண்ணப்ப நாயனாரும்.

சரக. வலியென்று மாவலியாக வந்த வலியை. புல் இக்கு - புன்மையையுடைய கரும்புவில்.

சகர. மாலே - பூமலை, மாலேக்காலம், மயக்கத்தை.

சகந. நெற்றிக்கண்ணை.

சகச. சலம் என் - தணியாக்கோபத்துக்குக் காரணம் யாது?

சஉஉ. பலிக்கு - சாம்பலின்கண்.

சஉஎ. குத்தி - குஸ்திப்போர்.

சகர. ஈரெண்கலையோன் - சந்திரன். இம்மகளிர்க்குரிய கலைகள் அறுபத்துநான்கென்பதை, மணிமேகலை, உ-ம் காதையின், உக-ம் அடிக்குறிப்புரையாலுமுணர்க.

சகக. அநங்கனாகிய அதிகாரி.

சகஉ. முன்னாள் - திருத்தேர்ப்பவனியினது முதலாளில்.

சகரு. மாறானமை - மோகினியாகிவந்து தழுவினமை. சேயிழையான் - திருமால்.

சகச. அகமகிழ்வான் - பிரமன்.

சகஎ. சந்திரன், சூரியன், இந்திரன்.

சகஅ. மன்மதன், யமன், அக்கினி.

சசக. விரவி - விரவியவர்.

சஉஉ. கண்புதைத்தது - உமாநாதேவியார் திருக்கண்புதைத்த திருவிளையாடல். இச்சரிதையைக் காஞ்சிப்புராணத்தில் திருக்கண்புதைத்த படலத்தாலுணர்க.

சகரு - சசக. பெருமான், குழல், கண்ணி, வார் இவைகள் சிலேடை.

சஅஅ. தாணு-நடுத்தி; ஸ்வாமியின் திருநாமம்; “கண்ணப்பூர் நடுத்தியைக்காணலாமே” என்பதனுலுமுணர்க;

திருநா. தே. பாலன் பாலாழிப் பள்ளன் - பக்கத்திலுள்ளவரும் பாற்கடலில் துயில்பவருமாகிய திருமால்.

சசக - சருர. நன்றறியாப்பாணன் - எமநாதன். அருட்பாணன் - பாணபத்திரர்.

வடநூற்பாணன் - வடநூற்புலவர். யாழ்ப்பாணன் - திருநீலகண்டயாழ்ப்பாணர்.

சருக. அப்பாலன்-திருவிரிஞ்சைத்தலத்திலிருந்த சிவசர்மா வென்னும் ஆதிசைவச்சிறுவன்; இவனுக்குச் சிவபெருமான் வீரேந்தருளியதைத் திருவிரிஞ்சைப்புராணத்துள்ள பாலனுக்குத் திருமுடிவனைத்தசருக்கத்தாலுணர்க.

சருக - சருஉ. முப்பாலாம் முத்தி-சாலோகமுதலிய பதமுத்திகள்; முத்தி - பரமுத்தி.

சருக. ‘தன் கண்கரிச்ச’ என்றது தவத்தால் வருந்தியதைப் புலப்படுத்திகின்றது.

சருச. மரிச்சவரை - மரித்தவரை. இருவர் - கம்பளர் அச்சுவதரர்.

சருரு. பரத்தையடையார் செவியான் - முத்தியையடைதற்கு உரிமையில்லாதவர்களால் ஐயிக்கப்படாதவர். செவி-செவ்வி - அழகு, சமயம். காடு - தேவதாருவனம்.

௫௦ திருக்காளத்தி நாதருலா அரும்ப்தவுரை.

சருள. தானை - சேனை, ஆடை.
சகூ. பூவிற்புலி - தாமரைப்பூவி
ற் பொருந்திய பிரமதேவர், உறக்
கும் - கிள்ளும். ஆவிற்புலி - சிவபெரு
மான்.

சகூக. உண்டோ - பயன் உண்
டோ. தன்கலையும் - தனது ஆடை
யையும்.

சகூக. நாரி - வண்டு. வாமம் -
துடை.

சகூள. சிவனமுது - விடம்.

சகூஅ. துண்டம் - மூக்கு.

சகூக. கந்தம் - மணம்.

சகூஉ. இடையா - பின்னிடாத.

சகூக. கொங்கைகளை மணக்கச்செ
ய்த மகளிர், வாசித்தார் = வாசிகைத்
தார் - கோக்கும் மாலைகளுக்கூரிய பூ,
சகூள. மஞ்சரிகள் கூட்டமிட.

சகூள. கிளை - மூங்கில். முலை - மு
ல்லைக்கொடி.

சகூக. வசந்தன் - தென்றல்.

சகூரு. தேங்கு அண்ணத்தில்.

சகூஅ. மத்தகம் - தலை. முத்தமெ
ன்பது சிலேடை.

சகூக. கீரம் - கிளி.

சகூ. வேதனை - பிரமனை, துன்
பம்.

சகூக. பச்சிமவாசல் - மேற்குவா
யில்.

சகூரு. சுமப்பான் - திருமால்.

சகூக. சுமப்பான் - பிரமன்.

சகூள - சகூஅ. பூபரண குண்டல
ம் - ஆதிசேடனாகிய குண்டலம்.

ரு.௦. விண்ணோர்கள் கண்டன் -
தேவர்களைச் சிகழித்து நடத்துபவர்,
நீள் அகண்டன். கீள் - இலங்கோடு.

ரு.௦௩. சக்குண்ணல் - பொடியாத
ல். மாற்றான் - மன்மதன்.

ரு.௦௪. விருது - சார்ந்தாரைக்காத்
தாரென்னும் சிறப்புப்பெயர்.

ரு.௦௫. இசையுள் ஈரெண்ணிரண்
டு - முப்பத்திரண்டு இராகம்.

ரு.௦௬. விண்ணோரசனம் - அமுத
ம். ஒருத்தி - உமை.

ரு.௦௭. இடை இடையும்.

ரு.௦௮. வண்சிலம்பு - வளவியமலை.

ரு.௦௯. ஆடு அரங்கு - மாலைகள் ஆடு
கின்ற அரங்கு. [யை.

ரு.௧௦. ஓர்பாதினைய - வலப்பாதி

ரு.௧௧. - ரு.௦. இக்கண்ணிகளில்
மலைமுதலிய தசாங்கங்கள் கூறப்படு
கின்றன.

ரு.௧௨. மான் - மகத்தத்துவம்.

ரு.௧௩. சந்தாய் - தூதாகி.

ரு.௧௪. சிதம்பரத்திலிருந்தநாதசன்
மாவென்பவருடைய நூல்களைத் திரு
முய பீமனென்பவன் அவராற் சபிக்
கப்பெற்று ஊமையாகிப் பல இடங்
களிலுமலைந்து வருந்தி ஸ்ரீசைலத்
திருந்த உரோமசமுனிவர்கட்டையி
ன்படி இத்தலத்தாயடைந்து சிவபெ
ருமானை வழிபட்டு மூலத்தானத்திற்
குத் தெற்கேயுள்ள சக்திகேசுத்திரத்
தில் சிவலிங்கப்ரதிஷ்டைசெய்து பூசி
த்து வாக்குண்டாகப்பெற்றுச் சிவ
பெருமானையும் ஞானப் பூங்கோதை
யையும் துதித்து உய்ந்தனனென்பது
புராணவரலாறு; ஷேஸ்துதி மூகஸ்
துதியென இக்காலத்து வழங்கும்.

ரு.௧௫. கோடு - கரை. நீற்றை - நீற்
ற்றையை.

ரு.௧௬. சிவந்த - சிவந்த நிறமுள்ள
அசைந்தாடு மாலைகள். பசந்தாடி -
பச்சைநிறமுள்ள அசைந்தாடு மாலை
கள். நரை - சாமரை.

ரு.௧௭. கூடல் - கூடலிழைத்தல்.

ரு.௧௮. ஐயம்புக்கு - பிச்சைக்குப்
புகுந்து, ஐந்து பாணங்களுக்கு.

ரு.௧௯. ஒருவன் - நக்கீரர்.

ரு.௨௦. வெண்டு - மரங்களின் உ
ள்ளிட்டைப் போக்கும் ஒருவரை
நோய், தொண்டானோர் - திருநாவுக்
கரசநாயனார்.

ரு.௨௧. என்னுள் இருக்கவே. கொ
ச்சை - இழிவு.

ரு.௨௨. நினைந்து ஏனோதான்.

ரு.௨௩. நாதம் - நாகருலகம்.

ரு.௨௪. அபிராமம் - பேரழகு.

